

اسلام پوهنه

(اسلام، ایمان، علم، شریعت، مذهب)

Ketabton.com

لیکوال:

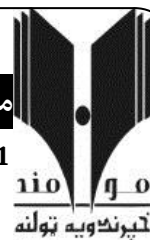
صوفی عبدالرحمن انقلابیون

مومند خپرندويه ټولنه – جلال اباد، ننگرهار

مومند خپرندويه ټولنه، ننگرهار مارکېټ، پښتونستان واټ، جلال آباد – ننگرهار

Momand.books@gmail.com.com – fb.com/momand626161

۰۷۸۱۶۲۶۱۶۱ – ۰۷۰۰۶۲۶۱۶۱ – ۰۷۷۷۶۲۶۱۶۱

د کتاب ځانگړنې:

د کتاب نوم: اسلام پوهنه

ليکوال: صوفی عبدالرحمن انقلابیون

کمپوز چارې: پخپله لیکوال

ډیزاین چارې: ایملیار ساجد

چاپ کال: ۱۳۹۷ ل – ۲۰۱۸ م

چاپ وار: لومړی

د چاپ شمېر: زر ټوکه (۱۰۰۰)

د چاپ حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي.

کابل: اصلاح افکار، دارالسلام، مستقبل، پکتوس، اکسوس او سروش کتابپلورنځی.

پکتیکا: مجاهد او آریانا کتابپلورنځی.

کندهار: امیر کروړ، افغان او عرفان کتابپلورنځی.

خوست: غرغښت، رحيمي، سباوون، ژوندون، ابدالي، لېوال، غازي او شېخ زید کتابپلورنځی

هلمند: سيد جمال الدين او تاج منور کتابپلورنځی.

پکتیا: علمي او روحاني بابا کتابپلورنځی.

غزني: قیومي کتابپلورنځی.

لغمان: یونس کتابپلورنځی.

مزار شریف: ثقافت کتابپلورنځی.

ډالی

د اسلام د سپېڅلي لار، سپېڅلو لارويانو ته!

هو ښه
څېړنځويه ټولنه

دارالافتاء والارشاد

مدرسہ دارالقرآن محمدیہ جامع مسجد شیخ محمد حسین علیزگار نیازی

استفتاء

۱۳۹۷/۱/۲۱

- یا سیمہ خانی -

الحمد للہ نحمدہ ونستعینہ ونستہدہ فی فضلی وفعلی وسلم علی ہرکے اکبریم . ولیدہ . مادران -
عزیز صوفی عبدالرحمن اینفدہ بیون " کتبلی اکثر دہندہ ہجرتی ترعنون لادی خاں یہاں فوہاتہ -
مادس، بشر پر نرہ لوری بر لبندی دہندہ اورانی بہ روہدو مائی مائی دی . کتبلی دیبر -
حجرت خالی . ہرور دہا دی دہ لکھی او کوہدش قبول کری . اوہ دین مبینی دی دہ ترقی نصیب ہدی -
امین

بندہ محمد رحمن خانی

قادم دارالافتاء جامعہ دارالہدیہ محمدیہ
جامع مسجد شیخ محمد حسین علیزگار نیازی

خیر نکویہ تولدہ

د ليکوال سريزه

الحمد لله الذي احيا قلوب العلماء و نجاهم من العمى، بللعلوم التي بلغوا بها منازل الابرار والدرجات العلى، يذبون عن دينه بالسنة قاطعة و اقلام مانعة كالسيوف والقنا، والصلوة والسلام على من بعث بالحنيفية السمحاء و سنن الهدى من اتخذ هديه و كتابه اماما فلا يضل ولا يشقى، و على اصحابه الذين لم يخافوا لومة و لاعدوا فى نشر الدين و ابلاغ الهدى.

په نړۍ کې هېڅ قوم له اعلى تعليم پرته پرمختگ نشي کولای، هر قوم ته د پرمختگ کولو لپاره د ماهرینو ضرورت دی، دا ماهرین د اعلى تعليم له حاصلولو وروسته ماهرین جوړ شوي، د قومونو په عروج او زوال کې د ماهرینو کردار بنيادي دی، له کوم قوم سره چې هر څومره ډېر ماهرین وي هغه قوم همره پرمختگ کولای شي.

د قومونو د پرمختگ د افرادو له پرمختگ سره دی، چې افراد پرمختگ کوي نو هیواد او قومونه هم پرمختگ کوي، البته حقيقت هم له چا څخه پټ ندی چې یواځې اعلى تعليم د برياليتوب ضمانت نشي کولای.

همدارنگه اسلام هم د اسلام پاللو، اسلام پوو، علماء، او اهل دين څخه غیر پرمختگ نشي کولای. اسلام د پرمختگ لپاره وينا کوونکى او عمل کوونکو ته اړتيا لري، چې وينا کوونکى (علماء) به د اسلام او د دين په اړه څېړنې کوي او اسلام ته به په هره ټولنه پرمختگ ورکوي او عام خلک او ټولنوال به د وينا کوونکې په وينا عمل او عملي کوي يى به چې همدوې ته اهل دين ويل کېږي. اسلام پاک سپېڅلې پوره د خير او ښېگڼه دين ده.

ان الدين عندالله الاسلام
ژباړه: د الله تعالى په وړاندې دين همدا اسلام دی.

په بل ځای کې فرمایي. و من يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه و هو فى الاخرة من الخاسرين

ژباړه: له اسلامه پرته چې هر څوک کوم بل دين طلب کړي هېڅکله به د دوي څخه قبول نشي او په اخرت کې به هغه ناکام او زیانمن وي.

اسلام داسې دين دى چې ثابت او ښكاره بنسټونه او قواعد لري بايد په كامله او بشپړه توگه عملي شي. ټولې لارښونې او احكام يې ومنل شي په ټولنه كې تطبيق شي مثبتې او گټورې پايلې يې ښكاره شي.

هيڅ څوك حق نه لري چې له اسلام پرته بل دين ومنى. الله تعالى فرمايى. يا ايها الذين آمنوا ادخلوا فى السلم كافة

ژباړه: اى مومنانو تاسې په بشپړه توگه په اسلام كې داخل شي. او په بل ايت كې الله تعالى د هغو كسانو مذهب او بدي بيانوي څوك چې ځينى احكام مني او د ځينو له منلو څخه سرغړونه كوي داسې فرمايى. افتومنوا ببض الكتاب و تكفرون ببعض فما جزاءمن يفعل ذالك منكم الاخذى فى الحياة دنيا و يوم القيامة يريدون اشدالعذاب.

ژباړه: ايا تاسې ځينى كتاب منى او له ځينو نورو څخه بيا انكار كوي نو د هغو خلكو جزا چې دا ډول كارونه كوي پرته له ده بل څه نه ده چې په دنياوي ژوند كې به له رسوايى سره مخ وي او د قيامت په ورځ به خورا سخت عذاب په لور ور ويستل شي.

مور
خپرونكويه ټولنه

لیکړه

- ۱ اسلام څه ته وايي؟
- ۱ د اسلام تعريف
- ۲ د اسلام اجمالي پېژندنه
- ۳ اسلام يو بشپړ دين دی
- ۴ اسلام بشپړ او هر اړخيز دين دی
- ۴ اسلام د خواخوږۍ دين دی
- ۷ اسلام چې مونږ پرې ايمان لرو
- ۹ د اسلام کرښې
- ۹ د اسلام عمده ځانگړتياوې
- ۱۲ د اسلام موقف
- ۱۳ د اسلام تربیوي او اجتماعي تگلاره
- ۱۳ د اسلام اساسي تگلاره
- ۱۶ اسلام د ژوند مکمل نظام دی
- ۱۷ اسلام د ژوند د ټولو برخو يو شامل نظام دی
- ۱۸ د اسلام قضايي نظام
- ۱۹ اسلام او حقوق
- ۲۰ اسلام او د عقل ازادي
- ۲۱ اسلام عدالت دی
- ۲۲ اسلام تفاهم غواړي
- ۲۵ اسلام بيلوالی نه مني
- ۲۶ اسلام عقیده او شریعت قانون دی
- ۲۷ هغه کارونه چې اسلام پرې ولاړ دی
- ۲۸ اسلام په ظاهر او باطن کې بېلابېل منل
- ۲۹ د اسلام په وړاندې د دښمنانو ناسم او بې انصافه قضاوت

۳۰	د اسلام دښمن څوک دی
۳۲	وايي اسلام له منځه یوسئ
۳۷	د جهاد پایله
۳۸	د ایمان تعریف
۳۹	د ایمان اصلي تعریف
۴۰	د ایمان حقیقت
۴۱	د ایمان بنسټ
۴۳	ایمان لویه درملنه ده
۴۹	اسلام او ایمان
۵۰	د اسلام او ایمان ترمنځ توپیر
۵۱	علم، علم او ایمان
۵۲	د علم مفهوم
۵۴	علم او عقیده
۵۵	قرانکریم او نور علوم
۵۶	شریعت څه ته وایي؟
۵۷	ښکلې شریعت
۵۸	اسانه شریعت
۶۰	شریعت پر مصلحت بناء دی
۶۱	قرانکریم او شریعت
۶۲	د شریعت ۵ پنځه موخې
۶۳	مذهب څه ته وایي؟
۶۵	قرانکریم
۶۶	د قرانکریم تعریف
۷۰	قرانکریم او کاینات
۷۴	د الله تعالی د پېژندې وسایل
۸۳	څوک چې د الله تعالی څخه و ویریده هغه کامیاب شوه

۸۷	د ملايکو پېژندنه
۸۹	د ملايکې يو څو ډولونه
۹۰	د وحې راوړلو ملايکې
۹۴	پيريان
۹۵	د ابليس (شيطان) معنى
۹۷	د نفس پېژندنه
۹۹	د پيغمبر پېژندنه
۱۰۱	انبيا (ع) معصوم دى
۱۰۲	د الو العزمه پيغمبرانو شمير
۱۰۴	د مومن طبيعت
۱۰۵	د مومن مقام او مرتبه
۱۰۶	مومن دروغجن کېدای نشي
۱۱۱	د دوه مسلمانانو په منځ کې سوله
۱۱۷	د کفر پېژندنه او د هغه اړوند احکام
۱۱۸	کفر
۱۲۱	په خبرو اترو کې کفري توري
۱۲۵	د زندیق پېژندنه او د هغه اړوند احکام
۱۳۱	د شرک يو څو ډولونه
۱۳۶	عام گناهونه
۱۳۷	د گناهونو ناوړه پايلې
۱۴۱	دين څه ته وايي
۱۴۲	رېښتنى دين
۱۴۴	عملي دين پريښودل
۱۴۶	د کار ویش
۱۴۸	مسلمانان او کار کول
۱۵۰	اخځليکونه

اسلام څه ته وايي؟

زمونږ د عقيدې مطابق اسلام دداسې کوم دين نوم نه دی چې دلومړي ځل لپاره حضرت محمد (ص) نړۍ ته وړاندې کړی وي چې له امله يې نوموړي ته ددغه دين بنسټگر وويل شي. ځکه قرانکريم داپه ډاگه کړې چې الله تعالی هروخت دانسانانو دلار ښوونې لپاره دژوند تيرولو يوه طريقه رالېږلې ده چې هغه اسلام دی. معنا يې دالله تعالی پر وړاندې خپل سر ښکته کول او هغه ته تسليمېدل دي. د نړۍ په هره برخه کې چې کوم پيغمبران دالله (تعالی له خوا رالېږل شوي وو هغوی دخپلوجدا دينونو بنسټ ايښودونکي نه وه چې له امله يې دچا دين ته نوحيت دچا دين ابراهيميت موسيت اومسيحت وويل شي بلکې هر راتلونکي پيغمبر هغه دين خپل ملت ته وړاندې کړی دی کوم دين چې مخکې راتلونکو پيغمبرانو خپلو ملتونو ته وړاندې کړی ؤ.

داسلام تعريف

اسلام په لغت کې غاړه ايښودلو او تسليميدلو ته وايي. او په اصطلاح کې په ډيرو معنا گانو سره راځي چې يوشمير يې په لاندې ډول دي:

د جبرائيل(ع) په حديث کې چې دې ته په احاديثو کې ام السنة حديث وايي لکه څنگه چې سورت فاتحي ته ام الكتاب وايي نو په دی حديث کې جبرئيل(ع) ديو باندېچي په شکل کې راغی چې په حاضرمجلس کې هيچا هم نه پيژنده او بيا ورسره څه پوښتنې وی لو مړی پوښتنه يې د اسلام په اړه وکړه چې اسلام څه ته وايي؟ نو رسول الله (ص) ورته په ځواب کې وفرمايل (الاسلام ان تشهد ان لا اله الا الله وان محمد رسول الله وتقيم الصلاة وتؤتي الزکات وتصوم رمضان وتحج البيت ان استطعت اليه سبيلا)

ژباړه: اسلام دی ته وایی چې ته گواهي ورکړې ددې خبرې چې نشته لايق دعبادت اومعبود برحق مگر يو الله تعالی دی او بيا گواهي ورکول ددې خبرې چې محمد(ص) دالله رسول دی او بيا په عملي شکل باندې لمونځونه وکړی او

همدارنگه زکات ورکړئ اودرمضان المبارک مياشتې روژې ونيسې او دلارې دتگ راتگ دتوان لرلو په صورت کې حج دبيت الله وکړې.

۲تعريف:اسلام عاجزۍ او تسليمېدو او الله پاک ته په پوره معنا سره تسليميدل دي چې دغه تا بعداري د خپل اختيا ر پرته له کوم زور څخه وي .

۳تعريف:اسلام دانسان دژوندانه لپاره يو بشپړ اوهر اړخيزنظام دی چې رسول الله(ص) دالله لخوا راوړی ده.

۴تعريف:اسلام دهغه نظام مجموعه ده چې الله تعالى په رسول الله (ص) نازل کړی وه چې هغه عبادات دی د شرعي احکاموڅخه چې هغه عقايد عبادات معاملات سياست او همدارنگه قرانکريم کې دي او بيا د دې د عملي کولو امرالله تعالى کړی دی.

۵تعريف:اسلام دهغه نور او هدايت نوم دی چې الله تعالى يې دانسان په زړه کې ځای پرځای کوي او بيا دهغه به وجهه انسان پخپل ژوند کې په عملي شکل تغير او بدلون راوړي او په اسلام باندې عمل کول دځان دنجات ذريعه او وسيله وگرځوي.

داسلام اجمالي پيژندنه

اسلام دالله تعالى وروستی غوره آسماني دين دی او قرانکريم يې کتاب او قانون دی چې د(۲۳)کالوپه اوږدو کې د حضرت جبرېل (ع) په واسطه دهغه په وروستی پيغمبرحضرت محمد (ص) باندې نازل شوی دی چې دځانگړو احکامو اصولو او قوانينو درلودونکې کتاب دی. له اسلام نه وروسته نړۍ ته نه کوم کتاب اونه کوم پيغمبر(ع) يا قوم راځي اسلام يو نړيوال دين دی. چې د کوم قلمرو سياسي قومي يا نژادي پورې خاص نه دي اوراتلو سره يې دنړۍ ټول مورج مذهبونه باطل منسوخ اولغوه اعلان شول.داسلام دسپيڅلی دين په پيروي او اطاعت نه يوازې انسانان بلکې پيريان هم مکلف دي اسلام نه يوازې باطني عقیده او دعبادت ځا نگري مراسم دي لکه څرنگه چې داسلام دشمنان گومان

کوي بلکه اسلام د یو مکمل نظام نوم دی چې د ژوندانه په ټولو اړخونو یې احتواء کړی ده.

اسلام یو بشپړ دین دی

که نن څوک عیسویت ومني او د عیسوي ټولنې غړی وگرځي په یهودي یا عیسوي هیواد کې استوگن شي نو په هغه کې به څه بد لون راشي؟ یو بدلون خو به پکې دا را شي چې هره یکشنبې به کلیسا ته ځي (عیسوي عبادت ځای ته) ځي هلته عبادت کوي.

کوم نظام چې په سیاسي ډول خپلوي هغه خو انسانانو یاد غرب مفکرینو جوړ کړی دی ځکه چې دغه جمهوري نظام خو څه د عیسیٰ (ع) نظام نه دی.

دهغوی اقتصاد چې پر سود ولاړ دی نه د عیسیٰ (ع) دین دی اونه دالله تعالی نظام دی ځکه دا خو انسانانوجوړ کړی اوله عیسوي دین سره هیڅ اړیکه نه لري په ټولنیز ډول چې کوم ژوند خپلوي کوم دود دستور خپلوي نو هغه هم د عیسوي دین سره اړیکه نه لري د هغوی قوانین او رواجونه ټول دانسانانو له اړخونو جوړ شوي دي او که همداشان څوک دهندوانو دین خپلوي دهندوانو په بت خونو کې (بهجن) (دهندوانو مذهبي سرودونه) غږوي نو له هغې وروسته دهغوی ټولنیز ژوند اقتصادي عدالتي نظام قوانینو هم دهندوانو له دین سره یې هیڅ اړیکه نشته او دا هم دانسانانو لخوا جوړشوی نظام دی او همدا حال دنړۍ دټولو دینونودی چې له اسلام پرته بل هیڅ یو دین یا ټولنه بشپړ ټولنیز نظام نه لري چې د ژوند ټول اړخونه پکې په بشپړه توګه رانغبتل شوي وي اوداسلام بلنه همداده که چیرې اسلام ومني نو داسلام ټول نظام به مني لکه څرنگه چې الله تعالی په قرانکریم کې فرمایي (یاایها الذین ءامنوا ادخلو فی السلم کآفّة ولا تتبعوا خطوات الشیطن انه لکم عدو مبین): البقره سورت آیات ۲۰۸

ژباړه: ای ایمان لرونکو داخل شئ په اسلام کې ټول پوره او پیروي مه کوئ د قدمونو د شیطان بیشکه هغه ستاسو ښکاره دښمن دی.

اسلام بشپړ او هراړخيز دين دى

قال الله تعالى (الم تر الى الذين يزعمون انهم امنوا بما انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون ان يتحاكموا الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالاً بعداً. واذ قيل لهم تعالى الى ما انزل الله والى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك صدوداً) النساء ايت ٦٠-٦١

ژباړه: ايا تا هغو خلکو ته نه دي کتلي چې گمان کوي چې مونږ ايمان راوړى دى په هغه کتاب چې په تا نازل شوى دى او په هغه کتابونو چې له تا څخه مخکې نازل شوي دي. هغوى غواړي چې خپلې چارې د فيصلې لپاره د طاغوت لوري ته يوسي. حال دا چې هغو ته د طاغوت نه د منکر يو حکم شوى وه. شيطان غواړي چې هغوى د سمې لارې نه ډيرلرې وباسي او کله چې هغوى ته وويل شي چې دالله تعالى نازل کلام او رسول ته راشي نو ته وينې چې منافقان له تا څخه مخ اړوي په مخ اړولو سره.

اسلام دخواخوړۍ دين دى

عن شداد بن اوس (ض) قال: ثنتان حفظتهما عن رسول الله (ص) قال: (ان الله كتب الاحسان على كل شيء فاذا قتلتم فاحسنوا القتلة و اذا ذبحتم فاحسنوا الذبح وليحد احدكم ثغرة فليرخ ذبيحته) رواه المسلم ص ١٢٥ ج ٢.

ژباړه: له حضرت شداد بن اوس (رض) څخه روايت دى. وايي ما له رسول الله (ص) څخه دوه شيان ياد کړي دي فرمايل: الله تعالى پر هر شي احسان کول فرض کړى دى نوکله چې تاسو يو څوک وژنئ نو په ښه ډول يې ووژنئ او کله چې تاسو يو حيوان حلالوئ نو په ښه طريقې سره يې حلال کړئ! په تاسوکې دې يو تن خپله چاره تېره کړي او خپل حيوان ته دې راحت ور کړي. له دې مبارك حديث څخه چې دا خبره په واضح توگه معلومېږي چې اسلام مبارك دين يو داسې خواخوږۍ اومهربان دين دى چې بيلگه يې په نړۍ کې نشته او د داسې ښايسته اخلاقو او نرمښت لارښوونه کوي چه نه يوازې د ټول انسانيت لپاره فايده مند او گټور دى بلکه له انسانانو پرته د حيواناتو لپاره هم گټور دى.

اسلام داسې درحم او شفقت دين دى چې پر حيوان باندې هم احسان كول ضروري گڼي. همدا راز كه په چا يوداسې ستر جرم ثابت شوى وي چې له امله يې دمرگ مستحق گرځېدلى وي بيا هم داسلام مبارك دين دهغه سره په وژل كيدو كې په احسان اوښه چلند ټينگارکوي يعنې په يو وار بايد ووژل شي په تكليف بايد ونه وژل شي. دې حديث ته او ددې په څېر نورو الهي او نبوي ارشاداتو ته په کتو سره داسلام په اړه د دښمنانو له لورې دهغوئ بنسټونو او له حقيقت نه لری تبليغاتو نا سم تيا څرگنديږي چې داسلام او مسلمانانو خلاف په نړۍ کې شروع دى چې اسلام د دهشت گړۍ او بې رحمې په تورونوسره تورنوي تر څو په داسې له حقيقته لرې تبليغاتو سره خلک متنفر کړي اوغير مسلم خلک اسلام ته له راتگ څخه منع کړي.

په دې مبارك حديث كې داسلام پيغمبر (ص) فرمايلې دي. چې هر شي سره نيكي الله تعالى لازمه كړې ده تردې چې د خپل دښمن اود داسې مجرم سره هم احسان اوښه كول ضروري دي چې هغه دوژلو مستحق گرځېدلى وي دهغه سره به ظلم نه كيږي بلكې په اسانۍ سره به وژل كيږي.

همدا راز دحيواناتو سره به دا نيكي كيږي چې اسانه طريقه دې اختياركړل شي داسلام تر راتگ مخكې حېواناتو ته ډير تكليف وركول كيده اواسلام دپاكو حيواناتو غوښه حلاله كړه خود حلالولو لپاره يې داسې طريقه مقررې كړې ده چې لږ ترلږه تكليف وركونكى وي. دحيواناتو سره داحسان له جملې څخه داهم دي چې دحيوان دحلالولو په وخت كې بايد چاره ښه تېره شي او حيوان به په اسانۍ سره حلالوى لكه څنگه چې ددې خبرې يادونه په ذكر شوي حديث كې هم شوې ده. همداراز داهم دى چې ترڅو يې ساه په بشپړه توگه وتلې نه وي نو غوښه به ترې نه پرې كوي. داهم مستحب ده چې يو حيوان به دبل حيوان مخې ته نه حلالوي(هنديه ص ۲۸۷ج۵) ځكه چې په دې سره داخطر دى چې په دې سره ژوندي ته تكليف وررسيږي.

دحيوان مخې ته چاره تېره کول مکروه دی (هنديہ ص ٢٨٧ ج ٥) داهم مکروه دی چې د حلالو ځای ته حيوان په کشولو سره یوړل شي (هنديہ ص ٢٨٧ ج ٥) تر ذبحې (حلالولو) مخکې به اوبه ورکوي.

بل دا چې شیدو او اولاد لرونکې حیوان به تر څو چې اولاد یې دومره لوی شوی نه وي چې شیدو ته یې اړتیا ختمه شي. نو دومره یې مه لوشئ چې ټولې شیدې یې ختمې شي بلکې یو څه به پکې پرېږدئ. همداراز حیوان لوشونکې به خپل نوکان لنډوي ترڅو حیوان ته دده داوړدو نوکانو له امله تکلیف ونه رسيږي. په دې مبارک حدیث کې د احسان په کولو ټینګار شوی دی او احسان په دوه ډوله دی. ١- یو احسان دالله تعالیٰ په عبادت کې دی. هغه داسې چې دالله تعالیٰ عبادت په داسې توګه وکړل شي کله چې عبادت کونکي الله تعالیٰ ويني، که دې یې نه ويني نو دا فکر به ورسره وي چې الله تعالیٰ ما ويني، زما عبادت ويني، چې زه یې په څه توګه ترسره کوم. ددې احسان مطلب دادی چې دالله تعالیٰ حقوق په ښه او پوره توګه ادا شي.

٢- بل احسان دبندګانو په حقوقو کې دی. ددې احسان مطلب دادی چې دالله تعالیٰ حقوقو په ښه او پوره توګه ادا شي لکه دموږ، پلار سره ښه سلوک کول، دخپلوانو سره خپلوي ساتل، به ټولو معاملو کې په داسې طریقي سره انصاف کول چې څومره حق ور باندې واجب وي هغه په پوره توګه اداء کول. لکه څنګه چې ته خپل مال پوره له بل چا څخه اخلي.

په دې توګه به دنورو حقوق هم په پوره توګه وړ ادا کوي. په دې احسان کې دټولو انسانانو او حیواناتو سره ښه سلوک کول داخل دي.

تردې چې په هغه حالت کې به هم ښه سلوک ورسره کوي په کوم وخت کې چې هغه انسان دمرګ مستحق وي. دپام وړ خبره داده چې مسلمان په دې مکلف دی چې دهغه چا سره به هم ښه کوي چې دوژل کیدو مستحق شوی وي او دهغه حیوان سره هم چې د حلالیدو اراده یې شوی وي. نودهغه چا سره خو خامخا ښه کول لازم دي چې مسلمان وي اودمرګ مستحق هم نه وي. پاتې دې نه وي چې احسان په دوه ډوله دی:

۱- واجب هغه احسان دی چې دچا پر انسان حق واجب وي دهغوئ حقوق پوره کول.

۲- مستحب هغه چې پرواجب ډېر وي .

له احسان اونیکې څخه مراد یوازې دلمانځه او روژې صحیح کول نه دي بلکې دژوندانه تگلاره او طریقه صحیح کول مراد دي چې هغه عبارت ده له معاملې او کاروبارو نه لمونځ دالله تعالی اطاعت او بندگي او دحقوقو سپارل خپلو خاوندانو ته او خلکو ته له تکلیف رسولو نه ډډه کول اوپر ځای یې خیر اوښېگنې ورسره کول مطلب مو دادی چې داسلام مبارک دین یو داسې دین دی چې دهر چا سره نیکي او دښه سلوک کولو ټینګار کوي او داسې دلوړو اخلاقوتعلیم ورکوي چې بیلګه یې له اسلام پرته په بل هیڅ کوم دین اوقانون کې نشته.

اسلام چې مونږ پرې ایمان لرو

۱- اسلام په لومړي قدم کې پرایمان ولاړ دی چې دټولنې دکامیابی او د سعادت سبب ګرځي.

۲- اسلام پر انساني کرامت ولاړ دی هغه انسان چې الله تعالی په ښه بڼه پیداکړې کرامت یې ورکړی او په ځمکه کې خپل خلیفه ګرځولې دی. ۳- اسلام عقل مخاطب ګرځوي او ددین اود دنیا په جوړولو کې په عقل اعتماد کوي او دتقوا لور ته یې رابولي.

۴- اسلام داجتماع او تجدید طرف ته دعوت د جمعود او تقلید سره مقابله کوي او دعلم د کاروان سره یوځای کیدل فرض ګڼي.

۵- په اومورو کې اعتدال داسلام یو ځانګړی صفت دی انسان بې له اسلامه تل دافراط او تفریط په حالت کې ژوند کوي.

۶- اسلام ریښتني بڼه لري په مثالي فضا کې پروازونه کوي انسان کله حق ته رسیږي او کله نه رسیږي.

۷- اسلام ښځه دکرامت څښتنه بولي چې دیوه مکلف انسان په توګه مسولیتونه او حقوق لري په دنیا او اخرت کې د خپلو اعمالو ځواب وایي.

- ۸- اسلام کورنۍ د ټولنې ساختماني او تربیوي بنسټ بولي او خلک واده کولو ته تشویقوي او مادي تمدن بیا کورنۍ له مینځه وړل غواړي.
- ۹- اسلام تعلیم اخلاقو تربیوي قانون او تشریح ته زیاته توجه لري مادي تمدن انساني ثابت اخلاق په رسمیت نه پیژني.
- ۱۰- اسلام ټولنه داخوت او انساني وحدت پر بنیاد جوړوي چې هیڅ ډول نژادي طبقاتي قومي او دیني کشمکش پکې نه وي.
- ۱۱- په اسلام کې کهانت اورجال د دین نشته چې دخلکو پر ضمیرونو حکومت کوي او دالله تعالی سره دارتباط لاره یې په خپله قبضه کې نیولي وي. ۱۲- اسلام تا کید کوي چې دعدالت مساوات او شوری پر بناء دحکومت انتخاب دخلکو حق دی.
- ۱۳- اسلام د خلکو ددین ځان عقل نسل مال حمایت او عزت ساتنه اساسي ضرورت گڼي.
- ۱۴- اسلام دټولنې ضعیفو اوبې وسو خلکو حمایت ته جدي توجه کوي. ۱۵- اسلام دوطن او قوم سره مینه او ورباندې ویاړ کول خوښ گڼي خوچې ددیني ارزښتونو سره په تعارض کې نه وي.
- ۱۶- اسلام د فکر مقابله په فکرکوي اعتراض ته په دلیل سره ځواب وایي خلک په نیکې موعظې سره دعوت کوي په اسلام کې جبر نشته.
- ۱۷- اسلام یواځې په خپل پخواني تمدن افتخار نه کوي بلکې دنوي تمدن دجوړولو لپاره هڅه کوي.
- ۱۸- اسلام یوازې دشرعي قانون ظاهر ته توجه لري بلکې داسلامی حقیقي ژوند دجوړولو لپاره هڅې کوي.
- ۱۹- مسلمانان چې هرچیرې وي باید متحد وي او یو سپیڅلې هدف لپاره کار وکړي او یو دبل غمخور واوسي.
- ۲۰- اسلام دانسانانو تر منځ فطري تفاوت په رسمیت پیژني خو امتیازات چا ته نه ورکوي او دتاوان په زریعه دانصاف او عدالت لاره غوره کوي.

د اسلام کړنې

سلام له دوو شيانو څخه رغيدلى دى. يو حقوق الله يعنې دالله تعالى حقوق اوبل حقوق العباد: يعنې عقیده عبادت نمانځنه په حقوق الله کې راځي. اخلاق او کړنې دواړه په حقوق العباد کې شامل دي. اخلاق دانسان ذهني روحاني او دزړه کيفيت جوړوي چې په څه ډول سره دبنډگانو حقوق اداء کيږي. دانسانانو خپل منځي چلند بايد څنگه وي؟ او کړنه ددې چلندونو پايله وي. که عقیده سمه نه وي نو پايله يې هم سمه نه وي که عقیده سم وي عبادت هم سم وي نو اخلاقو روزنه خپله را پيلیږي. اخلاق زمونږ په ورځني ژوند کې ډيره اغيزه لري او همداشان داخلاقو په سموالي سره زمونږ تجارت زراعت وظيفې راکړه ورکړه او ټولې کړنې خپله سمیږي او همدا ددين اصلي موخه ده.

داسلام عمده ځانگړتياوې

اسلام دنړۍ تر ټولو غوره دين دى او يو لړ امتيازونه لري (ان الدين عندالله الاسلام) ال عمران ايت ۱۹

ژباړه: بې شکه چې د الله تعالى په نزد غوره دين اسلام دى. داسلام طبيعت د نورو پخوانيو دينونوپه څير نه دى ديو لړ ځانگړتياؤ درلودونکې دى. چې ځينې يې په لاندې ډول دي.

۱- اسلام نړيوال او بين المنللي دين دى. (وما أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَتَدْبِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) سبا ايت ۲۸

ژباړه: او مونږ نه يې ليږلى ته مگر ټولو خلکو زيرې ورکوونکى او ويړونکى لکن اکثره خلک نه پوهیږي. دکفارو نه لکن زياتره خلک دکفارو ستا په اهميت نه پوهیږي.

له جابر بن عبدالله څخه روايت دى وايي چې رسول الله ((ص)) ويلي دي چې زما څخه وړاندې هرښي به يوازې خپل قوم ته ليږل کيده مگر زه دټولې نړۍ خلکو ته راغلې يم. داسلام نه وړاندې دينونو ځانگړتيا نه درلودله هر دين به

یوازې دخپل قوم یا سیمې لپاره راتلو دمثال په توګه حضرت صالح (ع) دثمود قوم لپاره حضرت هود (ع) د عاد قوم لپاره حضرت عیسی (ع) دبنی اسرائیلو لپاره راغلې وه او حضرت یوسف (ع) د مصر دخلکو لپاره راغلې وه.

که په یو سیمه کې به پیغمبر نه و نو دنژدې سیمې د پیغمبر په اطاعت به خلک مکلف وو چې ایمان راوړي.

خو اسلام دټولې نړۍ لپاره عالمي دین دی. اود ټولې نړۍ خلک یې دمنلو او ترڅنګ یې په پیروي کولو مکلف دي. او دکوم خاص قوم یا سیمې پورې تړل شوی نه دی اونه په جغرافیاوي حدودو کې راحصارېږي.

۲- اسلام وروستی اسماني دین دی. چې له دې وروسته دې خاورینې کرې ته بل کوم دین نه راځي او نه کوم پیغمبر او کتاب راځي. (ماکان محمد ابا احدمن رجالکم ولکن رسول الله وخاتم النبیین وکان الله بکل شی علیمًا) احزاب ایت ۴۰

ژباړه: نه دی محمد(ص) حقیقي پلار دهیڅ یو تن له سپړو ستاسې مګر رسول دخدای (ج) دی او دټولو انبیاء وروستی دی او الله تعالی په هر څیز ښه عالم او خبردار دی. نوله همدې ځایه داسلام ستر پیغمبر حضرت محمد (ص) نړیوال پیغمبر او دخلکو ستر لارښود او رهبر دی.

۳- د اسلام دراتلو سره ټول پخواني دینونه منسوخ شول. جابر بن عبدالله (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) ویلي قسم په هغه ذات چې زما نفس یې په لاس کې دی که نن حضرت موسی (ع) ژوندای وای نو هغه ته به بله هیڅ لاره نه وه ورپاتې پرته له دې چې زما پیروي یې کړې وای. او هم دنړۍ مروج مذهبونه لغوه او باطل اعلان شول مګر د دې وړاندې دینونو دا ځانګړتیا نه درلوده یو د بل لپاره ناسم ګرځیدو بلکې یو د بل لپاره تکمیل کوونکي ؤ لکه دحضرت عیسی (ع) کتاب انجیل چې دحضرت موسی (ع) دکتاب تورات څخه تکمله ده.

۴- اسلام دوخت یوازینې غالب او دوخت پیاوړې دین او نظام دی. (هوالدی ارسل رسوله با لهدی ودين الحق لیظهره علی الدین کله ولو کره المشرکون) توبه ۳۳

ژباړه: الله هغه ذات دی چې لیرلې یې دی رسول خپل محمد (ص) په هدایت سره چې قرانکریم دی او په حق دین سره چې اسلام دی ددې لپاره چې غالب کړي خپل دین په نورو دینونو باندې که څه هم داکار مشرکان بد گڼي. داسلام په وړاندې هیڅ ځواک او قدرت نشي ټینګیدلای او هر باطل یې حتماً په وړاندې ماتې خوري لکه چې دوخت دقصر او کسری د استبداد واکمنې یې دنوم په اوریدوسره په لړزیدوشول او په وړاندې یې را نسکور شول. اونه داسلام د نظام سره هیڅ یو دبشر په لاس جوړ شوی تش په نامه نظام په هیڅ ډگر کې څه سیالي کولای شي.

۵- د اسلام اساسی قانون (قرانکریم) د هر راز له منځه تلو لاس وهنې تبدیل او تحریف څخه محفوظ دی (انا نحن نزلنا الذکر وانا له لحافظون) حجر ۹

ژباړه: بې شکه مونږ نازل کړی قران او مونږ دهغه ساتونکي یو. ددې وړاندې دحضرت داؤد (ع) زبور په ځمکه له سره وجود نه لري، اونه دحضرت موسی (ع) تورات، اودحضرت عیسی (ع) د کتاب اصل چاته معلوم دی؟ چې دظالمانو لخوا تحریف شوی دی. قرانکریم دمعجز کلام دی ځکه خو څوک دیو ایت په څېر یې دفصاحت او بلاغت برابر او نه د ادب او گرامر په لحاظ یو ایت جوړولای شي او نه پکې څوک تغیر تبدیل او لاس وهنې صلاحیت اوقدرت لري او که کله چا په دې هکله ناوړه هڅه او اراده کړې ده هغه دتل لپاره دتاریخ په وړاندې ذلیل شرمیدلی او بدنام پاتې شوی دی لکه د مثال په توگه په دی نژدې تیر شوي وخت کې د سلمان رشدي دشیطاني ایاتونو ټولگه دیادونې وړ ده. چې تر اوسه سلمان رشدي نه په ځمکه دقرار ځای لري او نه ارام ورځي. چې په لندن کې خپله دانگریزانو لخوا کلا بند دی.

د اسلام موقف

په ځمکه کې د عدل قانون د الهي حکم سربيره د عقل او طبيعت ضروري غوښتنه هم ده نو له همدې ځايه د اسلام تر ټولو ستره موخه په ځمکه کې د (لا اله الا الله) تر سيوري لاندې د يونظام او حکومت قايمول دي پرته د نظام او حکومت د شريعت د احکامو او د اسلامي ارزښتونو او او امهو مقصدونو ساتنه نشي کيدلای.

د اسلامي نظام او حکومت حاکم مطلق په حقيقت کې پخپله د الله تعالی دی چې لومړی ددې نظام او حکومت مسؤليت د الله تعالی د پيغمبر حضرت محمد (ص) سره وه او دهغه وروسته د اسلامي حکومت ساتنه د هغه د امت په غاړه ده او د مسلمانانو امير د الله تعالی د پيغمبر د نائب په توگه د هر چا پر وړاندې د چارو د ادره کولو او پرمخ بيولو دنده په غاړه لري او مسلمانان دهغه په اطاعت او ورسره په مرسته کولو مکلف دي.

ځکه که مسلمانان دهغه اطاعت او ورسره مرسته ونه کړي نو پخپله د ذلت او الخطا سره مخ کيږي او حاکميت يې په محکوميت بد ليږي.

اسلام نه د ډيموکراسي په څېر يوازې تش دعوامو دهيلو او غوښتنو حکومت غواړي او نه د ملوکيت په څېر د استبداد واکمني غواړي، داسې حکومت غواړي چې د شريعت په حکمونو بناوې او په سر کې يې صالح مؤمن کسان ولاړ وي ترڅو ټولنه د اصلاح په لور رهبري کړي.

د اسلامي حکومت په خپل منځ کې د هر راز سيمه ييز، قومي او نژادي توپيرونو او تعصباتو سره مخالف دی، او د غير مسلمو سره په بين المللي سطحه د ښو اړيکو او روابطو غوښتونکی دی، تر څو ددې لارې اسلامي دعوت ته لاره پرانستل شي او خلک د الله تعالی دين ته را دعوت شي. (ادع الی سبيل ربک با

لحکمہ والموعظه الحسنه) نحل ۱۲۵

ژباړه: ته راوبله ای محمده (ص) لارې درب ستا (اسلام) ته په حکمت اونیکه وينا سره. د غير مسلمو دفتني او فساد دپيدا کيدو پر مهال اسلام له دوی سره د جهاد حکم کوي. (وقاتلو هم حتی لا تكون فتنة ويکون الدين كله الله)

ژباړه: اوجنگ وکړی دهغو (کفارو) سره ترڅو فتنه پاتې نشي او ټول عبادت د الله تعالى شي نو اسلام د دشمن سره دهر راز سازش او سودا کولو سخت مخالف دی.

د اسلام تربیوي او اجتماعي تگلاره !

الله تعالى د بني اسرائيل په سورت کې له ۲۳ څخه بیا تر ۳۹ اياتونو پورې د اسلامي سياسي اجتماعي او تربیوي پاليسيو عمومي اصول په لاندې ډول بيان کړي دي.

۱- له الله تعالى پرته د بل چا عبادت بندگي او اطاعت مه کوئ الله تعالى مالک الملک او پاچا دی د پاچاهانو دهغه شريعت او قانون بايد ومنل شي.

۲- له والدينو سره مرسته مينه او مهرباني کوئ حتی دهغوئ زړونه د اُف په کلمه هم مه خپه کوئ ځکه چې مور او پلار له اولاد سره په کوچني والي کې زيات زحمتونه او تکليفونه تیر کړي.

۳- نن ورځ غربي تهذيب د والدينو او د اولادونو ترمنځ د فطري اړیکې د قطعه کولو هڅه کوي. او غواړي پدې کار سره د مسلمانانو د اولادونو او والدينو تر منځ د نفرتونو خونې جوړې کړي.

۴- سرمايه داري نظام کوشن کوي چې انسانان په فارمونو کې وساتي واړه په ورکتونو ځوانان په هوټلونو او زاړه هم په خاصو فارمونو کې وساتي چې تر څو ومري.

۵- غربي مادي تمدن دخپلې پوچې فلسفې له مخې ځکه انسان يو اجتماعي حيوان بللی تر څو له هغه څخه انساني احساس واخلي او د يوه حيوان په توگه ورڅخه استفاده وکړي هغوې صرف انسان دخوراک اود شهوت غريزې په رسميت پيژني.

د اسلام اساسي تگلاره

اسلام يو ځانگړې نظام دی، چې د فطري قوانينو درلودونکی او د يوه مستقل تمدن په توگه د ديني او دنيوي اومورو په صلاح مشتمل دی.

د یو لړ اساسي مقصدونو، کورنیو او بهرنیو تگلارو درلودونکی دي.

چې ځینې یې په لاندې ډول دي.

۱- کورنۍ تگلاره

۱- د الله تعالی یووالي او عبادت ته دخلکو هڅول او ټول هغه احکام، چې دهغه له خوا پیغمبر (ص) نړۍ ته راوړي دي عملي کول او د الله تعالی د احکامو د پریښودو په صورت کې پرېښودونکو یا منکیرینوته داسلامي شریعت سره برابر سزا ورکول داسلام له اساسي تگلارو څخه دي.

۲- د دین د احکامو نافذول، د حدودو او قصاص جاري کول تر څو، په دې وسیله عدل قائم شي، او امن راوستل شي، د انسانانو حقوق، د دوی ترمنځ مساوات، برابري وسائل شي او هم د انسانانو، نفس، عقل، دین، مال، ناموس او آبرو خوندي شي، دالهی احکامو د نافذولو او د حدودو او قصاص جاري کولو کار داسلامي دولت د قضائیه قوې له خوا ترسره کیږي.

۳- د قانون حراست او ساتنه، تر څو په ټولنه کې د قانون اهمیت او ارزښت له منځه ولاړ نه شي، چې په دې لړ کې ټول خلک د امیر څخه نیولې تر غریب پورې ټول د قانون پر وړاندې یو برابر دي او د جرم د ارتکاب په صورت کې به د قانون پر وړاندې برابر ودریږي.

او د وخت د تحولاتو او غوښتنو په اساس هغه څه چې په قرانکریم او نبوي سنتو کې صریح نص شتون ونه لري د اسلامي علماؤ او متخصصینو له خوا د قرانکریم او نبوي سنتو د اساساتو تر سیوري لاندې د فرعي قوانینو وضع کول، چې دا کار د اسلامي دولت د مقننه قوې له خوا ترسره کیږي.

۴- د ملکي او نظامي چارو او تشکیلاتو تنظیمول او د چارو (منصبونو) اهل کسانو ته سپارل چې په دې کار سره به له یوې خوا د دولت چارې په ښه او منظمه توګه مخ پر وړاندې ولاړي شي او له بلې خوا به د ولس ستونزو ته په ښه توګه لاس رسي وشي، چې دا کار د اسلامي دولت د اجرائیه قوې لخوا ترسره کیږي.

۵- نظامي پياوړتيا او د نظامي مهارتونو او تجهيزاتو برابرول، تر څو په دې وسيله د اسلامي دولت او ارزښتونو څخه دفاع وشي او د دښمن د يرغل او تيري مخه ونيول شي.

۶- د پوهې د سطحې لوړول او د اخلاقو ښوونه او روزنه او همداسې د کورني او ټولنيز ژوند سمول، تر څو ټولنه د جهل او بدبختيو څخه وژغورل شي.

۷- صنعت او انکشاف ته وده او پراختيا ورکول، تر څو تمدن د پرمختگ په لور روان شي او انساني اړتياوې پوره شي.

۸- د اقتصادي سيستم پياوړي کول، د بيت المال او دولتي خزاني تنظيمول، تر څو د فقر، بې وزلۍ، مخه ونيول شي او انسانان ورڅخه وژغورل شي، چې په دې لړ کې نه يوازې د اسلامي دولت دننه بلکې د غير مسلمو سره هم د انساني همدردۍ له مخې مرسته کولای شي، لکه چې حضرت عمر (رض) يوه نېستمن يهودي ته، چې د گڼ اولاد څښتن ؤ د بيت المال څخه دائمي معاش مقرر کړی ؤ.

۹- د انسانانو د انساني کرامت او د هغوی د حریت او ازادۍ ساتل، چې په دې لړ کې هر انسان د فکر، وينا او عقیدې د ازادۍ حق لري او د دوی حریت او ازادي ساتل د اسلامي دولت ذمواړي ده.

۲- بهرنۍ تگلاره

۱- بين المللي اړیکې او ارتباطات کلکول، تر څو په دې وسيله نړيوالو ته د اسلام پيغام ورسېږي او دوی د اسلام په صحيح مفهوم او معنی پوه شي او د اسلام د حقيقت په پوهيدو سره خلک اسلام ته راوبلل شي.

۲- د غير مسلمو د فساد او فتنې په صورت کې د هغوی سره جهاد کول، تر څو د هغوی د فتنو او فساد د لمنې د خوریدو مخه ونيول شي، خلک د گمراهۍ او بې لارې کیدو څخه وژغورل شي او ټولنه د ظلم او وحشت څخه په امن شي.

۳- د انساني فاجعې او ناوړين لکه قحط، لوږه او داسې نورو طبعي افاتو پر وخت د غير مسلمو سره د اسلامي دولت د اسلام د عاطفې او انساني سلوک او همدردۍ له مخې مرسته کول د اسلامي دولت له بهرنۍ تگلارې څخه دی.

اسلام د ژوند مکمل نظام دی

۱- د اسلام شموليت د ژوند لپاره ددې دين يو مهم صفت دی چې د ژوند پر ټولو برخو تسلط لري ځکه چې د انسان د مادي معنوي فردي او اجتماعي ژوند د ټولو برخو لپاره مکمل احکام لري ددې دين تصور غير له دغه خصوصيت څخه نه شي کېدای دا دين عقیده عبادت اقتصاد او قضاء دی.

۲- همدغه د شامل والي خاصيت په هيڅ يو بل بشري دين فلسفې مکتب کې نشته هر قانون فلسفه دين او مکتب دانسان د ژوند يو ویده خاص اړخ ته توجه کوي.

دانسان په ژوند کې يووالي تجزيه نه قبلوي همدارنگه د اسلام دين هم دکامل وحدت په شکل نافذ شوی ده که دانسان ژوند يو خاص لړخ ته توجه کوي. که دانسان ژوند د يوې برخې رهبري اسلام وکړي او د نورو برخو يې نور قوانين او فلسفې داسې ژوند به دانسان لپاره د سختۍ او بد بختۍ ژوند وي.

۱- الله تعالى امر کوي چې په اسلام کې په کامله توگه داخل شئ چې مکمل نظام لري. دمکمل اسلام قبلول د شهادت دکلمې اساسي غوښتنه ده، که په عمل کې دا کار ونه شي دا دمصادت دکلمې سره په عمل کې مخالف دی که يې د غفلت يعنې که يې د پوهې په سبب کوي فسق دی او که يې خوښ گڼي کفر دی. ۴- د اسلام سمه پوهه ډيره مهمه ده هم په اسلام کې د داخلیدو لپاره او هم د انحراف څخه د ځان ساتنې په خاطر ددې دين اجزاء ده دوو اجزاوو مثال لري چې پوره والی دانسان د صحت لپاره ضروري دی. د علم تربيت او دعوت هغه وسايل دي چې فرد او ټولنه اصلاح کوي.

۵- ځينی اسلام صرف ظاهري عبادت او مذهبي مراسم بولي او فکر کوي دا يوازې د بنده او الله تعالى تر منځ يوه اړيکه ده د ژوند دامورو سره ارتباط نه لري او اسلام يوازې تقوا او اخلاق بولي چې انسان بايد له مادي ژوند څخه لری

کړي او یو شمیر نور بیا اسلام یو میراثی عقیده او تقلیدي اعمال گڼي چې د ژوند د پرمختګ لپاره هیڅ کټه نه لري.

ځینی بیا اسلام دڅو جزای احکامو په تطبیق کې دا خلاصه کوي خو په حقیقت کې اسلام دا احکام او ارشادات ده انسان دنیوي او اخروي دواړه په ډیره ښه توګه تنظیموي خو د ژوند د پرمختګ لپاره نوي دستورونه او ګناهونه جوړوي دنیا او آخرت د ژوند دوه مرحلې بولي چې یو د بل مکمل دی.

اسلام د ژوند د ټولو برخو یو شامل نظام دی

دا چې اسلام د ژوند د ټولو برخو لپاره یو شامل نظام دی دا ددې ثبوت دی چې دا یو انساني نه بلکې الهي نظام دی انسانان نه دي توانیدلي چې د ژوند لپاره داسې یو هراړخیز ثابت او دایمي نظام جوړ کړي کوم چې د انسان د مادي او معنوي ژوند ټولو برخو ته دې شامل وي او د ژوند ټولې برخې دې د یوې معقولې عقیدې په ذریعه سره وتړي داسې نظام چې هر څه یې پراعتدال ولاړ وي او د زمانې تغیرات ورباندې اثر نه کوي اسلام موږ ته ثابت فطري اخلاق او د ژوند اصول معرفي کوي کوم چې انسان دا کار نشي کولای.

۱- ځینی وایي د معاصر یوه برخه هم د دین پراساساتو ولاړ نه ده او ټولو خلکو دا منلې چې اجتماعي ژوند باید د دیني عقایدو څخه جلا وي دا چې سیکولرزم د کلیسا د تحریف شوي دین یو عکس العمل وو دهغوی دا ادعا صرف دهغوی دین په هکله صدق کوي که هغوی اسلام په دقت سره مطالعه کړي، بې طرفانه قضاوت وکړي بیا دا نه وایي ددې نظریه خلاف ډیرو غربی حقپاله علماءو دا منلې ده چې یوازې د اسلام دین د انسان ژوند ته سم لوری ورکولای شي او بس سرمایه داري نړۍ خامخا دا خبره کوي ځکه چې اسلام اعتدال غواړي نه طبقاتي نظام.

۲- اسلام د عباداتو څخه زیات دینوي ژوند ته توجه کوي دیني او دینوي امور دواړه تنظیموي اسلام د هر عصر سره مخته ځي او د انسانانو ضرورتونه پوره کوي په اسلام کې نه بې پروایې شته او نه بې بندو باري نه فلسفې

پېچلتياوې او نه افراط او تفريط مؤمن پاك زړه او عملي تفكر باندې د كتاب او سنتو دمصادرو څخه احكام او قوانين په لاس راوړي.

۳- په اسلامي هيوادو كې كه امامت له منځه تللى خو د دين روش ته تصور او اصول شته دانسانيت په دغه مشخص شوې ټولنه كې يوازې اسلامي عقیده ده چې د حقيقي انسان د حيوانيت د پنډه غالى څخه راباسي دانساني كرامت او دنړۍ دخالق دنيا بټ تاج يې په سره واردېږي همدارنگه چې د دنيا رهبري به په دين كوي او د دين اكمال به دنيا سره په مسجد به بازار رهبري كوي او بازار به په مسجد تقويه كوي .

۴- زموږ دعوت د عام اسلام لوري ته دى چې پر كايناتو ټولنه او افراد بايد يو ډول حكومت ولري اسلامي عقیده قانون تر بيلې ادارې لاندې ساتي د فرد او ټولنې د حقوقو او وجايبو تر منځ توحيد راوړي په مختلف ټولنو كې دانسانانو علمي تگلارې ته يووالى وربښي پر ظاهر اوباطن باندې حكومت كوي او دانسان ظاهر او باطن ته وحدت وربښي.

۵- د دعوت معنى دا نه ده چې يوه مفكوره مطرح او صرف له هغې څخه دفاع وشي بلكې دعوت د تنظيم جوړولو څخه عبارت دى چې افراد سره راجمع تنظيم ديني او سياسي تعليم او تربيه وركړاى شي او كله چې يې زده كړې وكړې نو بيا هم دغه كار سخت بولي.

د اسلام قضايي نظام

مونږ دلته د اسلام د قضايي نظام څخه بحث نه کوو يوازې دومره وايو چې د اسلام قضايي نظام په ځمکه دا څرگنده کړې ده چې واقعاً عدل راوستلای شي او مجرمينو ته سزا وركولاى شي اودځمکې څخه جرمونه وركولاى شي. چې مجرم ته سزا وركول څه دي سخته خبره نه ده. په دې وجهه دامن انصاف اوعدل راوستلو له امله اسلامي قضاء دټولنې روح گڼل كيږي.

په دې نړۍ هيڅ يو د بشر به لاس جوړ شوى قضايي نظام ورسره مقابله نشي كولاى او نه ور سره پرتهله كېداى شي. دنړۍ ټول قضايي وضعه نظامونه په تيره بيا د غرب قضايي نظام چې د اسلام د قضايي نظام نه تشكيل شوى دى.

قضايي نظام چې د يو حکومت د درې گونو قواو د جوړښت مهم رکن دی او په عدل او انصاف کولو مکتلف دی. نو ښکاره خبره ده چې عدل او انصاف دځواک او قدرت لخوا پياده کېږي. اسلام تر ټولو غوره قضايي نظام دی چې په ديني اصولو او حکمونو ولاړ دی. دا معنی چې اسلام يو ستر سياسي دين دی.

اسلام او حقوق

اسلام په لوړه کچه دانسان دحقوقو ساتنه کړې ده ډېر حقوق يې پر انسان فرض او واجب گرځولي دي بلخصوص دضعيفانو حقوق يې د زور دځاوندانو دغريبانو حقوق يې دغنيانو او دښځو حقوق يې دنارينو په وړاندې ساتلي دي.

حتا دحيواناتو دحقوقو تلف کول يې هم گناه گنلې ده. په اسلام کې انساني حقوق دنړۍ دټولو خلکو لپاره دي مسلمان دی او غير مسلمان دی په دولت کې دننه وي که دباندې ځکه په اسلام کې ښيگنه نړيوال خصلت لري خاص تر مسلمانانو پورې تعلق نه لري دغه حقوق عبارت دي له ژوند کولو، خوراک، ازادي، عزت، ناموس، مال او نور حقوق.

په اسلام کې دبشر دحقوقو ساتنه دفرد ټولنې او دولت مساوي مسؤوليت دی ولې چې امر بالمعروف او نهی عن المنکر پر ټولو لازم دی چې په غير اسلامي ټولنو کې د يو خاص دفتر په غاړه کې ده چې هر ځای ته رسيدلی نشي کله چې حقوق پر الله تعالى او شريعت تکيه وکړي بيا حقوق دواجب مرتبه پيدا کوي فرد به داجتماع او اجتماع به دفرد دولت به دخلکو او خلک به د دولت په وړاندې د وجوب په شکل مسؤوليت پيدا کوي د هر چا دحق اداء کول به پر نورو واجب وي.

ځانځاني به له منځه ولاړه شي او حقوق به يوازې دولت پورې اړه لري لکه چې کوم حالت چې په غير اسلامي ټولنو کې دی.

اسلام او د عقل ازادي

۱- اسلام عقل ته ازادي ورکوي او په کالينا تو کې يې د غوره کولو لپاره تشويقوي د علم او علماؤ قدر لوړوي بيا يې هر نفع رسونکي علم ته ښه راغلاست وايي حکمت دمؤمن پکې اعلانوي هر چيره يې چې پيدا کړي تر ټولو يې مستحق بولي.

۲- د اسلام داساسي خصوصياتو څخه يو دا دی چې دا دين پر عقل ولاړ دی د عقل منطق ته احترام لري. توافق د صريح عقل له صحيح نقل (نص) سره يو څرگند حقيقت دی عقل په انسان کې د تمیز وسيله او اساس د شرعي تکليف دی.

۳- د عقل ادراک او د شيانو فهم په زمان او مکان پورې محدود دی او غيبي امور د زمان او مکان څخه خارج دي. انسان داسې وسايل نه لري چې هغه درک او حکم پرې وکړي نو ځکه عقل د غيبي شيانو د درک لپاره وحې ته ضرورت لري تر څو يو تعداد داسې قضې چې په يوازې يې نشي موندلې د وحې په مرسته يې پيدا کړي که عقل يوازې عالم غيب ته متوجه شي نو د غلطيو او خرافاتو سره به مخامخ شي.

۴- په اسلام کې د الله او بند گانو ترمنځ داسې ژباړونکې وشتون لري چې حلال او حرام يې تعين او مقصد يې د الله تعالی دين دکامل عقل په واسطه تکميلېږي او عقل دانسان ديني وسيله ده.

۵- اسلام دايمي فکر کول يو ډول عبادت بولي په قرانکريم کې ډېر ځايونه انسان تعقل او تفکر ته را بلل شوی دی

۶- د اسلام او اروپايي دين تر منځ ډير توپير شته اروپايي دين عقل ته ازادي نه ورکوي دوحی د علم او دانسان د علم ترمنځ ډير توپير شته وحی انسان ته د خطرونو څخه محفوظه لار وربښي او کومه لاره چې انسان يې په خپل پوهه انتخابوي هغه د ټکرونو او تضادونو لاره ده. هلته به نظام طبقاتي وي په يوه نه يوه شکل به ځينې به خلک داربابانو او دنورو غلامانو حالت لري.

۷- اسلام دمسلمانانو رابطه له علم غیب سره په وضاحت محدوده او مشخص کوي او ددې علم پر وړاندې د انسان موقف روښانه کوي خو ماده پرستان د گومان اوشک په سمندر کې غرق وي. اسلام انسان دخرافاتو څخه ازادوي او دمشاهدې لور ته یې مخ اړوي همدا سبب وه چې داسلام په روښانه کې اسلامي علماؤ په ډیر کم وخت کې دنویو علومو بستونه کینودل. مسلمانان د انحطاط په دور کې بیا دخرافاتو لورته مخه وکړه په محکमतو یې اکتفاء ونه کړه دمشابه نصوصو په تحلیل او تاء ویل یې شروع کړل.

۸- اسلام پر اسبابو او مسیاتو تاکید کوي او مسلمانان تشویقوي چې اسباب برابر او پر خدای توکل وکړي. د عمل معاملاتو عبادت او قیادت لپاره په اسلام کې علم شرط دی. اسلام مونږ هغه علم ته رابولي چې پر استدلال تکیا لري تقلید په اسلام کې علم نه بلل کیږي. وحی انسان ته هغه علم وربښي چی انسان یې تفکر او فلسفي ویني په وخت کې یې په حیرانتیا کې اچولي دي هغه لکه: له کومه راغلی ولې راغلی چیرته ځي.

اسلام عدالت دی

۱- ځینې وایي چې په اسلام کې عدالت نشته دا خبره صحیح نه ده اسلام پخپله ټول اجتماعي عدالت دی. عدل داسلام عدالت دی داسلام مقصد دی او همدې لپاره راغلی دی چې عدل قایم کړي. الحديد۲۵

۲- دعدل دقایم لپاره ددې پرته بله لاره نشته چې اسلام نوم نشي کېدای. ۳- دانسان شخصیت دې ته اړتیا لري چې هغه ته دهغه دخوښې له مخې دشخصیت دپوره کیدو فرصت ورکړل شي که دانسان ازادي، سیاسي، عقیدوي اواقصادي ازادي طلب کړل شي نو دهغه په دننه کې به انسانیت هسې فلج پاتې شي.

۴- انسان په اخرت کې دالله تعالیٰ په وړاندې ځواب ورکوونکی دی محصور او مجبور خلک دیو انسان په حیث خپل مسؤولیتونه سرته نشي رسولای ددغه ډول خلکو ډیر مسؤولیت دهغه په غاړه وي چې ددغه ډول نظام دچلولو مسؤل دي.

۵- څرگنده ده چې په ټولنه کې یو مسؤل د الله تعالیٰ څخه ویرودونکي مومن شخص په اخرت کې دالله تعالیٰ په وړاندې ددومره ستر بار دپورته کولو تصور هم نشي کولای چې هغه دې دنورو انسانانو د ازادي طلب کړې وي تر څو دهغوی غلط شخصیتونه اجتماعي نظام متضرر کړي.

اسلام تفاهم غواړی

۱- دوی وايي. که غواړی چې اسلام په ننی زمانه کې وپایی باید د نني انسانانو له نظر سره موافقت وکړئ، څومره چې و غواړی پرهغوی اثر وکړئ باید له هغو سره تطابق ولری.

او وايي، بنسټ پاله هڅه کوي چې له نورو (غرب) سره د مقابلي په میتود مطالعه وکړی د مقابلي منطق یې د مسلي بې طرفه څیړولو ته نه پریري. ایا مسلمانان کولای شي مسایل داسې تغیر کړي چې د بل گټه هم په کې وي؟

۲- موږ وایو. مسلمانان د مصلحتونو پرسر تفاهم ته بلکل تیار دي ځکه چې اسلام ټول مصلحت دی. دا غرب دی چې تکبر کوي د قدرت له موضوع څخه له نورو امتیاز غواړي استعماري او استثماري حرص یې نه مریږي دا ځکه چې په اخرت عقیده نه لري د ژوند هدف یې مال قدرت او شهوت گرځولی دی. په دې مسایلو کې باید د ټول انسانیت گټې په نظر کې ونیول شي نه ددغه یا د هغه ابر قدرت.

۳- که معاصر تمدن د حق پلوي کولای شي نو ابر قدرتونه به یې د ویتو شرمونکی امتیاز نه ورکولای. موږ وایو. د اسلام دین د الله تعالیٰ له کامل علم څخه نشئ کړی دی که مسلمانان هر څومره ضعیفه هم شي خو دا حق دین میدان د طاغوت ته نه پریري، تل د باطل پر وړاندې گواښ وي.

۴- که موږ اسلامي او غیر اسلامي مسایل وڅیړو او سره پرتله یې کړو دا به ثابته شي چې اسلام پر حق دی د دې خبرې د ثبوت لپاره یو ښه مثال د احمد دیدات او ډاکټر ذاکر نایک مناظرې دي د غیرمسلمو مخالفو علماوو سره په سراسر نړۍ کې هیڅ یو غیر مسلمان عالم او ددې جرات نه شي کولای چې

پر اسلام نیوکه وکړي او یا د خپل د کفري مسلک څخه دفاع وکړي. دوی به د ليله اتهامات واردوي خو ثبوت یې نه شي کولای.

۵- غرب د کلیسا سره ټکر وکړ او د بې دینۍ لاره یې غوره کړه موږ ورته وایو اسلام هغه تحریف شوی عیسویت نه دی راشۍ د اسلام سره تفاهم وکړۍ دا هم هغه اسلام دی چې اروپا یې د تاریکو دورو څخه د دیموکراسۍ عصر ته راویستل روغه او سازش د حق سره په کار نه دی نه د ناحقۍ سره. موږ وایو. حق حتماً له قدرت سره نه بلکې حق له منطق او واقعیت سره وي. د ساینس او تکنالوژۍ پرمختګ یو شی دی انساني ریښتني ژوند بل شی دلته انساني اخلاق اجتماعي عدالت اخلاص په انساني نړۍ کې وحدت مینه او ورورولي ډیر ارزښت لري. اسلام په هر ډول شرایطو کې دعدالت تامین غواړي الله تعالی فرمایي:

ژباړه: دیتیم مال ته مه نږدې کیږئ مګر په ښه طریقه سره تر څو چې هغه خپل ځوانۍ ته ورسېږي دوعده پابندي وکړئ به له شکه چې دوعده په هکله به له تاسې څخه پوښتنې کیږي. همدغه دپوښتنې اصل دی چې دمسلمان لاره دغیر مسلمان څخه جلا کوي.

۱- دا یوازې یو اخلاقي هدایت نه دی دیتیمانو دحقوقو دساتنې لپاره بلکې په اسلام کې انتظامي او قانوني تدبیرونه نیول شويدي. اسلام دژوند په هر ډول شرایطو کې دعدالت تامین غواړي.

۲- اسلامي حکومت او ټولنه دخپلو ټولو هغو خلکو دحقوقو ساتنه کوي څوک چې پخپله ساتنه نشي کولای پیغمبر(ص) فرمایي (انا ولی من لا ولی له) ژباړه: زه دهغه سرپرست یم چې سرپرست نه لري.

۳- په وعده وفا کول یوازې دانفرادي اخلاقو حکم نه دی بلکې هغه وخت چې اسلامي حکومت قایم شي نو دا دټول ولس د کورني او بهرني سیاست بنسټ دی دننۍ نړۍ دوه رنگه منافقانو سیاست چې تنها تر گټو پورې ارتباط لري د اسلام له نظره مردار دی.

په اسلام کې عدالت صلح او امنیت د ټولو لپاره دی یو د هغو مسایلو څخه چې اسلام دهغه خیر او مصلحت لپاره را دعوت کوي اقامه عدالت ده د ټولو خلکو لپاره بې غیر له استثنا څخه درسولانو او کتابونو راتگ یو اساسي مقصد دا وه چې خلک به په ټولنه کې عدالت پلې کړي.

یو وخت څو نفرو مسلمانانو غلا کړې وه خو هغوی غوښتل چې یو یهودي متهم کړي حضرت محمد (ص) په دې فکر کې شو چې مسلمانان پر حق دي او غوښتل یې چې دمسلمانانو طرفداري وکړي دسورت النساء د ۱۰۵ څه تر ۱۰۷ پورې ایتونه نازل شول الله تعالی پیغمبر (ص) ته وفرمایل.

ژباړه: ما قرانکریم پر تا د حق پر بنیاد نازل کړی دی تر څو دهغه مطابق دخلکو په منځ کې قضاوت وکړئ دځاینینو څخه دفاع مه کوه دالله څخه عفو وخواړه.

دعدالت پلی کول یوه فریضه ده ددوستۍ او دښمنۍ له روابطو څخه پورته چې په باره کې هیڅ ډول سستي باید ونشي داسلام په لومړۍ کې عدالت عملاً پلې شو.

۲- اسلام نړیواله صلح غواړي. دجهاد دفریضې دظلم فساد او بې امنۍ دلمنځه وړلو لپاره ده اسلام هیڅ چاسره جنگ کول نه غواړي کوم چې ظلم نه کوي فساد نه خپروي او انسانان په غلامۍ نه نیسي او دمسلمانانو سره جنگ کول نه غواړي.

دمصر د والي (عمروبن خطاب رض) زوی یو عیسوي په ناحقه په شلاقو وهلی وه هغه حضرت عمر(رض) ته عارض شوه خلیفه والي او د هغه زوی یې راوغوښتل ورته یې وویل ای عمرو له څه وخت نه تا دا خلک په غلامۍ نیولي دي حال دا چې هغوی دموړ څخه ازاد پیدا شوي دي خلیفه دعیسوي زوی ته وویل چې همغومره والي ووهه ده ولې دخپل زوی په اړه عدالت نه پلې کاوه دعیسوي زوی وویل نه دا نه وهم زوی یې وهم همغه وه چې د والي زوی یې همغومره وواهه.

دحضرت عمر(ض) دغه خبره په نني عصر کې ديوې مقدمې يا گيلې په توگه دېشر دحقوقو په پيمانو او د پرمختللو هيوادو په قوانينو کې کارول کيږي.

اسلام بيلوالي نه مني

اسلام د الله تعالی کامل اوپوره دين او دټولو اديانو بشپړونکی دی.الله تعالی داسلام دين دوروستي دين په توگه دشریعت لپاره غوره کړی دی.هر څوک چې داسلام پرته بل دين قبلوي هيڅکله به ونه منل شي. لکه څرنګه چې الله تعالی د قرانکریم په ال عمران سورت کې فرمايي (ان الدين عند الله الاسلام) ال عمران ۱۹

ژباړه: د الله تعالی په وړاندې دين همدا اسلام دی. په بل ايت کې الله تعالی فرمايي (ومن يتبع غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين) ال عمران ۸۵

ژباړه: له اسلامه پرته چې هر څوک کوم بل دين طلب کړي هيڅکله به له دوی څخه قبول نه شي او په اخرت کې به هغه ناکام او زیانمن وي. اسلام داسې دين دی چې ثابت او ښکاره بنسټونه او قواعد لري بايد په کامله اوبشپړه توگه عملي شي ټولې لارښوونې او احکام يې ومنل شي په ټولنه کې تطبيق شي مثبتې اوگټورې پايلې يې ښکاره شي هيڅ څوک حق نه لري چې اسلام تجزيه کړي يا په بله وينا يو حکم يې ومني او بل يې پرېږدي. الله تعالی فرمايي:(يا ايها الذين آمنوا ادخلوا في السلم كافة) بقره ۲۰۸

ژباړه: اى مومناو تاسې په بشپړه توگه په اسلام کې داخل شي.اوپه بل ايت کې الله تعالی دهغو کسانو مزهت او بدي بيانوي څوک چې ځينې احکام قبلوي او دځينو نورو له مننې سر غږونه کوي او داسې فرمايي. (افتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الاخزى فى الحياة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب) بقره ۵۸

ژباړه:آيا تاسې ځينې کتاب مني اوله ځينو نورو څخه بيا انکار کوئ نو دهغوخلکو جزا چې همدارنگه کارونه کوي پرته له دې بل څه نه ده چې په

دنياوي ژوند کې به له رسوايي سره مخ وي او د قيامت په ورځ به دخورا سخت عذاب په لور وروستل شي.

اسلام عقیده او شریعت قانون دی

۱- دوی وايي. ټولنه په دې سیکولر کيږي چې د خلکو دنيوي وسوسې پر ديني وسوسو غلبه وکړي او ماديّات د ژوند هدف وگرځي. اسلامي بنسټ پالي د خلکو دنيوي وسوسې راپاروي او خلک عملاً د سیکولريزم لور ته بيايي.

۲- موږ وايو. که حقيقت داسې وي بيا خو اسلامي بنسټ پالنه ستاسې د مقصد لپاره خدمت کوي نو تاسې ولې ورسره مخالفت کوي؟ اسلام هم عقیده ده او هم قانون دا ۲ برخې سره نه جلا کيدونکي دي. دنيا وسيله ده او اخرت هدف چې يو له بل سره يې جلا کول ممکن نه دي. کله چې اخرت هدف وگرځي بيا نو په انسان کې دنيوي وسوسې د اعتدال حالت ته راځي او د دې سبب نه گرځي چې اخرت دې ورباندې خراب کړي.

۳- موږ څو ځلي دا ويلي دي چې په ځمکه کې د انسان حيثيت د الله تعالى د خليفه په توگه دی هغه داچې ځمکه آبادوي الهی عدالت او قانون په کې پلې کوي ترڅو انسانان د الله تعالى د مادي او معنوي نعمتونو څخه په کامله توگه برخمن شي او ځمکه د شر او فساد څخه پاک شي.

۴- که دين يوازې يو څو عبادات وای په قرانکريم او احاديثو کې به د ژوند هر اړخ لپاره احکام او ارشادات نه وای. دا چې ځينې انسانان دا ټول احکام نفې کوي د دلجابت او حماقت څخه بل څه نه دی. الله تعالى هيڅوک د خپل دين په منلو نه دي مجبور کړي د دين منل او نه منل د هر انسان تر اختيار پورې ارتباط لري. څوک چې د الهی دين يو حکم هم ونه مني هغه د دين له دابري څخه خارج شو.

۵- دوی غواړي چې دين تجزيه کړي خو د دوی دا کار بې گټه دی. دوی په دې خبرو د دين څخه نسبتاً با خبره خلک نه شي غولولای بلکې د دوی هدف او ټارگيټ هغه تعليم يافته ځوانان دي چې له خپل دين څخه بلکل نا خبره وي. دوی غواړي زموږ ځوانانو ته اسلام د تحريف شوي عيسويت په

چشمې کې در وپیژنې الحمدالله زموږ تعلیم یافته ځوانان ورځ تر بلې د خپل دین په حقیقت باندې پوهیږي. موږ له خپلو تعلیم یافته ځوانانو څخه دا هیله لرو چې د ډیر لږ وخت دې د خپل دین مطالعې لپاره ورکړي د دین حقیقت دې د عصر د منل شویو علماوو په کتابونو کې زده کړي دا به ډېر لوی ظلم او ناپوهي وي چې د اسلام داسې ښکلې دین ددښمنانو په غولونکو خبرو باندې پریږدي.

هغه کارونه چې اسلام پرې ولاړ دی

هغه کارونه چې اسلام پرې ولاړ دی اوداسلام ارکان پنځه دي موږ باید دا خپل اعمال په دغو پنځو تگلارو په درلودو سره کلک کړو. په دې زمانه کې چې ددیني احکامو په اړه د خلکو سستي څومره زیاته شوې ده هر چاته معلومیږي تر دې چې تر ایمان وروسته تر ټولو مهم عبادت لمونځ دی دقیامت په ورځ به هم تر ټولو وړاندې دلمانځه پوښتنه کیږي.

د دغه مهم عبادت په اړه همداراز داسلام دنورو ارکانو زکات حج او رمضان په هکله له ناغیږۍ او سستۍ څخه کار اخستل کیږي. په داسې حال کې چې پکار خو داده چې په دې اړه له هرډول سستۍ په کلکه ځانونه وژغورو.

په کومو پنځه شیانو چې اسلام ولاړ دی هغه دادي. (وعن ابن عمر (ض) قال قال رسول الله (ص) بنی الاسلام علی خمس. شهادة ان لا اله الا الله وان محمدا رسول الله واقام الصلاة وایتاء الزکات وحج البيت وصوم رمضان) متفق علیه

ژباړه: له عبدالله بن عمر (ض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) وفرمایل: اسلام پر پنځو شیانو جوړ شوی دی

۱- ترټولو لومړې ددې خبرې شاهدي ورکول چې له الله تعالی پرته بل څوک دعبادت وړنشته او محمد (ص) د الله تعالی رسول دی

۲- دلمانځه قایمول

۳- ذکوة ورکول

۴- حج کول

۵- او درمضان روژی نیول. (بخاري او مسلم) په دې حديث شريف کې داسلام تگلارو او دهغو سترو شيانو يادونه شوې چې اسلام پرې ولاړ دی. له دې پرته نور دين ددې بناء او تعمير مکملات دي او معلومه خبره ده چې په تعمير کې ژوند هغه وخت يا استوگنه ښه خوند کوي همدا راز تعمير ښايسته وي او انسان پکې ډير خوشحاله وي ځکه چې پوره وي. همدا راز هم دې کله چې يې څوک دغه پنځه ارکان او بناوې عملي کړي نو اسلام موجود شو. نو داسلام تعمير به هغه وخت هغه چا بشپړ کړی وي کله چې يې په ټول اسلام عمل کړی وي.

رسول الله (ص) په دې مبارک حديث کې داسلام تشبيه ديوې خيمې سره کړی ده چې په پنځو ستونو ولاړه دی دشهادت کلمه دخيمې منځني ستنې په شان ده له هغه پرته خيمه دريدلای نشي. څلور ارکان يې دخيمې دهغو څلورو ستونو په شان دي چې دخيمې په څلورو خواو کې ولاړ وي. که منځنۍ ستنه نه وي نو خيمه نشي دريدلای خو که دا شتون ولري او دڅلورو خواو له ستونو څخه کوم يو نه وي نو خيمه به غورزیدلې يا کره وي.

له حديث شريف څخه يو دا خبره ښکاري چې له ايمان پرته عبادت معتبر نه دی. بله دا خبره دا معلومېږي چې دلمانځه له اداء کولو دزکوة له ورکولو او دحج له اداء کول (څوک چې يې وس ولري) او درمضان دروژې له نيولو پرته څوک پوره مسلمان نشي جوړيدلای. ددې حديث شريف څخه مطلب دا نه دی چې فرايض په دې پنځو کې حاضر دي له دې پرته نور بل نشته بلکې له دې پرته نور هم شته. نو په دې اړه بايد له هر ډول سستي او نا غيږي څخه ځان وژغورل شي تر څو داسلام پنځه اساسي خبرې عملي شي.

اسلام په ظاهر او باطن کې بيلابيل منل

او دا دعوه هم انسان دايمان له کړۍ څخه اوباسي چې قرانکريم او سنت دوه اړخونه لري چې يو يې ظاهر او بل يې باطن دی او يو دبل برعکس دي. الله تعالى فرمايي (انا انزلنه قراناً عربياً لعلکم تعقلوان)

ژباړه: مونږ قران په تحقيق سره اسان کړيدی ايا څوک شته چې عبرت حاصل کړي. او په بل ځای کې فرمايي (ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل مذكر) ژباړه: او مونږ دا قران د شريعت يو اسانه ذريعه وگرځوله نو ايا څوک شته نصيحت قبلوونکې. (وهذا لسان عربي مبين)

ژباړه: او دا څرگنده او روښانه عربي ژبه ده. د عربي ژبې دا ځانگړنه ده چې دخپلو قواعدو او مفرداتو په اعتبار سره ډيره مشهوره ده او هر هغه څوک چې دقران کريم او حديث شريف پوهه لاسته راوړي نو هغه به د عربي ژبې د همغو قواعدو په ذريعه لاسته راوړي او هغه څوک چې له دې پرته دقرانکريم سنت تشریح او توضیح کول غواړي نو هغه به له قرانکريم او سنت څخه پرته به بل څه ته متوجه کيږي او د قرانکريم او سنت له کړۍ څخه وځي.

د اسلام په وړاندې د دښمنانو ناسم او بی انصافه قضاوت

د مسيحي نړۍ د ساينس او مذهب تر منځ د اوږدې جگړې او کشمکش د ترڅو خاطرو څخه تجربه د اسلام دښمنانو د اسلام سپيڅلي دين هم د پاپانو په واکنۍ قياس کړ. ولې د دوی دا قياس سر تر پایه غلط او نا انډوله و.

ځکه يو خوا مسيحي دين منسوخ او بل خوا تحريف شوی و. چې د انجيل ټوټه ټوټه کيدل يې هم ښکاره ثبوت دی او مونږ ته يې تحريف په نقل سره ثابت دی (افتطمعون ان يومنوا لکم و قد کان فريق منهم يسمعون کلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه و هم يعلمون) بقره ۷۵

ژباړه: ايا تاسو تمه کوۍ (ای مسلمانانو) چې دوی به ايمان راوړي (ستاسو په وينا) بې شکه چې يو ډله (پخوا د بني اسرائيلو) چې اوریدو به يې د الله تعالی کلام او بيا به يې اړولو (مخ) وروسته د پوهیدو هغه کلام لره. سره د دې چې دوی (د دې کار په ناروا) ښه پوهیدلو.

او نه د پاپانو واکمني په کومه ديني بڼه لرله او نه خو د مسيحيانو د تثليث عقیده او هم دا چې (نعوذبالله) حضرت عسی (ع) د خدای زوی دی هيڅ عقل نه شي منلای. بل خوا په دې هکله خپله مسحيانو په ډاگيزه توگه اعتراف هم د يادولو وړ دی چې د برتانيې مشهور تاريخ ليکونکی ويلز وايي.

اروپا هیڅکله د حضرت عسی (ع) دین و نه پیژندلو هغه چې د خدای (ج) لخوا نازل شوی دی.

ننی مسیحیت د پولس لخوا جوړ شوی دی او هغه دین نه دی کوم چې په حضرت عسی (ع) نازل شوی و.

د اسلام دښمنان په دې باور دي چې که چیرې په دې خاورینه کره کې د اسلام رښتینی نظام پیاده شي نو د دوی استبداد واکمني حتماً د پښو لویږي او بیا به یې حیثیت او اعتبار له منځه ولاړ شي او گټې به یې د زوال د خطر سره مخ شي نو ځکه د دین او سیاست تر منځ د بیلوالي غږ د یوې وسیلې په توګه پورته کوي تر څو دوی مسلمانان کمزوري کړي او بیا اسلام عملاً د سیاست له ډګر څخه وباسي او له منځه یوسي. په دې هکله د کلاد ستون هغه تاریخي خبره هیڅکله د هیریدو وړ نه دی چې د انگلستان د پارلمان په وړاندې یې کوي.

نوموړي د پارلمان خلکو ته مخامخ کيږي په لاس کې یې قرانکریم و او ویې ویل تر څو د مسلمانانو په سیمو کې دا کتاب موجود وي نو زموږ پښې به دلته هم ټینګي نه شي.

د دین او سیاست د یووالي په هکله حقیقت روښانه دی د اسلام دښمنان په دې ښه پوهیږي چې ټول اسماني دینونه د الله تعالی لخوا اصلاً د افرادو او ټولنو د اصلاح په خاطر راغلي دي او دین په خپله پراخه داېره کې د هرڅه لپاره ځانګړي مقررات او قوانین لري.

داسلام دښمن څوک دی

لویدیځ تل له اسلامي نړۍ سره دوستي نارې وهي خوګورو چې په څرنگه دوستانه توګه پرې تیری کوي نسلونه وژني هیوادونه تر ښکیلاک لاندې راوړي او پانګې لوتوي..... دا هغه پوره حقیقت دي چې دتاریخ په پاڼو دصلیبي جګړو اروپایي تیږیو کمونستي ښکیلاک او اوس دامریکايي استعمار په ښه ثبت کړی دی. هغه څه چې واضح دي دا چې زموږ تاریخي دښمن یوه شېبه هم داسلام او مسلمانانو دلمنځه وړلو له فکر نه هم ندي بې پروا شوي

او د اديانو، سياسي، مكاتبو، هيوادونو نژادونو..... له بيلتون سره سره بيا هم ټول داسلام په وړاندې په گډ مورچل كې ولاړ دي. په لاندې كړښو كې له اسلام سره دهغوى د دښمني لاملونه او لارې چارې دهغوى د مشرانو، سياسي تمدارانو او مفكرينو له خولې په لنډ ډول بيا نيرې.

لومړې ديني انگيزه جورج ډبليو بوش پرافغانستان دصليبي جگړو ادامه وبلله.

ايوجين اورستو دامريكا دبهرنيو چارو دوزير معاون وايي. زمونږ او دعربو ترمنځ كړكچ د دو اسلامي او مسيحي تمدونونو جگړه ده او يوه نيمه پيرى كيږي چې اسلامي تمدن دمسيحت په وړاندې په گونډو شوى.

جنرال غورو د دمشق له نيولو وروسته دصلاح الدين ايوبي قبر د خپلو ناپاكو پښو په لغتو وواهه او ويي ويل: اى صلاح الدينه مونږ بيرته راغلو. په ۱۹۷۶ز كال كې داسرايلو غاصبو پوځونو بيت المقدس ته دننوتلو پر مهال او دا اشعار يې زمزمه كولو نن دخيبر په غچ كې محمد مړ شو او تر شا يې انجونى پريښودې.

دويم: دلويديځ دغوښتلو په وړاندې فولادي ديوال:

هغوى خپلو موخو ته درسيدو په لار كې يواځينى خنډ اسلام بولي. لور حسن براون: د اروپايي ښكيلاك په وړاندې يواځينى ديوال اسلام دى. دانگلستان پخواني صدر اعظم گلاستون وايي: تر هغه چې قران دمسلمانانو په لاس كې وي نو هيڅ كله به اروپا پرې بريالې نه شي.

په الجزاير كې فرانسوي قومندان ويلي وو تر هغه چې دا الجزايريان قران لولي او په عربي خبرې كوي نو مونږ هيڅ كله پرې نشو بريالي كېداى. ځكه نو اړينه ده چې قران يې له زړونو او عربي يې له ژبو څخه لرى كړو.

دريم يواځينى دښمن: شنون الدويه مجله - لندن ۱۹۹۰ كال جنوري. لو يديځ تل اسلام ته دخپل نوي دښمن په سترگه گوري ځكه دا دين زموږ دتكنالوژۍ دپرمختگ سره سره بيا هم د لويديځ په مقابل كې لكه سپر ولاړ دى. نن اسلام

له سل کاله وړاندې څخه ډیر پیاوړی دی او اسلامي تمدن دلویدیځ والو په وړاندې یوازینی گواښ دی.

فانسوي فوکو یاما په ۲۰۰۱ کې وویل زموږ ستونزه یوازې له سیاسي اسلام او بنسټ پالو ډلو سره نه ده بلکې اصلي ستونزه داده چې په وروستیو کلونو کې اسلام د ډیموکراسۍ پر وړاندې په متعارض قوت اوښتی.

البرمشادور وایي څوک پوهیږي؟ کیدای شي مسلمانان ټوله نړۍ یو ځل بیا تر واک لاندې راولي. زه فالبین نه یم خو بې شمیره کرښې دانبي چې دا کار شونې دی هغه مهال به بیا اتوم ... دهغوی مخه نشي نیولای.

اشعیا بومان وایي. لودیځ باید له اسلام څخه وویریږي. ځکه چې کومه ورځ دې دین له مکې څخه سر راپورته کړی تر اوسه یې لارویان کم شوي نه دي بلکې ورځ تر بلې په زیاتیدو دي.

او بله دا چې جهاد داسلام له ارکانو څخه دی. په ۱۹۵۲ کال د فرانسې د بهرنیو چارو وزارت یو مقام وویل. هغه حقیقي گواښ چې موږ ته متوجه دی اوپه سخته موتهډیو وي اسلام دی. له دې امله چې مسلمانان ځان ته له لودیځ څخه نړۍ لري نو ځکه دوی خپل اصل تمدن لري او که چیرې وسایل په لاس ورشي نو له خپل بډایه تمدن سره به پر نړۍ او دلویدیځوال تمدن نښې به لمنځه یوسي.

وايي اسلام له منځه یوسي

د پورتنیو دلایلو په رڼا کې لودیځ له اسلام اود مسلمانانو لمنځه وړل دځان لپاره یواځینی غوره انتخاب گڼي. فرانسوي متشرق کیمون وایي. زه په دې باور یم چې باید دمسلمانانو پنځمه برخه له منځه یوسو اوپاتې نور یې په درنو کارونو وگومارو. همدارنگه کعبه او دمحمد قبر باید ړنگ شي او دمحمد جسد په موزیم کې گڼښودل شي. دکفارو لخوا داسلام دلمنځه وړلو لارې چارې ۱- دمسلمانانو نسل وژنه تاریخ گواه دی چې لودیځ تل په بیلابیلو څیرو لکه صلیبي لښکرې، کمونیزم، صهیونیزم، فرانسوي، ایټالیایي او بریتانوي

بنکيلاک.... او اوس امريکايي خونړي استعمار... په اسلامي هيوادونو کې په سترو نسل وژنو لاس پورې کړي او ميلونه مسلمانان يې شهيدان کړل.

۲- داسلامي حکومت له منځه وړل داسلامي خلافت له سقوط او د ترکيې له اشغال وروسته بریتانیا ددغه هيواد دخپلواکې لپاره لاندې شرطونه کېښودل
۱- د اسلامي خلافت معافي اعلانول.

۲- د خلافت دبیا راژوندي کولو په موخه د دټولو موخو زینتونه له منځه وړل.

۳- له اسلام سره د ترکيې اړیکې شلول.

۴- داسلامي شریعت پر ځای دوضعي قانون نافذول . کله چې د انگلستان پارلمان خپل پوځونه له ترکيې نه په وتلو کې کړل نو دکورنیو چارو وزیر یې وویل مونږ ترکیه داسې لمنځه ویوړه چې هیڅ کله بیا په پښو نشي دریدلای ځکه مونږ دهغې قوت چې په دوو توکو اسلام او خلافت کې وو مونږ له منځه ویوړ همدا وه چې دپارلمان ټولو غړو یې لاسونه وپړکول.

۳- د قرانکریم له منځه وړل او داسلام سپکاوی دناکلي تبشیري وایي. مونږ باید قران چې داسلام ستره وسله ده. بیرته داسلام پر ضد وکاروو تر څو وکولای شوپه پوره ډول دا دین لمنځه یوسو.

۴- د مسلمان اخلاق فاسدول. حموځیل زویمر دتشیري سازمانونو مشر خپل افرادو ته وایی. په اسلامي هيوادونو کې ستاسو دنده له اسلام څخه دمسلمانانو لری کول دي تر څو داسې مخلوق ترې جوړ شي چې له الله او اخلاقو یې اړیکې شلیدلې وي.

۵- د ښوونې او روزنې نظام بې دینه کول. The muslim world مجله لیکي لويديځ هڅه کوي چې داسلامي هيوادونودزدکړوموسسی

له کاره وغورځوي او داسلام او لويديځ په نامه سازمان جوړکړي تر څو په مهارت سره داسلامي هيوادونو دزدکړو نصاب په ځانگړې توگه دتاریخ مضمون په څرگنده اويا ضميني توگه داخلاقي اصولو په هکله څه حکم بيان کړی دوی غواړي جوماتونه تر خپلې ولکې لاندې راولي تر څوهلته داسې درځونه

ورنکړل شي چې له امريکا او لويديځ سره دخلکو کينه راوپارول شي. تاکلي وايي. بايد په اسلامي هيوادونو کې لويديځوال غير ديني ښوونځي رواج کړي ځکه په دې ښوونځيو کې له زده کړې وروسته د ډيرو مسلمانانو عقايد او التزام کمزوري شوي دي. زويمر وايي. که چيرې مسلمانان له عيسوي ښوونځيو سره کرکه ولري نو لازمه ده چې غير ديني ښوونځي ورته جوړشي ځکه د همدې ښوونځيو په مرسته مونږ په زده کونکو کې اسلامي روحيه کمزوری کولای شو. ۶- د مسلمانانو يووالی له منځه وړل. ددې موخې لپاره نشنليزم د اسلامي هيوادونو ویش اود ژبې، قوم، نژاد او سمت په نامه دمسلمانانو له خپل منځي جگړو څخه کار اخلي.

سيمون وايي. اسلامي يووالی دټولو مسلمانانو هيلې سره يو ځای کوي او هغوی داروپايي ښکيلاک له منگولو ژغوري نو ځکه بايد دهغوی له يووالي څخه په کلکه مخنيوی وشي.

لورانس براون وايي. بايد مسلمانان او عرب په اختلاف کې وساتل شي تر څو قوت لاسته رانه وړي په ۱۹۰۷ کال کې اروپا په يو مياشتني کنفرانس کې له ډيرو بحثونو او مناقشې وروسته مسلمانان دځان لپاره تر ټولو ستر گواښ وباله او هوډ يې وکړ چې دمنځني ختيځ دهيوادونو له يو کيدو څخه به په کلکه مخنيوی کوي. بلاخره يې پريکړه وکړه چې دسویز کانال ختيځ ته يو پردی او دمسلمانانو دښمن قوم راوړي تر څو عرب د تل لپار تیت پاتې شي هماغه وو چې د عربو په زړه کې يې صهيونستي هيواد ډبره کيښوده.

۷- اسلام ناوړه خيره معرفي کول. درسنيو، کتابونو، کنفرانسونو او نورو وسايلو له لاری هڅه کوي چې اسلام ناسم انځور وړاندې کړي ترڅو له يوې خوا مسلمانان دخپل دين په هکله په شک کې واچوي او له بل لوري دنورو دمسلمانيدو مخه ونيسي.

۸- په اسلامي نړۍ کې دسياسي دکتاريو را منځته کول. امريکايي متشرق سمت وايي. که چيرې مسلمانانو ته په خپلو هيوادونو کې ازادي ورکړل شي

نو يقيناً چې هلته اسلام بريالې كيږي. ځكه نو يوازې د دكتاريو له لارې كولاى شو مسلمان ملتونه له خپل دين څخه لرى وساتو.

۹- مسلمانان له صنعتي قوت څخه لرى ساتل. دفرانسې د بهرنيو چارو وزارت لوړ پوړي چارواكي وايي. مونږ بايد مسلمانانو ته ټول هغه شيان وركړو چې غواړي يې. ترڅو يې له زړونو څخه دتوليد هيله لرى كړو كه چيرې دوى له فني او صنعتي كمزوريو له پنځو څخه خلاص شو نو بې له شكه به له لويديځ څخه دبادارۍ تاج واخلي.

۱۰- د مسلمانانو دريښتینو مشرانو د واک ته رسيدو څخه مخنيوى. مستشرق موننگوري وات وايي. كه چيرې مسلمانان وړ لارښود بيا ومومي نو كيداى شي يو ځل بيا نړۍ ته دستر سياسي ځواك په توگه وځليږي. حب وايي. اسلامي خوځښتونه په ويرونكې چټكتيا رشد كوي دوى يوازې دقيادت كمښت لري. همدومره كمه ده چې يوبل صلاح الدين ايوبي را پيدا شي.

داسرايلو پخوانى صدراعظم بن گورن وايي. هغه څه چې زه ترينه ډېر ويريرم دا چې په عربي نړۍ كې كوم بل پيغمبر راپيدا نشي.

۱۱- دښځو بې لارې كول دجنسي انحرافاتو خپرول. يوفرماسوني وايي. مونږ بايد ښځې په منگولو كې راولو كله چې ښځه زنا ته چمتو شي نو د دين پياوړې لښكر له منځه وړي د شرابو پياله او ښكلې نجلې دمسلمانانو دमतولو لپاره له زرگونو توپخانو ډير اغيزمن دي. ۱۲- دمسيحت خپرول. دې موخې ته د رسيدو لپاره ۱۲۰۸۸ مسلكي مؤسيسې د نيشيريانو د روزنې ۹۹۲۰۰ پوهنځي ۴۲۰۸۵۰ مبشرين، ۴۴۰۰۰ مجلې، ۲۲۴۰ تلويزيوني چينلونه، ۱۰۶۷۳ مکتبونه، ۶۸۰ داراليتامونه او ۱۰۰۵۰ روغتونونه په اسلامي هيوادونو كې فعاليت كوي همداراز په ۱۹۹۱ كال پورې ۵۳ ميلونه نسخې او انجيلونه په اسلامي نړۍ كې ویشل شوي دي.

۱۳- دنوي اسلام رامنځته كول (منځ لارې اسلام) منځلارې يا سازشكار اسلام. هغه اسلام دى چې دغرب او امريكا له ارزښتونو او اصولو سره اړخ ولگوي او

دهغوی له واکمنۍ سره جوړ جاړې وکړي دوی دا ډول اسلام دمعیار په توګه منلی اوهڅه کوي چې په ټولو اسلامي هیوادونو کې یې پلې کړي. دانګلستان لومړي وزیر په ۲۰۰۱ کال دستمبر په میاشت کې داسلامي هیوادنو له واکمنانو وغوښتل چې دمنځلاري اسلام په پلې کولو کې پوره هڅه وکړي. همداراز دامریکا دبهرنیو چارو پخواني وزیر کولن پاول دکنستا ایالت په لوفسویل پوهنتون کې دیوې وینا په ترڅ کې وویل مونږ غواړو د اسلامي نړۍ کلتوري سیاسي او عقیدوي ماهیت دخپل فکر او عقیدې په بنسټ واپړوو. دلویدیځ له خوا په اسلامي ټولنو کې جګړه. په اسلامي ټولنو کې په مختلفو نومونو او دمختلفو اړخونو په وړاندې جګړه پیل شوی ده. دبیلګې په توګه.

- ۱ داسلامي شریعت په وړاندې سیکولرزم
- ۲ داسلامي نظام په وړاندې ډیموکراسي
- ۳ داسلامي اخلاقو په وړاندې لیبرالیزم
- ۴ داسلامي اخوت په وړاندې نشنلیزم
- ۵ داسلامي اقتصاد په وړاندې ازاد بازار
- ۶ دحساس ختیځ په وړاندې ویسټرنایزیشن

دظلم دمخنیوي لپاره دجهاد اجازه

قال لله تعالى (اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير) الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع و بيع و صلوات و مساجد يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله لقوي عزيز الذين ان مكنهم في الارض اقاموا الصلاة و اتوا الزكاة و امروا بالمعروف و نهوا عن المنكر والله عاقبة الامور) الحج: ۳۹ ۴۱

ژباړه: هغو کسانو ته دجهاد اجازه ورکړل شوه (چې دهغوی پر خلاف په تیري او جګړه لاس پورې کېږي) ځکه هغوی مظلومان دي او الله(ج)په يقيني ډول دهغو دملاتړ وس او توان لري. داهغه کسان دي چې له خپلو کورونو څخه

په ناحقه وايستل شول، يوازې په دې جرم، چې هغوی وايي زمونږ رب الله تعالى دی. که الله تعالى خلک يو د بل په واسطه دفعه نه کړي او مخه يې ونه نيسي، نو دراهبانو، خانقاوې، د عيسويانو کليساگانې، او يهوديانو د عبادت ځايونه او چې په هغو کې د الله تعالى نوم ډير زيات اخستل کيږي، دا ټول به نړول شوي وای. الله تعالى به هر وروڼو د هغو کسانو ملاتړ وي څوک چې دهغه د دين ملاتړ وي، الله تعالى ډير زورور او برلاسې دی.

په اسلام کې د جهاد مشروعيت مفسرينو ذکر شوي اياتونه هغه لومړني اياتونه دي چې د جهاد د مشروعيت او روا والي په اړه نازل شوي دي. کله چې د اسلام پيغمبر په مکه کې وه، مشرکانو د مسلمانانو کوچنی ډله ډيره ځوروله، د رسول الله (ص) ياران او ملگري به وهل شوي او ټپي شوي د ده حضور ته راتلل او خپل مظلوميت به يې د الله رسول ته وړاندې کاوه، خو رسول الله (ص) به دوی ته ويل: د صبر او زغم نه کار واخلي ځکه چې زه په جنگ نه يم مامور شوی، تر دې چې رسول الله (ص) هجرت وکړ او دغه ايات نازل شو.

د جهاد پايله

عبادة بن الصامت (رض) وايي. چې د اسلام ستر پيغمبر رسول الله (ص) وويل. د الله په لاره کې جهاد وکړئ ځکه دا د جنت د دروازو څخه يوه داسې دروازه ده چې غمونه او اندېښنې پرې له منځه وړل کيږي. د جهاد اغيز د غمونو او اندېښنو په لمنځه وړلو کې په وجدان سره معلوميدلای شي ځکه کله چې باطل پر نفس يرغل وکړي نو په رنځونو او غمونو اخته له وېرې او ترخې سره لاس او گريوان شي او کله چې جهاد ته ملا وتړي نو په هغه کې خوشحالي او ځواکمني راپيدا شي اندېښنې او غمونه يې له منځه ولاړ شي.

الله تعالى وايي. (قاتلوهم يعذبهم الله بايديکم و يخزهم و ينصرکم عليهم ويشف صدور قوم مومنينَ و يذهب غيظ قلوبهم ويتوب الله على من يشاء والله علیم حکيم)

ژباړه: له هغوی سره و جنگیږئ، الله تعالی به ستاسې په لاسونو هغوی ته سزا ورکړي او هغوی به ذلیل او خوار کړي او د هغوی په مقابل کې به ستاسې مرسته وکړي او د ډېرو مومنانو زړونه به یخ کړي. او د هغوې د زړونو تاو به ایسته کړي او چاته یې چې خوښه شي د توبې توفیق به هم ورکړي. الله تعالی پر هر څه پوهیدونکی حکمت ولا دی.

د جهاد رول د غمونو او اندېښنو په لمنځه وړلو کې بیخي پیاوړي دی. ایمان څه شی دی حضرت ابو امامه فرمایي. چې یو کس له رسول الله (ص) څخه پوښتنه وکړه چې ایمان څه شی دی نښه یې څه ده؟ نو رسول الله (ص) ورته وفرمایل (اذ اسرتک حسنتک وساءتک فایئت مؤمن) رواه احمد ژباړه: کله چې ستا نیکی تا خوشحاله کړي او ستا بدې (گناه) تاته بد ښکاره شي پرې غمجن شوې نو ته مؤمن یې.

د ایمان تعریف

الف: ایمان په لغت کې یقین باور تصدیق آمن ډاډ اطمینان او اعتماد ته ویل کیږي.

ب: د ایمان اصطلاحي او شرعي تعریف (الايمان هو اقرار بالسان وتصديق بالقلب وعمل بالاركان)

ژباړه: ایمان په ژبه اقرار کول (د کلیمې طیبې) او په ژبه کې د الله تعالی په یووالي یقین لرل او په غږو او اندامونو باندې عمل کولو ته ویل کیږي.

ایمان په ژبه پورې هم اړه لري. لکه د قرانکریم تلاوت اذکار استغفار دعا غوښتل امر بالمعروف او نهی عن المنکر کول.

دوهم تعریف: (الايمان عبارة عن جميع الطاعات الظاهرة ولباطنة) ژباړه: ایمان د ټولو ښکاره او پټو اطاعتونو څخه عبارت دی (ښکاره اعمال لکه لمونځ او عام عبادات او باطني اعمال لکه د الله تعالی سره مینه او د هغه څخه ویره کول).

دریم تعریف: امام احمد بن حنبل (رح) کړی دی فرمایي (الايمان هو عقد القلب والتزام طاعة)

ژباړه: ايمان د زړه تړاو او په هر حال کې د الله تعالى پيروي او اطاعت پرځان لازمول دي.

ايمان په زړه پورې هم اړه لري دالله تعالى په يووالي پوره باورلرل چې په ربوبيت او الوهيت او په نومونو او صفاتو کې د الله تعالى سره شريک نه گرځول.

څلورم تعريف: د امام حسن بصيري (رح) تعريف دی (ليس الايمان بالتحلي ولا بالتمني ولكن ما وقر في القلب وصدقة العمل)
ژباړه: ايمان ظاهري ښکلا او تشې ارزوگانې نه دي بلکې ايمان هغه دی چې په زړه کې ځای و نيسي او عمل يې تصديق وکړي.

د ايمان اصلي تعريف

موږ يوازې د ايمان همدومره تعريف پيژنو چې (امنت با الله و ملئكته و كتبه و رسله واليوم الآخر والقدر خيره و شره من الله تعالى والبعث بعدالموت)
يعنې ايمان په مړينه بشپړ شو ځکه دلته د مرگ کلمه راغله او هلته د ايمان بشپړاوی و شو ايمان مو يوازې تر دې بريده ياد کړی دی او تاسې و گورئ چې پيغمبر (ص) د ايمان تعريف په څه ډول سره کوي او کوم معيار ورته ټاکي چې ايمان په اصل کې څه شی دی د رسول الله (ص) مبارکه وينا چې تقريباً د هرې جمعې په خطبه به يې اوروله او موږ به هم وار په وار اوريدلي وي. خو زموږ بد مرغي داده چې موږ ورته پاملرنه نه کوو او هغه داده (لايمان لمن لا امانت له ولادين لمن لاعهدله)

ژباړه: د هغه چا لپاره ايمان نشته چې امانتداري پکې نه وي او د هغه چا لپاره دين نشته چې ژمنه نه تر سره کوي. يعنې هغه څوک چې ژمنه نه تر سره کوي رښتوني نه وي. امانت دار نه وي نو د ده هيڅ دين نشته او د اسلام سره هيڅ اړيکه نه لري.

د ایمان حقیقت

۱- د مومن زړه سالم او روغ زړه وي د الله تعالی لور ته مخ اړوي چې پایله یې د حق پیژندنه او د هغه څخه پیروي ده سالم زړه تل د اسلامي تعلیم لپاره خلاص وي او د ایمان دعوت قبلوي.

۲- دانسان زړه طبعاً غافل کیږي او هیږه لري لیکن د الله تعالی د یاد په خاطر د مستقیمی لارې څخه نه خارجیږي. سالم زړه په فکر کولو تعلیم او د الله تعالی په یاد سره د خپل هدف ته رسیږي.

۳- ترڅو چې موږ خپله د خپلو زړونو په اصلاح کې کوښښ و نکړو هیڅکله به زموږ وضع له دې څخه ښه نه شي. زړونه نه اصلاح کیږي تر څو د ایمان ونه پکې خپلې رینې کلکې نه کړي.

۴- موږ ته الله تعالی داسې وسایل راکړي دي چې د هغو په ذریعه علم حاصلولای شو ددې وسایلو د شکر ادا کولو لپاره لومړی شرط د الله تعالی د ذات پیژندل دي. کله چې انسان الله تعالی ونه پیژنی نه شي کولای د هغه لارښونې چې د دنیا او اخرت نیکمرغۍ ورپورې تړلي دي ترلاسه کړي د صحیح ایمان حاصلولو لاره علم دی د تقلید له مخې ایمان په لومړنۍ شیبه کې متزلزل کیږي.

۵- هر هغه اجتماعي وضع چې د ټولنې اقتصادي پرمختګ ګډوډوي او د اقتصاد او فکر رشد مخه نیسي داسې وضع د بقا وړتیا نه لري ځکه چې د انسان فطرت پرمختګ غواړي.

۶- او کله چې د اقتصادي وروسته پاتې والي سره انساني شرافت او ارزښتونه هم برباد وي اخلاق هم فاسد وي. هغه ایماني روح چې د ټولنې او حکومت د بقا لپاره لازم وي له منځه ځي په ټولنه کې بې اعتمادی بد بیني او اضطراب منځ ته راځي داسې وضع بقا نه پیدا کوي.

د ایمان بنسټ

د ایمان په بنسټونو کې تر ټولو ستر بنسټ توحید دی. د توحید په اړه په قرانکریم کې ډیر ایتونه شته خو موږ ته چې تر ټولو بنسټیز ایت ښکاري هغه د سورت فاتحې ایت دي چې موږ د لمونځ په هر رکات کې لولو (ایاک نعبد و ایاک نستعین)

ژباړه: ای الله تعالی موږ ستا عبادت کوو او یوازې له تا څخه مرسته غواړو. یوازې ستا پر وړاندې د خپلې غوښتنې لپاره لاسونه پرانیزو. د ایمان دوه بنسټونه دا دي

۱- عبادت یوازې د الله تعالی

۲- د استعانت د مرستې غوښتل یوازې له الله تعالی څخه د استعانت معنی دا ده چې له یو ځای څخه په دې یقین سره د مرستې غوښتنه چې دا زما د ټولو کارونو کوونکی او سموونکی دی او زما وران کار جوړوي نو ددې ته استعانت وایي.

او که زه چاته ووایم چې ماته یو گیلان اوبه راوړه نو دا استعانت نه دی او همداشان که له الله تعالی څخه و غواړي چې ای الله تعالی زه وری یم ماته خوراک راکړه دا استعانت شوه او که ډاکټر ته د درملنې لپاره لاړ شي نو دا استعانت نه دی او که د شفاء لپاره لاس اوچتوي دا استعانت شو په نړۍ د هر څه د لیدو سره د اصل سبب فعال حقیقي یعنې ریښتوني کوونکې د قادر مطلق الله تعالی پیژندل له هغه څخه غوښتنه دا استعانت دی یعنې بنده گي یوازې د الله تعالی او دداسې مرسته غوښتنه یوازې له الله تعالی څخه نو دا دوه شیان ایمان بنسټونه دي او شرک هم دا دوه بنسټونه لري یعنې د الله تعالی سره په عبادت کې بل څوک شریکول.

دایمان ارزښت

الله تعالی فرمایي (بل الله یمن علیکم ان هدا کم للايمان)

ژباړه: بلکې الله تعالی پرتاسې احسان باروي چې هغه تاسې ته د ایمان لارښوونه وکړه همغه ستر نعمت او لوریینه چې یوازې هوښیارانو ته جوته ده. دا ده

چې کله یو مومن کافر ته وگوري او همدغه وخت د الله تعالی ستر نعمت (د اسلام دین) را په زړه کړي چې دې په خپل رب نه کافر او منکر نه دی او د هغه د قدرت نومونه او صفتونو په وړاندې مبارزې ته نه دی را پورته شوی. الله تعالی وايي (افمن کان مومنا کمن کان فاسقاً لا یستوون [ژباړه: ایا هماغه څوک چې مومن دی له فاسق سره مساوي دی ؟

د ایمان غوښتنې

ایمان تشه فلسفه نه ده چې له عملي ژوند سره یې اړیکه نه وي ایمان ځینې غوښتنې لري چې موږ ورته په لاندې توگه اشاره کوو. په الهی نظام ټینګ باور الله تعالی او رسول الله (ص) ته تسلیمي د فرایضو سرته رسول د واجباتو سرته رسول او له نارواو څخه ځان ساتل توبه او استغفار په نیکو امر او له بدو چارو څخه منعه او د الله تعالی دین ته بلنه او جهاد د مومنانو سره ملګرتیا او دکافرانو څخه بیزارتیا د ایمان غوښتنې دي.

دایمان څانګې

ایمان څه د پاسه ۷۰ اويا څانګې لري او دلیل ورباندې دا حدیث دی چې (قال رسول الله (ص) الايمان بضع و سبعون شعبة اعلاها قول لاله الاالله وارناها اماطة الاذى عن الطريق ولحيا شعبة من الايمان) ژباړه: رسول الله (ص) فرمایې. چې ایمان څه د پاسه ۷۰ اويا څانګې لري. چې د ټولونه پکې لوړ او د جګې مرتبې او درجې (لاله الاالله) ويل دي او د ټیټې مرتبې والا څانګه هغه د لارې څخه د ضرري شيانو لري کول دي او همدارنګه حياء د ایمان يوه برخه ده.

ایمان او ثبات

عن سفیان بن عبدالله (رض) قال قلت: یا رسول الله ! قل لي في الاسلام قولاً لا اسأل عنه احدا غیرک قال « قل امنت بالله ثم استقمتم » رواه مسلم

ژباړه: له حضرت سفیان بن عبدالله څخه روایت دی چې پیغمبر (ص) ته مې عرض وکړ. ای دالله پیغمبره! د اسلام په اړه راته یو داسې خبره وکړه چې په دې اړه له تا څخه وروسته له بل چا څخه د پوښتنې ضرورت پاتې نشي. نو یې و فرمایل: ووايه په الله تعالی ایمان لرم او بیا پرې ټینگ اوسه.

مومن دایمان له برکته هیڅکله نه پریشانه کیږي، ځکه چې دې پر هغه پروردگار ایمان او عقیده لري چې د ټولو کایناتو مالک او متصرف دی هر څه د هغه په لاس کې دي او مومن په دې هم پوهیږي چې یوازې مادیات د انسان ټول ستونزې نشي حل کولای او د ده اړتیاوې نه پوره کوي په همدې بناء د خپل پروردگار په بنده گۍ او اطاعت کلک ولاړ وي.

د محدثنو کرامو په اند ایمان درې برخې دی

- ۱- تصدیق بالقلب: یعنې د الله تعالی په وحدانیت (یووالي) او د هغه د رسول (ص) په رسالت او د اسلام په حقانیت د زړه له تل نه باور لرل او په دې باور او اعتماد د زړه او دماغ مطمئن کیدل.
- ۲- اقرار باللسان: یعنې د زړه دا یقین او عقیده په ژبه اقرار او څرگندونه.
- ۳- اعمال بالجوارح: یعنې په جسماني بڼه د دیني احکامو او لارښونو په عملي کولو سره د زړه یقین او اعتماد څرگندونه.

ایمان لویه درملنه ده

دنفسي ناروغیو متخصص دوکتور کارل جانگ د خپل کتاب نوی انسان د روح په لټه کې په (۲۶۳) مخ کې وایي. د تیرو دیرشو کلونو په اوږدو کې له نړۍ څخه یو شمیر اشخاص د مشورې په خاطر ماته راغلل. ما سلگونو خلکو درملنه کړې، چې زیاتره خلک پکې هماغه کسان و چې منځ مهاله عمرونه یې درلودل، په دې معنی چې له ۳۵ پنځه دیرشو کلونو څخه د زیات عمر خاوندان وو، په دوی کې د هر چا ستونزه همدا وه چې د یوې دیني پناه گاه په لټه کې و، تر هغې له دغې لارې

صحيح ژوند وکړي ! زه دا ويلای شم چې هر يو يې ناروغ و، ځکه چې هغوی هماغه څه له لاسه ورکړي و، چې دين يې مسلمانانو ته ورکوي او انسان تر څو حقيقي ايمان ترلاسه نکړي، رغيدای نشي.

ايمان ژوند دی

حقيقي بد مرغه خلک هغه دي، چې د ايمان له نور او د يقين له شتمنۍ څخه بې برخې وي، هغوی تل نا اميده ذليله او سپک ژوند کوي (و من اعرض عن ذکرى فان له معيشة ضنکا) ژباړه: او څوک چې زما له ذکر (دنصیحت له درس) نه مخ واړوي د هغه لپاره به په دنيا کې تنگ ژوند وي.

د نيکمرغۍ يوازینی لاره پر رب العلمين ذات ايمان راړول دي، ايمان د انسان نفس پاکوي، خپگان او نا هيلي يې له منځه وړي او خوشي وربښي. اصلاً له ايمان پرته ژوند هيڅ خوند او معنی نه لري، هغه ملحدین چې د ايمان له نعمت نه بې برخې دي، بايد ځان وژنه وکړي، ځکه په دې ډول به د دنيوي ژوند له ستونزو او اندېښنو څخه به خلاصون ومومي.

له ايمان پرته ژوند ستره بدمرغي ده او چا چې له دغې لارې څخه سرغړونه کړې، د تلپاتې لعنت طوق يې تر غاړه شوی.

(ونقلب افئدتهم وابصارهم کما لم یومنوا به اول مرة ونذرهم فی طغيانهم یعمهون)

ژباړه: موږ په هماغه شان د دوی زړونه او نظرونه اړوو، لکه څنگه چې دوی لومړی ځل ايمان پرې نه و راوړی. موږ دوی د دوی په همدې سرکشی کې لا لهانده پرېږدو.

د تیرو پیړیو له تجربو څخه عقل دا لاسته راوړنه کړې چې بتان، خرافات، کفر، لعنت او الحاد، دروغ دي او رسولان (ع) رښتیني دي، عزت او پادشاهي د الله تعالی په لاس کې ده او هغه پر ټولو شيانو واکمن دی.

وخت رارسیدلی، چې نړۍ تر اوږدې تجربې وروسته پر دې قانع شي چې له یو الله تعالی پرته بل هیڅوک د عبادت وړ نه دی.

د هر انسان نیکمرغي او هوسا ژوند د هغه د ایمان په قوت او ضعف پورې اړه لري، خومره چې د چا ایمان قوي وي، هومره به نیکمرغه او د آرامۍ ژوند تیروي.

(من عمل صالحا من ذکر او انشی وهو مومن فلنحینه حیاة طيبة ولنجزینهم اجرهم باحسن ما کانوا یعملون)

ژباړه: څوک چې ښه عمل وکړي، هغه که نارینه وي او که ښځه، په دې شرط چې مومن وي، پر هغه به موږ په دنیا کې سپیڅلی ژوند تیر کړو او (آخرت کې به) دغسې خلکو ته د هغو اجر له ډیرو ښو عملونو سره سم ورکړو. مومني ښځې او سړي د الله تعالی د خوښۍ لپاره خپل ژوند سپیڅلی تیروي.

د ایمان د کمزورتیا توکي

د ایمان د کمزورتیا عوامل په لاندې ډول ذکر کیږي.

- ۱- د ایماني قضاء څخه لیرې وال.
- ۲- له صالح مرجې څخه بې برخې کیدل.
- ۳- د دیني او شرعي علومو د زده کړې څخه مخ اړول.
- ۴- د گناهونو څخه ډک چاپیریال کې استوگنه.
- ۵- دنیوي شیانو سره د زړه تړل او اوږدې هیلې درلودل.

د ایمان د قوت توکي

د هر یو شي لپاره الله تعالی توکې پیدا کړي دي د ایمان د پیاوړتیا او قوت لپاره هم توکې او وسایل شته چې موږ ورته په لاندې توگه اشاره کوو.

۱- علم: په علم کې زیاتوالي د الله تعالی د نومونو پیژندنه او په معنا یې پوهه تر لاسه کول او د رسول الله (ص) سیرت او صورت پیژندل د نبوي احادیثو زده کړه ایمان ته پیاوړتیا بخښي.

۲- نیک عمل: نیک عمل او طاعت هم د انسان ایمان کلکوي دا ځکه چې عمل د ایمان عملي طبق دی د الله تعالی په بنده گۍ کې زیار او له مخلوق سره ښیگنه دعوت الی الله له کفر او شرک څخه ډډه د فرایضو او نوافلو پر حای

کول الله تعالى سره مناجات د قرانکریم تلاوت او په گوښه ځای کې الله تعالى ته زاري او د الله تعالى دین ته بلنه ټول پکې شامل دي.

۳- ذکر: دالله تعالى ذکر او د قرانکریم تلاوت د الله په مخلوقاتو کې غور او فکر د الله تعالى په عظمت قدرت او لوړو صفاتو پوهه حاصلول ستر ذکر گڼل کېږي.

۴- د نیکانو ملگرتیا: له نیکانو سره د ملگرتیا په نتیجه کې دانس او جن شیطانانو اغیز کمېږي مگر ددې پر خلاف له ماده پالو او بد بین خلکو سره په نږدې اړیکو سره ایمان کمزورې کېږي.

د ایمان ځواکمن تیا او کمزورتیا

د قرانکریم ایتونه او نبوي مبارک احادیث په دې دلیل دي چې ایمان قوت او ضعف مني د ایمان اساسات د ټولو خلکو مشترک دي کموالی په کې نشي رامنځ ته کیدای البته د ایمان په عیب کې کموالی او زیاتوالی راځي.

د مثال په توګه ټول خلک عقل لري مگر نو عیب یې توپیر لري ځینې کم عقل او ځینې نور بیا د ستر عقل څښتنان وي ایمان مضبوط کېږي په طاعت سره او کمزورې کېږي په معصیت سره همدارنګه دعالَم او جاهل ایمان یو شی نه ده.

د کمزورې ایمان نښې او نښانې

په دې باور یو چې د فتنو په ننی زمانه کې په لاندې نښو څخه ځینې په موږ او تاسو کې وي. دا بدیانې له ځان سره یادانښت کړئ او په قراره قراره له یو یو څخه پرهیز وکړئ او الله تعالى ته توبه وباسې.

۱- خپل ورځني کارونه او مهال ویش د لمانځه پر وختونو برابرول نو ځکه مو زیات وخت لمونځ قضاء یا بې جماعته وي.

۲- ورځې او شپې پرمونږ تیرېږي خو موږ د قرانکریم تلاوت نه کوو ځکه چې موږ مصروف یو.

- ۳- نیک او ښه عملونو پریردو څه دا کار به سبا وکړم بله ورځ به وکړم اخیر به پاتې شی.
- ۴- موږ دالله تعالی څخه د جنت غوښتنه دومره نه کوو څومره چې د دنیا کوو.
- ۵- که په کوم حرام یا مکروه عمل اخته یو لکه د ږیرې خریل د حجاب نه پالل که د چا لخوا د هغه د پریښودلو راته وویل شي موږ ورسره جنجال کوو یا په اسلام هغه ناروا عمل ته لاره پیدا کوو.
- ۶- موږ تل ژر ژر لمونځ ددې لپاره پای ته رسو ترڅو په خپلو دنیوي کارونو کې اخته شو.
- ۷- د خپل ظاهري جوړښت او ښکاره خیال ساتو خو باطن مو شیطان اوسي .
- ۸- ښه وینو چې نورو ته ,مرگ راځي خو موږ یې په اړه هیڅ فکر نه کوو.
- ۹- موږ د غرب او کفري هیوادونو د لیدلو او هلته د اوسیدلو لپاره هیله په زړه کې لرو.
- ۱۰- د دنیوي شیانو لپاره یو د بل سره سیالي کوو.
- ۱۱- د طاقت قدرت واک او درناوي درلودلو تنده مو هیڅکله نه ماتیري.
- ۱۲- سخت خواشینی کیږو کله چې هغه څه له لاسه ورکوو چې موږ یې غوښتنه کوو.
- ۱۳- د صغیره (کوچني) گناهونو کول هیڅ گناه موږ ته نه ښکاري.
- ۱۴- د حرام کار په نه کولو توانايي نه لرو که بیا هم پرې وتوانیږو توبه ځنډوو.
- ۱۵- د الله تعالی په خوشحالولو کې نور څوک نشو خپه کولای.
- ۱۶- لیرې لیرې راتلونکو لپاره پلانونه جوړو خو دا مو هیر کړي دي چې همداوس مرگ راته ولاړ ده.
- ۱۷- اسلامي زده کړې مو تر کاروبار او دنیوي کارونو وروسته په پام کې وي ځینې بیخي ورڅخه لیرې وي.
- ۱۸- داسې ملگری مو نه دی انتخاب کړې چې هغوی موږ ته الله تعالی را په یاد کړي.

۱۹- موږ د کلتور او عنعناتو خيال ساتو که څه هم د اسلام سره په ټکر کې وي.

۲۰- هغه خلک موږ ته بريالي ښکاري کوم چې په دنيا کې بريالي وي نه هغه چې د آخرت په لټه کې وي.

۲۱- ورځ ټول پرته د مرک يادولو پر موږ تير شي.

۲۲- وخت پر هغه کارونو تيروو چې د آخرت لپاره هيڅ گټه نه لري.

۲۳- د عبادت کارونه موږ ته سخت ښکاري.

۲۴- سربيره پر دې چې موږ ښه پوهيږو الله تعالى اصراف او بيخايه لگښت نه خوښوي خو بيا هم خپل ورځني لگښت ته بدلون نشو ورکولای.

۲۵- د شتمنو ژوند پر موږ اغيزه کوي او ځان ته مو ورکشوي خو د علماو څخه موږ خپله ليري ځو.

۲۶- د سود او رشوت زيانونه او د هغه څخه منع موږ ته بيان شوې خو بياهم سود او رشوت د ژوندي پاتې کيدو په بهانه خورو.

۲۷- هغه څه چې موږ يې تر ټولو ډير په اړه فکر کوو يا يې راغواړو هغه پيسې دي.

۲۸- هيڅکله دا فکر نه کوو چې نن مو اخري ورځ ده.....

د ايمان ماتونکي خيزونه

د ايمان دغه بيان شوي ارکان په هر بنده باندې فرض دي په داسې ډول چې که يو هم پکې کم وي ايمان يې نه صحيح کيږي او ايمان چې نه وي الله تعالى د بنده هيڅ نیک عمل نه قبلوي همداراز هر مومن بنده نارينه وي او که ښځينه دا لازم دي پرې چې داسې افعالو اقوالو او عقيدې څخه ځان وژغوري چې د ايمان د ماتيدو باعث گرځيږي چې د نمونې په توگه څو د ايمان ماتونکي دا دي.

۱- الله تعالى سره شريک نيول په توحيد ربوبيت کې وي او که په توحيد الوهت کې وي او که په اسماء صفاتو کې وي.

- ۲- د الله تعالى د ملائکو له وجود انکار کول او یا پرېستې د الله تعالى لورې گڼل او د هغه د ملائکو عبادت کول او یا ورسره کینه او بغض کول.
- ۳- د الله تعالى نازل کړي کتابونو له ټولو یا له یو څخه انکار کول او یا تحریف پکې کول او په خاص ډول د قرانکریم د حیثیت څخه انکار کول.
- ۴- د الله تعالى او رسولانو د ټولو یا د کوم یو له رسالت څخه انکار کول او رسول الله (ص) خادم النبیین نه منل او د هغه له بشریت څخه انکار کول او یا د هغه د راوړې شریعت څخه انکار کول او یا هغه ته علم الغیب تاییدول او دهغه د صحابو کرامو توهین کول او همدارنگه د ازواج او مطهراتو سپکاوی او توهین کول.
- ۵- سحر کوډې او جادو کول او د هغې تعلیم زده کول کایناتو ته ورټلل او او هغه حق گڼل.
- ۶- له بعث بعدالموت قیامت د قبر له عذاب حساب میزان شفاعت جنت او دوزخ د الله تعالى له دیدار څخه انکار کول.
- ۷- له تقدیر یعنې قضاء او قدر څخه انکار کول.

اسلام او ایمان

د اسلام او ایمان او د داسې نورو په اړوند په حدیث جبرایل کې حضرت محمد (ص) څخه چې جبرایل (ع) کومې پوښتنې کړې وې چې مقصد یې امت ته ښودنه وه چې په هغه کې لومړۍ پوښتنه دا وه چې اسلام څه ته وايي؟ ددې پوښتنې په ځواب کې رسول الله (ص) و فرمایل: اسلام دا ده چې ته په دې حقیقت اعتراف وکړې او گواهي ورکړې چې غیر له الله تعالى څخه بل معبود نشته او محمد (ص) د الله تعالی رسول او بیا ته په پا بندی سره لمونځ وکړې او که د نصاب په اندازه شتمن وي نو زکات ورکړه د رمضان د میاشتې روژې وساتې او که د لارې توبه د حج ادا کولو او وسه دې برابر وي حج د بیت الله وکړه.

دوهم پوښتنه دا وه چې ایمان څه شی دی؟ رسول الله (ص) وفرمایل. چې ایمان دا دی چې ته ایمان راوړې په الله تعالی او د هغه په ملائکو د هغه په

کتابونو د هغه په پیغمبرانو د قیامت په ورځ او په دې خبره چې د خیر او شر کومې پېښې رامنځ ته کیږي د تقدیر د لیک سره سمې دي. او دریمه پوښتنه دا وه چې احسان د عبادت د اخلاص جوهر څه دی؟ رسول الله (ص) و فرمایل چې ته د الله تعالی عبادت په داسې طریقه وکړې لکه چې هغه وینې او که داسې شونې نه وي په دومره کچه د زړه حضور برار نه شي نو بیا دا په ذهن کې وساته چې هغه تا ویني. بخاری و مسلم ایمان یو نور دی. چې د رسول الله (ص) په تصدیق سره زړه ته راځي او کله چې دا نور زړه ته راشي نو د کفر کینې د جاهلیت د رسمونو تیارې څیرې شي او انسان ټول هغه څیزونه د کومو چې رسول الله (ص) خبر ورکړی دی د بصیرت په نور بلکل رښتوني گڼي. د رسول الله (ص) مبارک ارشاد دی. چې له تاسو نه هیڅ یومومن نه شي کیدای ترڅو چې د هغه هر غوښتنه د هغه دین تابع نه شي چې ما له ځان سره راوړی دی.

د اسلام او ایمان ترمنځ توپیر

د ایمان او اسلام ترمنځ په تړاو کې درې قوله دي.

- ۱- ایمان د زړه عمل ته وایي چې عبارت دی له عقایدو څخه. او اسلام ظاهري عمل ته وایي لکه لمونځ روژه زکات او داسې نور....
- ۲- ایمان خاص دی. او اسلام عام دی. یعنې د ایمان ځای زړه دی او د اسلام چاپیریال لویه ده چې هغه عملي ژوند ته وایي.
- ۳- اهل السنه والجماعت وایي ایمان د اسلام څخه بیلوالی نه لري او ایمان د اسلام څخه بیلوالی نه لري. بلکې لازم او ملزوم دي. لکه څنگه چې خپته او شاه دانسان سره لازم او ملزوم دي نو دا په حقیقت کې یو شی دی.

اسلام او ایمان یو د بل لپاره لازم او ملزوم دي

اسلام او ایمان د ظاهري مفهوم او مصداق له مخې خو دواړه توري د یو ډول مفهوم لپاره کارول کیږي. خو ددې دواړو تر منځ ځکه توپیر شتون لري چې له ایمان څخه په عام ډول د زړه تصدیق او باطني احوال مراد دی. په داسې

حال کې چې له اسلام څخه مراد. د ظاهري اطاعت او غاړه اېښودل اخیستل کېږي. د یوه علامه محقق وینا ده چې.

د زړه تصدیق کله په جوارحو کې د بدن د غړو په عملاً ښودلو سره څرگند شي نو دې ته وایي اسلام او اسلام چې کله زړه ته ښکته شي نو دا دایمان په نوم یادول کېږي. حاصل داشو چې حقیقت یو دی، چې اسلام او ایمان یو د بل لپاره لازم او ملزوم دي. د ایمان نه پرته نه اسلام اعتبار لري او نه د اسلام نه پرته ایمان بشپړېږي. د اسلام او ایمان مجموعې ته دین وایي.

علم

د علم لغوي تعریف:

علم یو عربي کلمه ده چې د پوهیدلو او زده کولو درکولو او خبریدلو ته وایي.

د علم اصطلاحي تعریف:

علم په اصطلاحی توګه ډیر تعریفونه لري خو تر ټولو مهم تعریف یې دا دی، د بهرني واقعیتونو زده کړې او پوهې ته علم وایي

د علم بل تعریف:

د یوه شي انځور په ذهن کې راتلو ته علم ویل کېږي.

علم او ایمان

۱- علم ټول وسایل د انسان په اختیار کې ورکړل خو د ژوند اهداف یې ورته ښودل دروغ آرامی یې ور و نه بڅنل او ایمان د عالمانو او علم د مومنانو دواړو ته ددې احتیاج د. چې په ذریعه یې اسلامي متکامل تمدن منځ ته راشي.

۲- له هغه ځایه څخه چې د اسلام کیلي عقل او علم دی توحید حقیقت او جوهر د ټولو آسماني ادیانو.

۳- ایمان انسان د خپل خالق سره نښلوي او د هغه په زړه کې محبت اطمینان او آرامي را پیدا کوي په هغه ټولو کتابونو چې د الله تعالی له طرفه راغلي دي یقین حاصلول.

۴- ایمان دانسان موقف د یوه مجرد متحول حیوان له حالته پورته بیایي له هغه څخه یوه مکرم او مسؤل مخلوق جوړوي چې پر ځمکه باندې د خالق ځای ناست واوسي کوم چې ملایکه ورباندې شک کوي.

۵- ایمان انسان ته ددې پراخې هستۍ سره ارتباط ورکوي چې هم ده دې د شتون په گردش کې بنسټیز رول لري. هغه د هستې یوه بې محتوی او بې خاصه موجود نه گڼي چې لیرې یې و غورځوي بلکې هستي د ده د خیر او متصعت لپاره خلق شوې ده.

۶- ایمان د انسان عمر ته پراختیا ورکوي له دې محدود ژوند څخه وروسته بیا تر هغه تل پاتې ژوند کوي قصه د انسان یوازې په مرگ باندې نه ختمیږي لکه منکران د دین چې تصور کوي.

د علم مفهوم

هر کله چې انسان د حسي غړو په وسیله د خارجي نړۍ سره اړیکه ټینګه کړې ده ته یو حالت په برخه کیږي چې مخکې یې نه درلود د مثال په توګه موږ یو شخص وینو او مخکې مو لیدلی نه و داسې احساس کوو چې په موږ کې یو نوی شی رامنځته شوی چې مخکې مو نه درلود همدې ته علم ویل کیږي. د قرانکریم په رڼا کې علم ۶ شپږ سرچینې لري حس او تجربه، عقل تاریخ، او تاریخي اثار فطرت او پټ شعور مکاشفه او شهود اسماني وحې.

په اسلام کې د علم ارزښت

اسلام د رحمت دین دی چې د ټول انسانیت د دیني او دنيوي نیکمرغۍ او کامیابي ضامن دی. اسلام د ژوندانه په هره برخه کې ځانګړې لارښوونې لري او د انساني ژوندانه لپاره یې بشپړ او هر اړخیز قانون نړۍ ته وړاندې کړی دی. خو له دې څخه د ګټې د اخیستلو لپاره علم ته اړتیا ده علم هغه کیلي ده چې په ذریعه یې د اسلام هر اړخیزې لارښوونې یو چاته ښکاري. د علم زده کول پر چا فرض دی؟

په حديث شريف كې راغلي دي. (عن انس بن مالك قال، قال رسول الله (ص) طلب العلم فريضة على كل مسلم) رواه ابن ماجه ص ۲۰۱

ژباړه: له حضرت انس (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي. (ددین) د علم طلب پر هر مسلمان باندې فرض دى. له دې حديث څخه ښکاري چې پر هر مسلمان که نارینه وي او که ښځينه غريب وي او که شتمن کليوال وي او که ښاري پر ټولو د دين د علم طلب فرض دى.

د علم دا مطلب نه دى چې خامخا به عربي لولي بلکې د دې مطلب دادى چې د دين خبرې زده کړي که د عربي کتابونو په لوستلو سره وي که د اردو يا پښتو او يا نورې ژبې د کتابونو په لوستلو سره وي که له معتبرو عالمانو څخه په ژبه په پوښتنې سره وي که له معتبر واعظانو څخه د واعظ په اوریدو سره وي هغه ښځې چې خپله کتاب نه شي لوستلای او نه له يو عالم څخه پوښتنه کولای شي د خپلو سړو په ذريعه دې د دين خبرې له عالمانو و پوښتي.

په دې توگه هم ځان له شرعي حکم څخه خبروي علم دى او د علم په اړه د راغلو ثوابونو د ترلاسه کولو لامل دى. په دې حديث کې د علم طلب فرض گڼل شوى.

پوښتنه دا ده چې کوم علم فرض دى؟ ددې پوښتنې ځواب دا دى چې شرعي علم په دوو برخو ویشل شوى.

۱- علم الاصول: يا د عقايدو علم. له د الله تعالى پيژندل په يووالي اوصفاتو سره د پيغمبرانو تصديق او داسې نور... دا علم پر هر چا لازم او ضروري دى هر څوک بايد ځان په دغو خبرو پوه کړي او پرې باور ولري.

۲- علم الفروع: يا د فقهي علم. او د دين پر احکامو او مسایلو ځان ځان خبروي دا علم په ۲ دوه برخو ویشل کيږي.

۱- فرض عين. لکه د اوداسه لمانځه روژې او هر هغه عبادت چې پر هر چا لازم وي نو پر هغه د هغه شي علم هم ضروري دى. لکه د زکات علم پر هغه چا لازم دى چې مال ولري همداراز د حج علم پر هغه چا لازم دى چې پرې حج فرض

وي. يعنې كوم كار چې په انسان لازم وي د هغه زده كړه او معلومات هم لازم وي.

۲- فرض كفائي: هغه علم دی چې په هغه سره څوك د اجتهاد درجې ته رسيږي يا د فتوا وركولو استعداد پكې پيدا كيږي. كه د يوې سيمې خلك ټول له دغې اندازې علم څخه ځان غا فل كړي. ټول گناهگار وي. خو كه په دوى كې يو تن دا اندازه علم وكړي د نورو هم غاړې خلاصې دي نو خلك به ددغه عالم خبره مني او د اړتيا په وخت كې به ترې د شرعي حكم پوښتنې كوي.

د علم له زده كړې څخه مخكې اسلامي اخلاق ضروري دي

د الله تعالى حقوق، د ځان حقوق، مور او پلار حقوق، خويندو او وروڼو حقوق، خپلوانو حقوق، گاونډي حقوق، استاد حقوق، او د ټولنې او داسې نور حقوق بايد و پيژنى.

ډيرى كسان زموږ په ټولنه كې د ماسټرۍ او ډكتورا په كچه اسنادونه يې تر لاسه كړي وي ولې بيا هم د اخلاقو له نظره صفر وي؟ دا ځكه چې له كوچنيوالي نه يې تربيه خرابه شوې وي. اول تربيه ده بيا تعليم خو زموږ په هيواد كې لومړى تعليم كوي نو بيا يې د تربيه وخت او عمر تير شوې وي.

علم او عقیده

گورو چې د ابو يو څاڅكى د اكسيجن او هايډروجن څخه جوړ شوى دى چې په ټاكلي تناسب سره يې تركيب كړى دى كه دا تناسب له منځه ولاړه شي بيا به اوبه نه وي. يا د تصادف نظريه د دغه ثابت تركيب تل پاتې والى څرنگه تفسيروي فرانس بېكن وايي.

لږ فلسفي خبرتيا د انسان عقل د الحاد طرف ته بيايي ژور فكونه د ايمان لاره ور ښيي گورو چې د بې شميره علتونو د زنځير كړۍ څرنگه په خپل منځ كې سره نښلي هغه كسان چې د علم په ژوروكې غوټې وهي په الله تعالى باندې د

ایمان لپاره شواهد او نمونه پیدا کوي شک او الحاد د هغه چا کار چې علم یې کم او نا چيزه فلسفه یې لوستلې وي.

ایمان په الله تعالی یوازې یو طبیعي غریزه نه ده بلکې یوه عقلي ضرورت هم دی لکه قرانکریم چې پوښتنه کوي ایا دا مخلوقات له نیستی څخه منځ ته راغلي ایا دوی د خپل ځانونو پیدا کونکي دي یا دا چې ځمکې او آسمانونه دوی پیدا کړي دي؟

ماده پالونکي د عزتمن او د ټولو موجوداتو څخه ممتاز انسان د حیوانیت پندې غالي ته ورکوزوي او په مطلق ډول سره یې نیستی کوي بیا نو هغه څوک چې ډیرې ښیگنې یې کړي وي له هغه چا سره چې ډیرې بدې کړي وي سر په سر شو دا د ماده پرستی نامعقول استبدلال دی. خو مومن پوهیږي چې دې دنیا نه بلکې دنیا د ده لپاره پیدا شوې دی. له دې دنیا څخه به صرف د خپل اړتیا وړ توبه اخلي او د دایمي کور په دروازه به تیريږي.

قرانکریم او نور علوم

د طبي علومو په واسطه د قرانکریم د علمي اعجاز ثبوت ممانعت نه لري خو دایت په تفسیر کې باید د تکلیف څخه کار وانه خیستل شي. بل دا چې دا ثبوتونه باید علمي حقیقت ولري. مجرد نظریات او فرضیې باید نه وي. د قرانکریم له نظره انسان باید خپل عقل او فکر د هغو شیانو په فهم کې مصروف کړي. چې پوهیدل یې ورته ممکن وي نه په هغو کارو چې پوهیدلای نه شي لکه د الله تعالی وجود اخیرت متشبه ایتونه قبل التاریخ واقعات د غیبو واقعات باید د غیبو له منبع یعنی رسالت څخه تر لاسه شي. د اسلامي امت بهترین د امتو دی چې د نورو رهبري لپاره مبعوث شوي دي. داسې امت تر هر څه زیات علم ته اړتیا لري د ژوند په هر برخه کې هغه هم د تخصص په درجه کې نه وي نو د رهبري وظیفه سرته نشي رسولای.

سواد د علم د زده کولو یوه وسیله ده حتا نن ورځ یو بیسواده عسکر اسلحه هم نشي استعمالولای نن د ژوند ټول کارونه تر سواد او علم پورې تړلي دي. پیغمبر د خدای په هغه تورو مراحلو کې د بیسوادۍ سره مبارزه شروع کړه.

مسلمانانو د دین او دنیا د علم په زده کولو کې توپیر نه کوي ځکه زموږ دین علم او علم مو دین دی.

هغه وخت په غرب د دین او علم تر منځ جگړه روانه وه د علم خراغ د مسلمانانو په لاس کې وه.

د اسلام د ځلانده تمدن په وخت کې پر قرانکریم د خلکو اړیکې ټینګې وې کله چې موږ د قرانکریم څخه فاصله ونیوله شاتګ پیل شو غرب له موږ څخه رڼا واخیستله او پرې روان شو خو زموږ امت د اصحاب کهف په خوب ویده شو او په پایله کې یې دا شوه چې مسلمانان محکوم مظلوم او محروم پاتې.

شریعت څه ته وایي؟

علامه ابن قیم د اسلام اساس انساني فلاح او ښیګڼه بللې ده. او مصالح عبادي چې د اسلامي نښايي او اخريني مقصد گرځولی دی فرمایي: ژباړه: د شریعت اساسي، دوامدار په حکمتونو او د دین دنیا پر مصلحتونو استوار دی یعنې اسلام ټول عدل حکمت او مصلحت دی.

هر هغه مصلحت چې له عدل څخه ظلم ته، د رحمت څخه زحمت ته، له مصلحت څخه فساد ته او له حکمت څخه عبث او لغوي ته خروج کوي هغه د شریعت مسله او دین برخه نه ده، که څه هم د تاویل له لارې هغه مسئلې څوک په شریعت کې وشمیري له دې وضاحت څخه په ډیر اسانه سره مونږ د شریعت له نگاه څخه د جایز او ناجایز په اړه یو میزان او تله قایمولی شو.

په بل ځای کې وایي شریعت غذا محمدي نه د الله تعالی مقصد د خلکو تر منځ د عدل او انصاف قیام دی په کومه طریقه چې دا مقصد تر لاسه کیدلی شي هغه دین دی، خو هغه د دین نه بیل نه شمیرل کیږي.

د دین د حکمت او مصلحو په اړه امام ابو زهره فرمایي: د اسلامي قانون او فقهې اساس په ټولو احکامو او مندرجاتو کې د امت او ملت پر مصلحتونو باندې دي. په هر هغه عمل او اقدام کې، چې د امت مصلحتونه نغښتې وي شریعي دلایل د هغه د شتون په کلکه غوښتنه کوي او هغه څه چې امت او ملت په حق کې مضر وي هغه د شریعت په دلایلو کې په کلکه غندل کیږي.

امام موصوف وايي: چې هيڅ يو شريعت داسې حکم نه دی راوړی، چې په هغه کې د خلکو لپاره ښکینه او مصلحت نه وي نغښتی .

آخر هغه مصالح څه دی، چې شريعت او دين يې خپل اساس ګرځولی دی د دې مصالحو تعين څه رنگه کيدلی شي. د دې په هکله نوموړی امام فرمايي: هغه مصلحت، چې شريعت د خپلو ديني احکامو لپاره اساس ګرځولی دی هغه د شريعت له مقاصدو سره سمون خوري او د شريعت مقاصد د پنځو شيانو حفاظت دی هغه پنځه شيان دا دي:

1. انساني ژوند .
2. انساني عقل.
3. انساني مال.
4. انساني نسل.
5. انساني عزت.

همدا هغه مصالح دي، چې د شرعي احکامو او اوامرو اساس دی بيعنه د نواهي وه د همدې پنځه مصالحو او مخالفت او انځور کې دی.

د همدې پنځه ټکو په اړه امام صاحب فرمايي: ټول ملتونه د دې پنځو سيزونو په ژغورنې متفق دي او د دې پر حفاظت متحد دي.

او همدا رنگه انساني ټولنه پر دې متفق ده، چې د انساني ټولنې وجود ددې پنځو شيانو پر تحفظ باندې قايم دی .

حضرت امام غزالي (رح) فرمايي: چې دا پينځه شيان په هيڅ ملت کې جايز نه دي ګڼل شوي، بلکې دا محترم شميرل شوي دي. همدې له حکمت او مصلحته ډګ دين د ژوند د تعمير او ترقي په هره برخه کې انسان ته په سراحت او اشاره وينا کوي هغه که اخلاقي پر مختګ وي او يا مادي وړاندې تګ .

ښکلي شريعت

يو له هغو لاملونو څخه چې د مسلمان زړه پرې خوشحاليږي هغه د اسلامي شريعت ښکلا او هغه بې شميره ثوابونه او بې شميره بدلي دي. لکه: د توحيد عقیده منل ټول ګناهونه رږوي دغه راز ځينې نورې نيکۍ او کړنې هم

گناهونه له منځه وړي لکه عام لمونځونه د جمعې لمونځ حج عمره روژه او داسې نور...

بله د خوښۍ چې نیک اعمال اضافه کيږي د بیلګې په توګه یو نیک عمل لس برابره کله په ۷۰۰ ووه سوه او کله له دې هم په زیاتو برابرونو اضافه کيږي همدا راز الله تعالی ته توبه ویستل هم تیر گناهونه له منځ وړي پر مسلمانانو ستونزې او تکلیفونو راتلل هم د گناهونو د ختمیدو لاملونه دي یو ملسمان که بل مسلمان ته په غیاب کې دعا وکړي دا هم هغه لپاره د گناهونو د بحېنې سبب دی ځنګدن پر یو مسلمان مړي د نورو مسلمانانو د جنازې لمونځ ادا کول الله تعالی ته د هغه د بحېنې لپاره سفارش کول دي او بیا تر ټولو لوی سفارش د قیامت پر ورځ د ټولو مخلوقاتو د سردار محمد رسول الله (ص) سفارش دی چې هغه الله تعالی ته تر ټولو نېردي او خوښ سفارش دی لنډه دا چې الله تعالی وايي: (وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها)

ژباړه: که چیرې تاسې دالله نعمتونه وشمیرئ: نو سرته یې نه شي رسولی. یو بل ځای کې وايي: (واسبع علیکم نعمه ظاهرة و باطنة) ژباړه: او پوره کړي یې دي، پرتاسې نعمتونه خپل ښکاره او پټ.

آسانه شریعت

د انسان د خوښې یو لامل دسالم د سپیڅلي دین اساني ده. الله تعالی وايي: (ما انزلنا علیک القرآن لتشقی). طه
ژباړه: موږ دا قرآن پرتا د دې لپاره نه دی نازل کړی، چې ته په کړاو اخته شې. (ونیسرک لیسری) ژباړه: او موږ به تاته د آسانه لارې اسانتیا درکړو. (لایکلف الله نفسا الا وسعها) ژباړه: الله تعالی هیڅ نفس ته د هغه له وسې پورته مسؤلیت نه متوجه کوي.

(و ما جعل علیکم فی الدین من حرج) ژباړه: او په دین کې یې پر تاسې څه تنګي نه ده راوستې.

(و يضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم) ژباړه: او له دوی څخه هغه پيټی کوزوي، چې پر دوی دروند شوی و او هغه بندیزونه ماتوي چې په هغه کې دوی کلک تړل شوي و.

(فان مع العسر يسرا) ان مع العسر يسرا (ژباړه: نو حقيقت دا دی. چې له تنگسې سره پراختيا هم ده بيشکه له تنگسې سره پراختيا هم ده. (ربنا لا تواخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا اصرًا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا و اغفر لنا و ارحمنا انت مولنا فانصرنا على القوم الكافرين.)

ژباړه: ای زموږ ربه! که له موږ نه هيره او خطا صادره شي. موږ پرې مه نيسه. ای زموږ ربه! پرموږ هغه پيټی مه ږده چې له موږ نه پر مخکينيو خلکو دې ايښي و. زموږ ربه! د کوم پيټی پورته کولو چې په موږ کې وس نشته. هغه پر موږ مه ږده، له موږ سره آساني وکړه. زموږ (له گناهونو) څخه تير شه پر موږ رحم وکړه. ته زموږ کار جوړوونکی يې د کافرانو په مقابل کې زموږ مرسته وکړه.

رسول الله (ص) فرمايلي دي. (رفع عن امتي الخطا والنسيان، و ما استكروها عليه) ژباړه: زما له امت څخه سهوه. هيره او هغه څه چې دوی پرې مجبور کړای شي پورته شوي دي.

(ان الدين يسر ولن يشاد الدين احدا الا غلبه فسددوا و قاربوا و ابشروا) ژباړه: بيشکه دين آسان دی او يو څوک چې له دين سره مقابله کوي، دين پرې غالبه کيږي، سمون وکړي او يو بل ته نيردې شي او زيرې ترلاسه کړي. (بعثت بالحنيفية السمحة)

ژباړه: زه پر پاک او سپيڅلي دين را ليږل شوی يم.

(خير دينكم ايسره)

ژباړه: ستاسې غوره دين هغه دی، چې آسان وي.

شریعت پر مصلحت بناء دی

مسمانان باید د غربی تمدن د گټو او اړخونو څخه گټه واخلي لکه علم تکنالوژی علمي اداره فردی ازادي او د هغه لپاره د بیلوالی ضمانت تگلاره. فقهی اصل دی چې وایی ښه واخله خراب و غورځوه.

رسول الله (ص) د جاهلیت د عصر ځینې مسایل لکه د علم معامله د مضاربت شرکت او په دیت پورې اړوند مجازات او څه نور شیان تایید کړه ځینې نور شیان یې پر هغه ور اضافه کړه چې هغه مسایل کاملاً د اسلامي مسایلو په ډول باندې بدل شو.

ځینې کسان (د پنا فی غرب) وي په پټو سترگو د غرب تقلید کوي خپل هویت یې هیر کړی وي د اسلام حقیقت څخه هیڅ خبرتیا نه لري. ځینې بیا توجیه گیري کوي له هر طریقه چې وي نصوص د غربی واقعیتونو مطابق تفسیروي. دا کار دوه زیان لري

۱- دا چې اسلام تحریفوی

۲- غربیان غواړید حقیقي دین نور پیدا کړي دوی دغه تحریف شوې اسلام نسخه وروښيي. ځینې خلک بیا له اسلام سره اخلاص لري خو دعوت او تبلیغ یې په قهر وي خپل خبره کوي بیا د بل نه مني د بل نظر په رسمیت نه پیژني د شورا پر اصل تایید نه کوي د خلکو ازادي په رسمیت نه پیژني. عام خلک په جزی فقهی اختلافاتو کې مصروف ساتي او مخالفانو ته د سیاسي فعالیت اجازه نه ورکوي.

ځینې بیا یوازې د اسلامي مجازاتو عمل کول د کامل اسلام انځور بولي. په اجتماعي روابطو کې سخت گیره وي. هره خبره د تورې په زور حل وي او مخالف نظر ته په کراهت گوري.

د مطلوب اسلام روح، هدایت، بشارت، محبت، تسامع، مصنویت، اجتهاد، ابتکار، انتظام، او اعتدال دی.

د اسلامي شريعت مصادر

د اسلامي شريعت څلور مصادر دي. چې قرانکريم او سنت نبوي يې اصلي او لومړني مصادر دي او اجماع او قياس په دوهمه مرحله ځای لري.

قرانکريم د شريعت لومړی مصدر دی

الله تعالی د قرانکريم د المايدې په سورت کې فرمایي. (وان احکم بینهم بما انزل الله ولا تتبع اهواء هم و احذر هم ان یفتنوک عن بعض ما انزل الله الیک فان تولوا فاعلم انما یرید الله ان یصیبهم ببعض ذنوبهم و ان کثیراً من الناس لفاسقون) افحکم الجاهلیته یبغون ومن احسن من الله حکماً لقوم یوقنون. (مايدې ۴۹-۵۰)

ژباړه: نو ای محمد (ص) ته د الله له نازل کړي قانون سره سم د دې خلکو د چارو فیصله وکړه او د هغو د خواهشتاتو پیروي مه کوه. پام کوه چې دا خلک تا په فتنه کې وا نه چوي. یوې ذرې په اندازه هم له هغه هدایت نه وانه وړي چې الله تعالی تاته رالیرلی دی. که دوی ورڅخه مخ وړوي نو و پوهیږه چې الله تعالی ددوی د ځینو گناهونو په مجازات کې په غم کې ددې د لتاړولو اراده کړې ده او دا حقیقت دی چې دا خلک زیاتره فاسقان دي. (که دوی د الله تعالی له قانون څخه مخ اړوي) نو آیا د جاهلیت فیصله غواړي؟ په داسې حال کې کوم خلک چې پر الله تعالی باور لري د هغوی په نزد له الله تعالی نه بل غوره فیصله کوونکی هیڅ نشته.

قرانکريم د شريعت د لایلو بنسټ دی. د شريعت نور دلايل لکه، سنت اجماع او قياس له قرانکريم څخه اخیستل شوي او د حجت ثبوت يې په قرانکريم ولاړ دی.

قرانکريم او شريعت

قرانکريم لومړنی مرجع او موخذ د شريعت ده. اسلام عبارت له هغه عقیدې څخه دی چې عمل صالح يې تصدیق کوی. هغه اعمال که مربوط په عباداتو پورې وي لکه: لمونځ، روژه، زکاة، او حج یا هغه اعمال چې کورنی او ټولنې

پورې اړه ولري لکه: اجتماعي، اقتصادي، سياسي، او بين المللي اړيکې په منځ کې د مسلمانانو او غير مسلمو.

۱- د اسلام له نظره ددې دنيا محدود ژوند ډير ارزښت لري ځکه دا ژوند د صالح اعمالو د سرته رسولو او په ځمکه کې د الهی عدالت تامين لپاره يوه سرمايه ده. په قرانکريم کې تر ټولو لوی ايت د دنيوي امورو د تنظيم لپاره راغلی دی که څوک دا دنيا پريږدي او خپل مسوليتونه په کې سم سرته ونه رسوي هغه دنيا کې به هم برخه ونه لري.

۲- قرانکريم هغه مسایل او احکام په زيات تفصيل سره بيان کړي دي کوم چې د زمان مکان عرف او حالاتو د تغير سره تغير نه کوي لکه: لکه د کورنۍ مربوط مسایل يا د جرايمو حدود چې مسلمانان يې په تر سره کولو هر وخت مکلف دي.

۳- د صحيح ده چې د شرعې اعمالو احکام په قرانکريم کې کم دې ولې بې نهايته اهميت لري ځکه همدغه احکام دي چې يو امت او تمدن د ژوند پر سمه لار روانوي او صالح امت او ټولنه له نورو امتونو او ټولنو څخه جلا کوي.

۴- د شريعت د خصوصياتو څخه يو هم د هغه اسانوالی دی. شريعت طلاق ته اجازه ورکړې ده خو د مسيحيت يو گروپ طلاق ته جواز نه ورکوي نو ځکه ډير مسيحيان له همدغه امله مجبوره کيږي چې خپل دين پريږدي. اسلام تعدد د زوجاتو ته اجازه ورکړې ده ولې چې په ټولنه کې ډير وختونه ددې ضرورت پيدا کيږي.

غرب چې دې ته رسمي اجازه نه ورکوي خو په غير رسمي توگه بې حسابې ملگرو ښځو ته اجازه ورکوي.

د شريعت ۵ پنځه موخې

شريعت ۵ پنځه موخې لري شريعت به دا ۵ پنځه موخې بشپړوي.

۱- لومړۍ موخه: د ځان ساتنه.

۲- دوهم موخه: د عزت ساتنه.

۳- دريم موخه: د مال ساتنه.

۴- څلورم موخه: د عقل ساتنه.

۵- پنځم موخه: د دين ساتنه.

دا پنځه ساتنې تعنې د ځان، عزت، ابرو، مال، عقل او دين ساتنه يوازې د مسلمان وياړ نه دی او نه يوازې د غير مسلمان بلکې څرنگه چې د يو مسلمان ځان عزتمند دی نو همداشان د يو غير مسلمان ځان هم محترم دی او ددې نورو شيانو د ساتنې موخه څه ده؟

يعنې هر وگړی پر خپل دين د عمل کولو بشپړه ازادي لري او په کسي ژوند کې څوک د دين بدلولو ته څوک نه اړ کوي او نه څوک لالچ ورکولای شي او که د تحقيق (پلټنې) له امله څوک مسلمانيزي نو مسلمان دې شي. خو په زور سره څوک څوک نه شي مسلمانولای او نه يې د اسلام څخه ويستلی شي او که څوک دا جوته کړي چې پر چا زور کيږي او په زور سره يې د مسلمانولو هڅې روانې دي نو د هغه لپاره سزا، ځورونه شته او د هغه اهليت چې اهل ذمه وي. چې له موږ سره يې معاهده او تړون شوی وي نو د هغه د ساتنې پرې زموږ پر غاړه ده د بيلگې په ډول که جنگ ونښلي نو موږ به خپله جنگ کوو او دوی به جنگ ته شو اړ کولای او د جنگ په لړ کې څرنگه چې د خپل مال، ځان، ښځو اولادونو عزت ساتنه کوو نو همداسې د اهل ذمه به هم کولای شو او په دين کې د عبادت د ځايونو ساتنه هم شته.

مذهب څه ته وايي؟

مذهب په لغت کې لارې او طريقې ته وايي او په اصطلاح کې راييو او نظرياتو ته مذهب وايي.

مذهب يا د دين د مسايلو پوهه يا اسلامي فقه څه وخت منځ ته راغله ؟
د رسول الله(ص) د ژوند په وخت کې به خلکو خپلې پوښتنې رسول الله(ص) ته وړاندې کولې قرآنکريم به نازلیده او د هغوی د پوښتنو ځوابونه د وحې په واسطه رسول (ص) ته ښودل کيده.

الله تعالى فرمايي: ((يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلاله))

ژباړه: طلب د فتوې کوي وايي الله تعالى پوهه درکوي په اړه د کلاله.

کله د ظاهر د مسلې په اړه یوې ښځې له رسول الله(ص) څخه پوښتنه وکړه د هغه په ځواب کې د سورة مجادله لومړي ایتونه نازل شول او داسې نور . رسول الله(ص) چې د شرعي نصوصو او بیان لپاره یوه ډله صحابه کرام(رض) وټاکل، چې ځینې اهل علم یې څوارلس کسان بولي او ځینې یې تر هغه زیات بولي د هغوی په سر کې معلم الناس رسول الله(ص) وو. او د رسول الله(ص) په زمانه کې د مسایلو اختلافات نه وو، ځکه چې ټول مسایل به رسول الله(ص) ته وړاندې کیدل.

د رسول الله(ص) د وفات وروسته صحابه کرام (رض) په نړۍ کې د دعوت او جهاد لپاره تیت شول اسلام مختلفونو قومونو او مختلفو ژبو والا خلکو ته ورسید. صحابه کرامو به د هغه صحابه کرامو په قول فتاوې ورکولې، چې د فهم، ادراک او اجتهاد قوه به یې لوړه وه. د دغو صحابه کرامو شمیر ځینې اهل علم تر زرو ۱۰۰۰ کسانو زیات بولي ابن قیم (رح) وايي: د دغو صحابه کرامو شمېر اوه کسان وولکه: عمر بن الخطاب، علي بن ابي طالب، عبدالله بن مسعود، عایشه ام المومنین، زید بن ثابت، عبدالله بن عباس، عبدالله بن عمر(رض) جميعاً. او د دغو صحابه کرامو رایي او نظریې ته به یې مذهب فلان او فلان ویل ولکه:

مذهب: عایشه (رض)

مذهب: عبدالله بن عمر(رض)

مذهب: عبدالله بن مسعود(رض)

مذهب: عبدالله بن عباس(رض) او داسې نور.

همدا رنگه په تابعینو کې مذهب: د سعید بن المیب و عروه بن الزبیه القاسم بن محمد خارجه بن زید، ابوبکر بن عبدالرحمن بن حارث بن هشام سلمان بن یسار، عبدالله بن عبدالله بن عتبه بن مسعود وو.

او د دوی مبارکانو په وسیله د دین پوهه عالم ته ورسیده د شرعي علومو استادان او زده کوونکي زیات شول د هغوی مبارکانو وروسته به هر چا د دیني

مسائلو په استباط کې مداخله کوله او په اسلامي امت کې زیات اختلافات رامنځ ته شول .

وروسته الله تعالی په خپل فضل د دین د حفاظت لپاره د ډیرې لوړې تقوا او پوره احتیاط او لوړ ادراک او فهم والا علماء کرام رامنځته کړل او هغوی د قرانکریم او حدیث څخه په ډیر احتیاط لوړ فهم او ادراک سره مسائل ترتیب کړل ، چې څلور اسلامي فقهی یا څلور مذاهبه بلل کیږي کوم، چې د ټول امت ورباندې یووالی دی.

مذاهب ارجعه په لاندې ډول دي :

- المذهب الحنفي
- المذهب المالكي
- المذهب الشافي
- المذهب الحنبلي

دا مذاهب د تابعینو له دور څخه شروع شوي دي او په دې مذاهبو باندې د ټول امت اتفاق دی.

قرانکریم

د بشریت د هدایت لپاره د الله تعالی د نازل شویو کتابونو کې له ټولو څخه وروستی کتاب قرانکریم دی. چې رب العالمین په اخري نبي او رسول محمد (ص) باندې نازل کړی دی او الله تعالی ورته خطاب کړی دی. (انا نحن نزلنا عليك القرآن تنزیلا) دهر ۲۳

ژباړه: یقینا همدا مونږ نازل کړی په تا باندې قران په یقیني نازلیدو سره. قرانکریم الله تعالی پر خپل پیغمبر (ص) باندې نازل کړی او په قرانکریم کې یې د ژوندانه لارې چارې ټاکلي. الله تعالی په خپل کتاب کې د انسانانو لپاره عقیده، عبادت، د ژوندانه نظام او نور ټول شیان روښانه کړي چې انسانان ورته د دنیا او اخرت په هکله اړتیا لري. که چیرې انسانان ایمان راوړي د قرانکریم پر لارښوونو ځان پوه کړي او ورباندې عمل وکړي نو له شک پرته به د انسانیت لوړو درجو ته ورسېږي.

د قرانکريم تعريف

که څه هم قرانکريم د ډېر شهرت له امله تعريف ته اړتيا نه لري. خو بيا هم اوصوليانو قرانکريم ته پام اړولی او په دې هکله يې داسې ویلی. (هو القرآن منزل علی رسول الله (ص) المكتوب فی المصاحف المنقول عن نبی (ص) نقلًا متواترًا بلا شبهة)

ژباړه: قرانکريم پر رسول الله (ص) هغه نازل شوی کتاب دی چې په سپارو کې ليکل شوی او له کومې شېبې پرته په متواتر ډول له رسول الله (ص) څخه نقل شوی.

قرانکريم خپل ځان موږ ته در پيژني

۱ پوښتنه: نوم دې څه دی؟

ځواب: بل هو قران مجيد.

۲ پوښتنه: د کوم ځای څخه راغلی يې؟

ځواب: فی لوح محفوظ.

۳ پوښتنه: د چا له طرفه څخه راغلی يې؟

ځواب: تنزيل من رب العالمين.

۴ پوښتنه: پرچا نازل شوی يې؟

ځواب: نزل علی محمد.

۵ پوښتنه: د چا په واسطه نازل شوی يې؟

ځواب: نزل به الروح الامين.

۶ پوښتنه: په کومه مياشت نازل شوی يې؟

ځواب: شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن.

۷ پوښتنه: په کومه شپه نازل شوی يې؟

ځواب: انا انزلنا فی ليلة قدر.

۸ پوښتنه: ای قرانه پاکه په کومه ژبه نازل شوی يې؟

ځواب: بلسان عربي مبين.

قرانکریم د هدایت کتاب دی

قرانکریم د هدایت کتاب دی خو شرط دا دی چې ځانونه په معنی یې پوه کړو او الله تعالی موږ ته وایي چې. ما قران د پند اخیستلو لپاره تاسې ته ډیر آسانه کړی دی.

۱- زه وایم افسوس زموږ عام خلک په سختو گناهونو اخته دي ددې علت بې علمي ده که خلک علم زده کړي ښه او بد به سره وپیژني د الله تعالی عظمت به یې په زړه کې ځای ونیسي او که گناوې پریږدي نور علماء هم دانسانانو علاج علم بولي وعظونه خو کیږي یوازې وعظ کفایت نه کوي. اوس اصلي خبره دا ده چې عوام خلک باید یې په څه طریقه ضروري علم زده کړي؟ د دغه کار لپاره تر اوسه چا غوره کار نه دی شروع کړی. عوامو ته د هغوی ناروغتیا ښودل کیږي خو د علاج لپاره یې دوا چا نه ده ور ښودلې. عوام داسې پوهول شوي دي که علم زده کول غواړي نو به مدرسې کې شاملیږي نور کارونه او دا کار ممکن نه دی.

علم په قرانکریم کې دی سمه عقیده، تربیه، اخلاق، او تقوی ټول له قرانکریم څخه زده کیږي بلکې قرانکریم یې د انسان په زړه کې ور داخلوي، قرانکریم مونږ ته د عبرت کیسې د ژوند مقصد په کایناتو کې د الله تعالی د قدرت نښانې د دوزخ او جنت لارې رانښيي هغه اثر چې د قرانکریم بیان پر زړه کوي د نورو خلکو خبرې یې نه کوي. ضروري او فرض دا ده چې موږ باید د قرانکریم په معنی ځانونه سم پوه کړو غیر له هغه څخه به څرنگه د الله تعالی له کلام څخه گټه واخلو.

۲- راځی چې د علماء په مرسته د قرانکریم ترجمه شروع کړو د ورځ یو ایت سهار او یو ماښام په ترجمه سره زده کړو چې عربي کلمات یادولای شو پښتو معناگانې یې خو په آساني سره یادولای شو راځي یوه میاشت دا کار وکړو بیا به وگورو چې قرانکریم په معنی سره زده کیږي او که نه زموږ د پښتو ځینې کلمات له عربي څخه اخیستل شوي دي کله مو چې یو څه ترجمه وکړه د قرانکریم په مقصد پوه شو له هغه وروسته نبوي سیرت پښتو د آسانې فقهی

کتاب او نور د عقایدو، آدابو، کتابونه په پښتو زده کولای شو هغه هم په قراره قراره ووايو دا ضروري ده زده کول د ديني علم بلکې تل بايد د خپل فارغ وختونو کې ځان د پر قرانکریم او د هغه په معنی پوه کړو او تل د خپل الله تعالی سره ملاقات وکړو د لمانځه په معنی به و پوهیږو لمونځ مو صحت پیدا کوي په ژوند کې مو هره ستونزه موږ ته پېښیږي کله چې قرانکریم ووايو هغه به د حل لاره رانښيي کله مو چې قرانکریم را پرانیسته شیطان به له موږ څخه تخنېتي د انسانانو سره به هیڅ ستونزه ونه لرو ځکه قرانکریم داسې اخلاقي رویه رانښيي چې دشمن به ونه لرو نا امیدی به نه وي د حرص په اور کې به نه سوځیږو د ژوند په هر کار کې به خوشحاله یو ځکه هر کار به مو عبادت او د الله تعالی د رضا لپاره وي په هیڅ کار کې به زیان ونه کړو.

قرانکریم رښتني لارښود دی

قرانکریم موږ ته د یوه حقیقي معبود خبر راکوي چې ددې نړۍ خالق او رب دی په داسې حال کې چې نا خبره انسان د خپل هوا او هوس پرستش کوي. د نورو ادیانو په خلاف په اسلام کې د عبادت ځای د قید څخه خلاص دی د مسلمان عبادت په هر ځای کې قبلېږي صرف د حج لپاره یو خاص ځای ټاکل شوی دی چې دا عبادت په عمر کې یو ځل دی او د مسلمانانو د نړیوال تولیدو ځای دی او هم د ابراهیم (ع) د ژوند د خاطراتو یادونه په کې کیږي. ځینی مستشرقین په اسلام دا تور لگوي چې په اسلامي عباداتو کې صرف څه ښکلې تشریفاتو ته ارزښت ورکول کیږي نه د زړه نیت ته حال دا چې په اسلام کې اخلاص او نیت د عبادت د قبلیدو بنسټ دی. د چا لمونځ چې هغه د بدۍ او بې حیايۍ څخه منع کوونکی نه وي هغه صحیح او کامل لمونځ نه وي لمونځ قراره قراره مسلمان اصلاح لوري ته بیایي همدارنگه روژه ددی لپاره فرض کړی شوی ده چې په انسان کې تقوا پیدا شی د روژې مقصد د ټولو بدو کارونو څخه روژه ده نه یوازې د خوراک او څښاک څخه. الله تعالی ته هغه عمل د منلو وړ دی چې خاص د هغه لپاره وي او یوازې په هغه طریقه سره وي چې الله تعالی ورته ټاکلې ده.

د قرانکريم فضيلت

(لو انزلنا هذا القرآن على جبل لرايته خاشعاً متصدعاً من خشية الله) حشر ۲۱
ژباړه: که چيرې مونږ دا قران په غر باندې نازل کړی وای او په غر کې شعور
او پوهه وای نو تاسو به دا غر لیدلې وای چې د الله تعالی له ویرې نه تباه شوی
او شلیدلی و.

حضرت عثمان (رض) د رسول الله (ص) نه دا ارشاد نقل کړی دی چې په تاسو
کې غوره هغه څوک دی چې په خپله قرانکريم ياد کړي او نورو ته يې هم
وښايي.

قرانکريم اصل د دين دی نو دا قرانکريم په اشاعت سره بقاء د دين ده نو ددې
په وجهه د قرانکريم يادول او بل ته د ښودلو غوره والی ثابت شو. ځکه چې
قرانکريم د الله تعالی کلام دی او دا کلام په ټولو کلامونو اوچت او غوره دی نو
لوستل او بل ته ښودل يقيناً افضل دي. ملاعلی قاري يو حديث مبارک نقل
کوي چې کوم سړي قرانکريم حاصل کړو نو هغه علوم نبوت پخپل تندي کې
جمع کړل.

گرانو لوستنکو: د قرانکريم ډير فضایل دي چې رسول الله (ص) د هغې بيان
کړی دی. حضرت ابن عمر (رض) د رسول الله (ص) څخه روايت کوي چې رسول
الله (ص) و فرمايل: په زړه هم زنگ لگي لکه څرنگه چې اوسپنه په اوبو کې زنگ
اخلي. نبی کریم (ص) نه پوښتنه وشو چې ای د الله رسوله د دې د صفایي لپاره
څه شته؟ رسول الله (ص) و فرمايل: چې د مرگ ډير يادول او د قرانکريم ډير
تلاوت کول.

قرانکريم او اخلاق

د عقيدې او شريعت څخه بې غير قرانکريم موږ ته اخلاق هم رانښيي هغه که
(رباني) اخلاق وي او يا که (انساني)

۱- رباني اخلاق: دانسان ارتباط د الله تعالی سره ښيي او بنسټ يې الهی تقوا
دي لکه: اخلاص د الله تعالی سره، هغه ته رجوع کول، پر هغه توکل کول، اميد

لړل د هغه د رحمت څخه او ویره کول د هغه له قهر څخه، د هغه د نعمتونو شکر ادا کول، پر سختیو صبر کول، آخرت ته مخ اړول او دنیا ته شا محبت له هغه سره او رضا په قضاء د الله تعالی.

۲- انساني اخلاق: هغه خویونه دي چې بې له هغه څخه د خلکو سره ښه ژوند نشي تر سره کیدای لکه: صداقت، تواضع، وفا، عدالت، احسان، حياء، عفت، د خلکو احترام، د مخالفینو سره سوله او داسې نور.....

۳- قرانکریم رباني او انساني اخلاق دواړه سره راجمع کوي چې موږ یې په مختلفو سورتونو د قرانکریم کې وینو هغه وخت چې اوصاف د متقیانو، اولی الباب، عباد الرحمن، محسینینو او ابرارو بیانوي.

۴- د قرانکریم په قصصو کې گورو چې پیغمبران د توحید دعوت په څنگ کې د فضایلو نهال د خلکو په زړنو کې کښنوي او د ټولنې د رذایلو سره مبارزه کوي. هود، صالح، لوط، شعیب او داود علیهم السلام او ټولو انبیاءو دا کار کړی ده.

۵- کله چې رباني اخلاق د انساني اخلاقو سره یو ځای شي بیا یوازې وجداني مسؤلیت په یوه الهی مسؤلیت بدلیږي چې بیا نو یې ثمره یوازې خوشحالي نه بلکې د الله تعالی رضا او د آخرت نعمتونه هم وي. الله تعالی د خپلو پیغمبرانو صفت په یوې مجموعي اخلاقي فضایلو کې بیانوي.

قرانکریم او کاینات

۱- دقرانکریم یوه مکمله جمله ایت بلل کیږي. ددې عالم هر توکی او شی هم د ایت په نوم یادېږي یو د لوستلو(مقروء) کتاب ایت دی بل د لیدلو (مشهود) کتاب ایت. یو کتاب له حرفو څخه جوړ شوی دی بل له توکو څخه یو کتاب دومره کوچنی دی چې په جیب کې ځایېږي بل دومره لوی دی چې پرځمکه او آسمانونو ټول احاطه کوي خو په واړه کتاب دا ستر کتاب راغونډ شوی دی. څومره چې اسرار په دې واړه کتاب کې دی په ستر کتاب کې نشته دا لوی غوړیدلی کتاب د دغه کوچني کتاب سرخه ده او هغه کوچني کتاب د هغه لوی کتاب خلاصه ده.

۲- پوهیږو چې ځمکه د ۱۱۴ یوسلوڅوارلس عناصرو څخه جوړ شوې ده د الله تعالیٰ مقروء کتاب ۱۱۴ یوسلوڅوارلس سورتونه لري سورت فاتحه د ۱۱۴ یوسلوڅوارلس حرفو څخه ترکیب شوې ده. ځمکه ۷ اوه طبقې ده د شمسي نظام ۷ اوه مدار دي د ځمکې او آسمانونو د هر کوچني جز (اتوم) انتهايي مدارونه هم ۷ اوه دي د فاتحې سورت ایتونه هم ۷ اوه دي دقرانکریم منزل هم ۷ اوه دي دا یو تصادف مه ګڼه دا حقیقت در په ګوته کوي چې د دواړو کتابونو مرجع یوه ده یو د بل شرح دی.

۳- ستا په خپل نفس کې د قدرت نښې دي او هم په دې عالم کې د قدرت نښې دي چې دا ټول د قرانکریم په حقانیت شاهدي ورکوي دا ځکه چې الله تعالیٰ د هر څه شاهد دی د هر څه شاهد خو به داسې څه وایي چې هر څه د ده د هرې ویناء په حقانیت شهادت ورکړي.

۴- نو کله چې تاسې د الله تعالیٰ د مقروء کتاب د کوم ایت په اړه داسې تعبیر واورئ چې د الله تعالیٰ مشهود کتاب سره مغایرت ولري دا تعبیر صحیح نه دی او که د مشهود کتاب د کوم توکي په اړه داسې څه واورئ چې د مقروء کتاب د کوم ایت توپیر ولري نو هغه هم صحیح نه دی. دا دواړه ایتونه په هیڅ صورت کې یو د بل خلاف خبرې نه کوي ځکه رب یې یو دی ناپوه کسان به د دې یا هغه په اړه داسې تغیر او تعبیر وړاندې کوي چې یو له بل سره مغایرت ولري.

الله تعالیٰ په دې نړۍ درې کاینات پیدا کړي

۱- یوه نړۍ هغه ده چې په هغه کې هر وخت سکون او آرامي وي ستونزې په کې بیخي نشته د غم او تکلیف نوم او نښان هم شتون نه لري هغه ته جنت وایي الله تعالیٰ موږ ټول هلته ورولي.

۲- او یوه نړۍ د هغې په مقابل کې ده چې هلته هر وخت ستونزې غم مصیبتونه وي د خوښۍ اوسکون هلته بیخي نوم نښان نشته هغې ته دوزخ وایي الله تعالیٰ دې موږ ټول ترې وساتي.

۳- دریمه نړۍ له دې دواړو څخه جوړ شوې دی چې هم په کې خوښۍ شته او هم په کې غم او سکون شته او ستونزې هم او هغې ته دنیا وایي چې موږ او تاسو په کې اوسېږو او په دې نړۍ کې به تاسو هیڅوک داسې پیدا نکړي چې موږ په ټول ژوند کې ستونزو سره نه یو مخ شوي او نه به داسې څوک پیدا کړي چې ووايي ما هیڅکله قراره ورځ او خوشحالي نه ده لیدلې دلته له هرې خوښۍ د غم اغزي را تاو دي او په هرو ستونزو کې یو سکون پټ دی نه د دې دنیا ستونزې پټې دي او نه سکون پټ دی.

الله تعالی

د الله تعالی په نومونو کې جامع نوم الله د واجب الوجود ذات نوم دی چې د الوهیت د بشپړو صفاتو څښتن په خپل حقيقي وجود کې یواځنی ازلي او ابدی ذات او د کمال د بشپړو صفاتو خاوند دی د عربي ژبې ځینې پوهان یې مشتقی او د (الاله) څخه یې ماخذ بولي همزه ورڅخه حذف او لام په لام کې مدغم د دواړو لامونو څخه مشدد او الله ور څخه جوړ شوی دی.

۱- واجب الوجود: واجب الوجود چې ذات یې لازم او ضروري مطلق تل تر تله مستقل او چاته اړ نه وي.

۲- ممکن الوجود: ممکن هغه شی ته وایي چې شتون او نه شتون یې دواړه سره برابر وي. معنی دا چې په خپل ذات کې یو بل ته اړ او غیر مستقل نه وي.

د الله تعالی معنی

الله تعالی هغه سپیڅلی ذات دی چې د عبادت وړ، خالق، رازق، مدبر او د لوړ اقتدار څښتن دی د حوادثو او ستونزو پرمهال ورته خلک پناه وړي او خپل حاجتونه ورڅخه غواړي خلک ورسره مینه لري تعظیم او عاجزي ورته کوي او ویره ورڅخه لري او پر وړاندې یې سکون او ډاډ ترلاسه کوي له بشري حواسو پټ د ذات په پیژندلو کې یې عقل، اریان، خالق، مالک، رازق، د غیبی علم څښتن بشپړ واکمن کار ساز حاجت روا قانون ورکوونکی د عظمت اولي او د الوهیت د بشپړو صفاتو څښتن دی نو پرتله ژوندی د ټولو کایناتو خالق او

مدبر د ساکبنانو روزي رسان د مرگ او ژوند واکمن په هر څه توانا او لا مثاله ذات دی.

د الله تعالی پیژندنه

د الله تعالی د ذات په موضوع باندې د بحث نه د مخه پر دې خبره پوهیدل په کار دي. چې د الله تعالی وجود مادي نه دی. بلکې له مادي نړۍ وړ اخوا یو حقیقي ذات دی چې په عام ډول دیو شي د وجود پیژندنې لپاره چې له موږ سره کوم وسایل دي هغه حواس دي. د کایناتو علم د حواسو په وسیله معلومیږي، البته د ماوراء طبیعت د پیژندنې لپاره حواس کافي نه دي. د ماده پالو ساینس پوهانو تر ټولو لویه غلطی دا وه. چې هغوی د ساینس حدود ونه پیژندل گومان یې وکړ چې ساینس هره مسئله حل کوي. د الله تعالی ذات له دې خورا ډیر لوړ دی. چې بشري عقل ورته ورسیري او یا یې انساني افکار درک کړي. که د انسان عقل هر څومره پرمختگ وکړي او د انسان خیال او فکر که هر څومره پرمخ ولاړ شي. د الله تعالی ادراک څخه د هغه صلاحیت ډیر لږ او محدود دی. د الله تعالی ذات خو لا پریږده. بشري عقل د موجوده اشیاءو له کشف څخه هم ناتوانه او نا خبره دی انسان د خپل د بدن او وجود په اړه پوره تفصیلي معلومات نه لري بیا د الله تعالی ځان خو ډیر لوړ دی.

د الله تعالی د نوم پیژندنه

۱- الف: الله: اسم للذات المقدسة. ذات الله جل و علا واجب الوجود لا یشاركه فیه غیره. ژباړه: الله نوم د هغه مقدس ذات دی. چې ذات یې ډیر پاک دی او ډیر لوی دی او وجود یې واجب دی (موجود) بادشاهي کې ورسره شریک نشته.

۲- ب: د الله تعالی د نوم بل تعریف. الله ذات واجب الوجود المستجمع لجمع الصفات والكمال و منزّه عن کل عیب و نقص. ژباړه: الله تعالی هغه ذات دی چې وجود یې واجب دی جمع کوونکی دی ټولو د صفاتو د کمال لره او پاک دی د هر ډول عیب او نقصان څخه.

د الله تعالى د پیژندنې وسایل

۱- لومړی عقل: لکه څرنگه چې د ټولو اسلامي احکامو سرچینه وحی قرانکریم او نبوي سنت دي په همدې توګه د اسلامي عقایدو بنسټ هم په پورته شیانو ښودل شوی مګر له دې سره سره روح عقل د ټولو اسلامي عقایدو د صحت تایید او ملاتړ کوي له همدې کبله الله تعالى انسان د عقل له امله په خپلو احکامو مامو کړ د انسان د بدن هر یو غړی جلا دنده لري د عقل دنده تدبیر او تفکر دی ټول کاینات له اتوم نه واخله تر لویو کهکا شانونو او له حجرې نه بیا تر لویو اجسامو پورې د عقل او فکرات ډګر تشکیلوي قرانکریم د انسان فکر د کایناتو پاتې نړۍ ته په کتلو غور او فکر لورته را اړوي او د اسلام دښمنو ملحدو ځواکونو پر وړاندې د پیغمبران د استدلال یادونه کوي هغوی د الله تعالى د توحید په دلایلو کې کاینات وړاندې کوي لکه لمر سپوږمۍ او ستوري.

۲- دوهم وحی اسماء او صفات: د الله تعالى په سپیڅلو نومونو قرانکریم او نبوي سنتو یوه کړۍ یو الله اسم ذات دی او نور یې صفتي نومونه دي دغو ته اسماء الحسنی هم وایي هغه چې په نبوي فرمان ثابت دي او ۹۹ نهه نوې نومونه ته رسیږي: (عن ابی هريرة رواية قال الله تسعة و تسعون اسما مئة الا واحد الا يحفظا احد الا دخل الجنة و هو و تر يحب الوتر.) ژباړه: د الله تعالى ۹۹ نهه نوي نومونه دي چا چې دغه نومونه حفظ او یاد کړل هغه هرومرو جنتي دی او هغه به جنت ته ولاړ شي. الله تعالى طاق دی او طاق خوشبوي. په دغه مبارک حدیث کې د وتر څخه مراد توحید دی یعنې الله تعالى لا مثاله او بې سارې ذات دی چا چې دغه نومونه زده کړل او خپل ذهن ته یې وسپارل اوباور یې پرې وکړ هغه به الله تعالى جنت ته داخل کړي.

د الله تعالى له پیژندګلوی څخه بې برخې کیدل

انسان د ایمان د دعوي سره سره د ایمان له کړۍ څخه ووځي که هغه د الله له پیژندګلوی څخه نا خبره یا د الله تعالى له صفاتو نومونو افعالو او حقوقو څخه

له کوم يوه نه منکر شي او هغه خلک چې د الله تعالی ذات پورې کوم نقصان يا خرابي تړي اود دې خبرې پیژندگلوې ورسره نه وي چې ټول کمالی صفات یوازې له هغه ذات سره ښايي او په نړۍ کې ټول شته شيان د هغه ذات د فعل کړنې پایله ده او هغه کس هم د الله تعالی د معرفت څخه نا خبره دی الله تعالی فرمایي. (ما قدرو الله حق قدره ان الله لقوی عزیز) ژباړه: هغه خلکو د الله تعالی قدر هسې نه دی پیژندلی لکه څرنگه چې یې د پیژندلو حق دی او د قوت او عزت ولا ذات یوازې الله تعالی دی.

(و جعلوا له من عباده جزء ان الانسان لكفور مبين.) ژباړه: پر دې هر څه پوهیدلو او منلو سره هم هغه خلکو د ده له بنده گانو څخه ځینې یې د ده برخه وال وگرځول او حقیقت کې انسان د احسان هیروونکی دی. (لقد كفر الذين قالوا ان الله ثالث ثلاثة.)

ژباړه: هغه خلکو کفر وکړ څوک چې وایي الله تعالی له دریو څخه یو دی. د الله تعالی له معرفت پیژندگلوۍ سره نا اشنایي له الله تعالی سره دشرک بنسټ دی ځکه که انسان د الله تعالی نومونه او صفات او د هغه کمال او افعال او که د الله تعالی له حقوقو سره نا اشنا وي نوهغه انسان د الله تعالی له سره لایق نه وي او یا الله تعالی په مخلوق کې له چا سره تشبیه کوي او یا په مخلوق کې څوک د الله تعالی سره برخه وال گرځوي او له الله تعالی څخه بل څوک رابلي یې هغه ته گټه او زیان رسولای شي همداشان الله تعالی فرمایي. (له دعوة الحق و الذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط كفيه الى اماء ليبلغ فاه و ما هو ببالغ و ما دعاء الكفرين الا في ضلال.)

ژباړه: همدې الله تعالی لره رابلل حق دی او هغه څوک چې له الله تعالی پرته بل څوک رابلي نو هغوی خپل رابلونکي ته هیڅ ځواب نه شي ورکولای او د هغوی رابلل داسې دي لکه یو څوک اوبه رابلي اوبو ته وایي راشۍ او زما په خوله کې توی شئ اوبه خو د رابلونکي تر خولې نه شي راتلای نو همداشان دکفارو دا بلني هم هیڅ نه دی پرته له یوه بې هدفه غشي.

د الله تعالى وجود

انسان بايد د الله تعالى پر شتون باندې پوخ باور ولري او په يقين سره پرې ايمان ولري او په ژبه اقرار وکړي. د الله تعالى شتون او د هغه په موجوديت باور او يقين کول داسې يو څرگند حقيقت دی چې هيڅ ډول شک او شبهه په کې نشته. قرانکريم د الله تعالى د وجود په اړه اجمالي خبره کړې او له تفصيلاتو څخه يې ډډه کړې ده. ځکه چې د الله تعالى د وجود علم اوپوهه د انسانانو په فطرت کې داسې پرته ده چې ټول انسانان په کې يو ډول دي ډير کم خلک به داسې وي چې د الله تعالى د شتون څخه انکار وکړي.

الله تعالى بشپړ واکمن دی

الله تعالى د کایناتو حقيقي څښتن دی د خپل خوښې او د خپل حکمت پر اساس په موجوداتو کې تصرف کوي. ټولې چارې د خپل قانون او قاعدې مطابق پرمخ بيايي. قرانکريم دغه مطلب ته د اشارې په ترڅ کې فرمايي. (الله يعلم ما تحمل کل انثی و ما تغيض الارحام وما تزداد و کل شیء عنده بمقدار.)

ژباړه: الله تعالى د هرې حاملې له گيډې خبر وي. څه چې په هغه کې جوړېږي په هغه باندې هم پوهیږي او په هغه کې چې څه کمی او زیاتوالی راځي له هغه څخه هم با خبره وي. د هر شي لپاره د هغه په وړاندې يوه اندازه ټاکلې ده. بل ځای کې فرمايي. (قل اللهم ملک الملک توءتی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعزم من تشاء و تذلل من تشاء بيدک الخير انک علی کلی شیء قدير.)

ژباړه: ووايه ای ربه د مالک مالکه! ستا چې چا ته خوښه شي حکومت ورکوي او له چانه چې و غواړي اخلي يې چاته دې چې خوښه شي عزت ورکوي او څوک چې و غواړي ذليله کوي يې. ښيگنه ستا په واک کې ده. بيشکه ته په هر څه قادر يې.

الله تعالى خپل پیغمبر ته امر وکړ تر څو د خلکو تر منځ اعلان وکړي. چې الله تعالى د ټولو شيانو حقيقي څښتن دی. چاته چې و غواړي دولت ورکوي او

په اخیستلو کې یې هم اختیار دی. قرانکریم په بل ځای کې فرمایي. (و ربک یخلق مایشاء و یختار و ما کان لهم الخیرة. سبحن الله و تعالی عما یشرکون.) ژباړه: او ستا رب چې څه و غواړي پیدا کوي یې په دې د هغوی څه واک نشته الله تعالی د هر څه څخه ډیر پاک او لوړ دی. چې هغوی ورسره شریکوي.

د الله تعالی او د رسول حاکمیت

حاکمیت او فیصله یوازې الله تعالی لره ده او د الله تعالی او پیغمبر د حکمونو منل د ایمان او اسلام شرط دی. لکه څرنګه چې الله تعالی فرمایي. (یهاالذین امنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی امر منکم فان تنازعتم فی شیء فردوه الی الله و الرسول ان کنتم تومنون بالله و الیوم الاخر.) نساء ۵۹

ژباړه: ای مومنانو! د الله تعالی اطاعت وکړئ او رسول اطاعت وکړئ او د هغو کسانو پیروي وکړئ چې پرتاسې آمران دي. که ستاسې ترمنځ په کومه چاره کې شخړه پېښه شي، نو هغه د الله تعالی او رسول لوري ته حواله کړئ. که تاسې په رښتیا سره د الله تعالی او د اخرت په ورځ ایمان لري.

د الله تعالی او پیغمبر (ص) اطاعت او د امر مننه واجب او قطعي ده. کوم کسان چې د ایمان دعوه کوي باید په خپلو ټولو چارو کې د الله تعالی د حکم او د الله تعالی د پیغمبر (ص) د حکم پیروي وکړي. ځکه نه یوازې دا چې د الله تعالی د حکم او د پیغمبر (ص) د حکم پیروي واجبه ده. بلکې که کوم مومن د الله تعالی د رسول په فیصله د زړه له کومې راضي او خوشحاله نه شي او په بشپړه توګه ورته غاړه کښینږدي. د ایمان په دعوا کې رښتینی نه دی. څرنګه چې قرانکریم په څرګنده توګه په دې هکله فرمایي. (فلا وربک لایومنون حتی یحکموک فیما شجر بینهم ثم لا یجدوا فی انفسهم حرجا مما قضیت و یسلموا تسلیما.) نساء ۶۵

ژباړه: نه ده داسې ای محمده! ستا په رب قسم چې دوی هیڅکله مومنان کیدای نه شي. تر څو چې په خپل منځي شخړو کې حکم او فیصله کوونکي ونه مني بیا چې ته څه فیصله وکړې پر هغې باندې په خپلو زړونو کې څه تنګي هم احساس نه کړي. بلکې سر تر پایه یې ومني.

د رسول الله (ص) له اطاعته د نا فرماني پايلې

الله تعالى په قرانكريم كې د ال عمران په سورت كي فرمايي. (قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله و يغفرلكم ذنوبكم والله غفور رحيم ٭ قل اطيعوا الله والرسول فان تولوا فان الله لا يحب الكافرين.)

ژباړه: (اى پيغمبره) خلكو ته ووايه! كه چيرې تاسې په رښتيا له الله تعالى سره مينه لري نو زما د پيروي لاره غوره كړئ. الله تعالى به له تاسې سره مينه وكړي او ستاسې گناهونه به تاسو ته و بخښي. هغه ډير بخښونكى او مهربان دى. اى پيغمبره! هغو ته ووايه چې د الله تعالى او د هغه د رسول اطاعت وكړئ. بيا كه هغوى ستا بلنه ونه منله، نو بيشكه الله له كافرانو سره (چې د هغه او د هغه د رسول له پيروي څخه انكار كوي) مينه نه كوي.

الله تعالى د دوهم ايت پاى كې په ډير تند خطاب سره په رسول الله (ص) باندې د ايمان د سرغړوونكو او د هغه له اطاعت او پيروي څخه د مخ اړوونكو دپاى او عاقبت په هكله داسې فرمايي. (فان تولوا فان الله لا يحب الكافرين.) ژباړه: كه چيرې هغوى مخ واړوي. نو الله تعالى كافران نه خوښوي.

امام قرطبي (رح) ددې ايت په تفسير كې داسې فرمايي د (فان تولوا) شرطيه جمله ده او د دې جملې موقعيت ته په كتو سره د هغې معنى داسې ده: كه چيرې هغوى د كفر په حالت كې سرغړونه وكړي او د الله تعالى او د هغه د رسول له پيروي نه اعراض وكړي (فان الله لا يحب الكافرين) نو الله تعالى كافران نه خوښوي. يعنى الله تعالى د هغوى له كړنو څخه نا راضه وي او هغوى ته بخښنه نه كوي.

دغو مباركو ايتونو په خپلو لوړو او ځلانديو لارښونو سره د مسلمان د ژوند هدف او كړنلاره بيان كړې ده چې پر هغو باندې د عمل كولو پايلې په اخلاص سره د الله تعالى عبادت له عذاب څخه د خلاصون، د اجر او ثواب حاصلول، د نيكو اعمالو د تر سره كولو لپاره هڅه او هاند، او د الله تعالى د رضايت او محبت حاصلول دي.

هغه څوک چې الله تعالیٰ به ورسره خبرې نه کوي

په قرآنکریم او نبوي احادیثو کې ځینې داسې کسان ذکر شوي چې د هغو په هکله داسې ویل شوي چې د دوې سره الله تعالیٰ د قیامت په ورځ خبرې نه کوي او گناهونه به یې نه پاکوي او د دوی لپاره به دردناک عذاب وي. پوښتنه دا ده چې دا څوک دي او د کومو صفتونو لرونکي خلک دي.

ددې لپاره چې د هغوی له صفتونو څخه ځان وساتو ترڅو دداسې عذاب خاوندان نشو. غواړم هغه کارونه په گوته کړم چې د هغو له امله انسان دداسې بدمرغيو سره مخ کیږي دا گڼ شمیر کسان دي: الله تعالیٰ فرمایي. (ان الذين يكتُمون ما انزل الله من الكتاب و يشترون به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون في بطونهم الا النار ولا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم). بقره ۱۷۴

ژباړه: يقيناً. هغه کسان چې هغه خبرې پټوي چې الله تعالیٰ په خپل کتاب نازلي کړي دي او په دې (پټولو) سره لږ قیمت حاصلوي (د ټوله دنیا هم د الله تعالیٰ د ایتونو په بدله کې لږه ده).

دغه کسان په خپلو نسونو کې اور اچوي د دوې سره به الله تعالیٰ د قیامت په ورځ خبرې نه کوي نه به دوی له گناهونو پاکوي او د دوې لپاره دردناک عذاب دی. په دې ایت مبارک کې هغه چاته سخت تخويف او ويرونه ده څوک چې حق پټوي له دې امله چې د دنیا زکات یا خیرات یې بند نه شي او یا په خلکو کې بد نام نه شي.

دلته مراد هغه څوک دي چې حق پټوي او په دې کار سره دنیا لاس ته راوړي یعنې د دنیا د حرص له امله پټوي. په دغه مارک ایت کې د دغو خلکو لپاره څلور عذابونه ذکر شوي دي.

۱- دوی چې څه له دې لارې لاس ته راوړي او خوري یې نو دوی په حقیقت اور پخپلو نسونو کې اچوي دا ځکه چې دا یې دوی ترټولو ناوړو کسب له لارې پیدا کړی نو بدله یې هم ورته د دوې د عمل د جنس څخه ورکول کیږي. داسې چې عذاب یې تر نور هم سخت وي.

۲- د دوی سره به الله تعالی د قیامت په ورځ خبرې نه کوي په دې کې اشاره ده چې الله تعالی له دوی څخه ډیر زیات ناراضه وي او پر دوی باندې به ډیر سخت په غصه وي چې دا په حقیقت کې د اور تر عذاب هم سخت دی. د حساب خبرې به ورسره د ملایکو په واسطه کیږي.

۳- دوی به الله تعالی له گناهونو او بدو صفاتو څخه نه پاکوي دوی داسې اعمال هم نه لري چې د هغو له امله د صفت او د الله تعالی د رضا مستحق شي دا ځکه چې دوی هغه اعمال نه وو کړي چې د هغو له امله د پاکوالي او تزکیې مستحق شي چې هغه د الله تعالی په کتاب عمل کول په هغه سره لاره پیدا کول او د الله تعالی د کتاب لوري ته د خلکو بلل دي بلکې د الله تعالی کتاب یې شاته غورځولی و او نورې لارې یې خپلې کړې وې.

۴- د دوی لپاره به درد ناک عذاب وي. په بل ځای کې قرآن کریم فرمایي: (الذین یشترون بعهدالله و ایمانهم ثمنا قليلا اولئک لا خلاق لهم فی الآخرة ولا یکلمهم الله ولا ينظر الیهم يوم القيامة ولا یزکیهم ولهم عذاب الیم). عمران ۷۷ ژباړه: یقیناً: هغه کسان چې د الله تعالی په لوظ او خپلو قسمونو باندې لږ بدله (د دنیا مالونه) اخلي دغه کسان داسې دي چې د دوی لپاره په آخرت کې هیڅ حصه (د ثواب) نشته دوی سره به الله تعالی خبرې نه کوي او نه به دوی ته (په رحمت او مهربانۍ) سره گوري او د دوی لپاره درد ناک عذاب دی. د ایت مطلب دا دی چې کوم خلک دنیا په دین سره اخلي د دنیا لږ برخې ته د آخرت په مقابله کې ترجیع ورکوي او دې ته ځانونه د واعدو په ماتولو او د دروغو قسمونو په کولو سره رسوي. نو د دغو کسانو سره الله تعالی په قیامت کې خبرې نه کوي یعنې د دوی لپاره د الله تعالی عذاب لازم دی د الله تعالی د رحمتونو او ثوابونو څخه محروم دي او د گناهونو د پاکیدو څخه محروم دي بلکې په داسې حال کې به قیامت ته ځي چې د خپلو په جرایمو به ملوث وي او درد ناک عذاب به ورته چمتو وي.

په احادیثو هم داسې کسان ذکر شوي دي چې د یاد شویو عذابونو مستحق دي. (عن ابی ذر (رض) عن النبی (ص) قال: ثلاثة لا یکلمهم الله يوم القيامة و

لا ينظر اليهم ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم قال ابو ذر حابو او حسروا من هم يا رسول؟ قال المسبل والمنان والمنفق سلعته بالحلف الكاذب.) رواه مسلم

ژباړه: له ابو ذر (رض) روايت دی چې رسول الله (ص) وفرمايل: درې کسان داسې دي چې د قيامت په ورځ به الله تعالى له دوی سره خبرې نه کوي نه به ورته گوري (د رحمت په نظر سره) نه به يې له گناهونو پاکوي او د دوی لپاره درد ناک عذاب دی. ابو ذر (رض) و فرمايل دا کسان له خيره محروم او تاوانيان شول دا څوک دي ای د الله رسوله رسول الله (ص) و فرمايل هغه څوک چې پايڅې يې تر گيتو (بجلکو) اښکته وي (احسان کوونکي چې چاته څه ورکړي او بيا ورباندې احسان کوي) بل هغه څوک دی چې د خپل سامان په درواغ قسم سره چلوي.

په دې حديث کې دا درې گناوې ذکر شوي دي. يو دا چې څوک پايڅې تر گيتو (بجلکو) اښکته ساتي ځکه دا د تکبر او لويي نښه ده او لويي کول لويه گناه ده دا يوه بې خونده گناه ده چې خوند او لذت هم نه لري خو عذاب يې ډير سخت دی د تاسف خبره دا ده چې دا گناه دومره عامه ده چې ډير خلک ورته د گناه په سترگه نه گوري دا حکم د سړو لپاره دی چې دوی به پايڅې پورته کوي که په لمانځه کې وي او که له لمانځه څخه بهر وي .

بله گناه د احسان او زبادني ده چې له چا سره څه ښه وکړې نو هر وخت ورپه يادوي چې فلانی وخت کې مې داسې ښه درسره وکړل.

بل هغه څوک چې خپل مال په دروغو قسم باندې خرڅوي ده يو شي اخيستی ارزانه وي خو بل چاته په قسم سره وايي چې دا مې په دومره اخيستی دی. تر اصلي قيمت زيات ور يادوي يا ورته وايي چې دا شی اصلي دی او هغه اصلي نه وي خو دوی ورباندې قسم هم اخلي نو دا دالله تعالى د نوم څخه غلط استفاده کوي او سپکاوی يې کوي. له ابو هريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) و فرمايل: درې کسان دي چې هغو سره به الله تعالى د قيامت په ورځ خبرې نه کوي او نه به يې له گناهونو پاکوي.

ابو معاويه راوي وايي او نه دوی ته په رحمت سره گوري او د دوی لپاره درد ناک عذاب دی. ۱- بوډا زناکار ۲- درواغجن پاچا ۳- او مسکين متکبر. مسلم احمد

دا درې کسان لکه د داسې درد ناکو عذابونو مستحق شول ځکه چې دوی دا گناوي په داسې حالت کې کوي چې هيڅ عذر هم ورته نه شي جوړيدای دروغ اکثره خلک د ضرورت او مجبوري له امله وايي پاچا ولې دروغ وايي؟ دی خو له چا مجبور هم نه دی.

تکبر او لويي خلک د مال له امله کوي مسکين ولې لويي کوي؟ دی خو مال هم نه لري.

زنا خلک د نفس د خواهش له امله کوي بوډا ولې زنا کوي؟ د ده خو شهوت هم ختم وي.

ابو هريرة (رض) له رسول الله (ص) څخه روايت کوي چې الله تعالى فرمايلي دي. درې کسان داسې دي چې د قيامت په ورځ به زه د هغوی دښمن يم. يو هغه سړی چې يو شپې د الله تعالى په نامه ورکوي بيا په هغه کې دوکه وکړي.

بل هغه څوک چې يو ازاد سړی يې خرڅ کړو او د هغه پيسې يې وخوړلې. بل هغه څوک چې يو مزدور يې ونيو کار يې ترې پوره واخيست او مزدوري يې ور نه کړه. بخاری احمد

دا درې هم سترې گناوې دي. لومړنی سړی چې د الله تعالى په نوم څه ورکړي او بيا دوکه په کې کوي نو دا د الله تعالى د نوم قدر نه لري بلکې سپکاوی يې کوي نو ځکه د سخت عذاب مستحق شو.

ازاد سړی خرڅونکی ځکه د سخت عذاب جوگه دی چې يو انسان ازاد وي او بيا ترې څوک غلام جوړ کړي نو دا د هغه انسان سره ډير لوي ظلم دی. له دې امله يې مرتکب د سخت عذاب مستحق دی په دې هغه څوک هم شامل ده چې ازاد خلک تښتوي اغوا کوي يې او بيا يې د پيسو په بدل کې خوشې کوي د دې حديث په رڼا کې دا خبره ښکاري چې د داسې خلکو لپاره سخت عذاب دی. له مزدور څخه کار اخيستل او مزدوري يې نه ورکول دا هم لوي ظلم دی.

هغه بیچاره ځان هم ښه ستړی کړي او بیا ورته مزدوري نه ورکول کیږي. له ابو هریره (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) وفرمایل: درې کسان دي د دوی سره به الله تعالی د قیامت په ورځ خبرې نه کوي او نه به ورته گوري او نه به یې له گناهونو پاکوي او د دوی لپاره درد ناک عذاب دي.

یو هغه سړی چې په صحرا کې په داسې اوبو ولاړ وي چې دده تر حاجت زیاتې وي بیا یې هم له مسافرو څخه منع کوي.

بل هغه سړی چې په چا باندې یو شی د ماذیگر نه وروسته خرڅ کړي او داسې قسم ورته وکړي چې ما دا په دومره روپي اخیستی دی هغه سړی د ده خبره و منله په داسې حال کې چې د ده خبره صحیح نه وه.

بل هغه سړی چې د یو امام (مشر) سره د دنیوي غرض پر بنسټ بیعت وکړي که څه ورکوي نو وفاداري کوي او که څه نه ورکوي بیا وفاداري نه کوي. مسلم احمد

په دغو کسانو کې نور کسان هم شته چې الله تعالی د قیامت په ورځ خبرې نه ورسره کوي چې په هغو کې د مور او پلار نافرمان د سړو سره مشابهت کوونکې ښځه او دیوث (بې غیرته انسان) شامل دي.

څوک چې د الله تعالی څخه و ویریده هغه کامیاب شوه

۱- یو ولس چې د علم له نعمت څخه بې برخې وي هغه ولس له رنګارنګ کړاونو سره لاس او گریوان وي چې عمده ستونزې یې خپل منځني اختلافات وي قومي ژبني او منطقي اختلافات خو پریږده کور په کور بد وي خلک د دې پر ځای چې یو له بل سره همکار واوسي په هیواد کې آبادی آمن او له نورو د یرغل څخه د ځان ژغورنې لپاره گډ کار وکړي یو د بل د کور وړاندو لپاره ملاتړلې وي.

۲- نن چې زموږ په هیواد کې د جگړې له سببه تعلیمي موسسې تړل شوي دي اوس دا خپله د خلکو دنده ده چې د خپلو اولادونو لپاره په مسجدونو او کور کې د زده کړې زمینه برابر کړي تر مطلق بیسوادۍ لږ تعلیم هم ډیر ګټه لري. که موږ سهار صرف د قرانکریم ۲ دوه ایتونه لومړی په قرائت او بیا په معنی سره

زده کړو او د ماسپښین له طرفه پښتو لیک او لوست ورته شروع کړو باور وکړی چې په یو کال کې به ډیر څه زده کړو کله چې د یو انسان په زړه کې د الله تعالی ویره پیدا شوه د هغه اعمال خپله اصلاح کیږي.

۳- د قرانکریم زده کول په معنی سره د پند اخیستلو او د فکر او ذهن د اصلاح لپاره ډیر آسانه دی د اسلام په لومړیو وختونو کې به بیسواده خلکو ته قرانکریم په آسانی سره زده کاوه. او عمل به پرې کاوه. د یو انسان اصلاح هغه وخت شونې ده چې د خپل رب سره اړیکې ټینګې کړي او دا کار هغه وخت په ښه ډول تر سره کیدای شي چې یو څوک قرانکریم په معنی سره وایي او د تدبیر په کې کوي د قرانکریم الفاظ (تورې) د انسان پر زړه اثر کوي او د کړې لارې څخه د هدایت لور ته راګرځوي د انسان نصیحت او د قرانکریم د تورو اثر د انسان پر زړه باندې له ځمکې څخه تر اسمان پورې توپیر کوي.

۴- هغه څوک چې لږ حصه د قرانکریم په معنی سره زده کړي دهغه بیا له عالم سره شوق پیدا کیږي بیا به په خپلې ژبې په آسانی سره نور دیني او اجتماعي کتابونه خپله مطالعه کوي. داسې خلک بیا په لږ څه قناعت کوي. کار کوي د خپل آینده او کور لپاره فکر کوي او بلاخره د یو خوښ ژوند خاوند جوړ شي خو مطلق ناپوه او بیسواد خلک بیا ځینې سم فکر نشي کولای هغوی د هوا او هوس پر لاره روان وي سیالداري یې خوښه وي هر څه د کور له مشر څخه غواړي قرضونه کوي او د کورنۍ لپاره ستونزې را پیدا کوي که یې په دې چاره نه کیده ټوپک اخلي په ټوپک سره ستونزې پیدا کوي چې موږ یې پایله خپله وینو. نور غفلت او په وینښ سترگو خوب کول په کار نه دی او نه د بل چا مرسته کولو ته انتظار پکار ده.

۵- یو نا امله کس مو چې په کور کې پیدا شو بیا ټول کور خرابوي ښه به دا وي چې د خپلو اولادونو روزنه له ابتداء نه وکړو علما او داسې نور ډیر خلک پیدا کیږي چې ستاسې اولادونو ته د قرانکریم په ترجمه او د خپل په ژبې سره ووايي د اولادونو لپاره هر ډول چې وي څه پیدا کوو خو د تعلیم غم یې نه خورو دا باید په تکرار ووايم چې د انسان اصلاح یوازې په قرانکریم سره کیږي د هیچا

خبره بايد ونه منو چې قرانکريم په معنى سره نه شي زده کولای. زموږ د ټولنې لويه بدبختي همدا ده چې قرانکريم ته مو شا ورگرځولې ده او د ښونځيو څخه بد وړو راځي چې د ۲ دوه مياشتو لپاره تجربه وکړو که قرانکريم په معنى سره نه زده کيده بيرته به يې پرېږدو صرف ستونزه دا ده چې د دې کار سره خلک ناپيژنده شوي دي پخوا چې مسلمانانو دا کار کاوه مسلمانان د نړۍ باداران وه خو نن چې قرانکريم او د هغه لوستل مسلمانانو ته نا اشنا شوه مسلمانان د نورو غلامان جوړ شول.

الله تعالى ته درې ډوله خلک ډير خوښ مگر درې ډوله ورته له

دې نه هم ډير خوښ دي

- ۱- الله تعالى پرهيزگار خوښوي مگر څوک چې په ځوانۍ کې پرهيزگاره وي هغه ورته زيات خوښ وي.
- ۲- الله تعالى ته عاجزي کوونکي خوښ دي مگر هغه څوک چې دولتمند وي هغه ورته زيات خوښ وي.
- ۳- د الله تعالى سخي بنده خوښ دي مگر هغه څوک چې غريبي کې سخا کوي هغه د الله تعالى زيات خوښ دی.

د الله تعالى فرمان

- ۱- ای خلکو تاسو شپه او ورځ کنهونه کوئ او زه په هغه باندې پرده اچوم پس تاسې له ما څخه بخښنه و غواړۍ يقيناً زه به تاسو ته بخښنه وکړم.
- ۲- ما عزت په خپل اطاعت کې ايښی دی خلک هغه په پادشاهي کې لټوي.
- ۳- ما خپله رضا د نفس په مخالفت کې ايښی دی خلک هغه د نفس په موافقت کې لټوي.
- ۴- ما آرام په جنت کې ايښی دی خلک هغه په دنيا کې لټوي.
- ۵- ما علم او حکمت په لوږه کې ايښی دی خلک هغه په مړست کې لټوي.

د الله تعالى د رضا او خوښۍ څو نښانې

- ۱- د اطاعت خوښول او گناهونه بد گڼل.
- ۲- د نیک عمل کولو سره سره ځان ناقص بلل او غرور نه کول.
- ۳- ډیر استغفار ویل: هیڅ انسان د گناه څخه پاک نه وي بغیر د پیغمبرانو هیڅ نیک عمل د نقصان څخه خالي نه دی نو بنده به په ټولو اعمالو کې له الله تعالى څخه بخښنه غواړي او استغفار به کوي.
- ۴- د اطاعت او د خیر په لاره کې توفیق د خیر د اسبابو آسانه کیدل او د استغفار او استقامت دوام صالح بنده ته الله تعالى په ښو کارونو باندې توفیق ورکوي او هغه ورته آسانه کوي او په ښو کارونو باندې د تل پاتيوالې لپاره توفیق ورکوي.
- ۵- په تکلیف او مصیبت باندې صبر کوي وارخطا او عصباني نه وي بلکې صبر کوونکی وي.
- ۶- پر الله تعالى مطمئن وي چې هغه د مومنان مرسته کوونکی دی.
- ۷- د رزق په پیدا کولو کې ډیر مشغول نه وي لکه: د نن زمانې ډیر خلک چې اصلي موخه یې یوازې د پیسو گټل دي او بس بلکې د ده دا عقیده وي چې د هر انسان لپاره چې کوم رزق لیکل شوی دی همغه ور رسیږي.
- ۸- په یوازې والي کې د الله تعالى د ذکر او د قرانکریم د تلاوت سره محبت لرل. دا د صالح بنده گانو ستره نښه ده چې هغې په یوازې والي کې د الله تعالى ذکر کوي او بیا د الله تعالى په مینه ویاړ کوي هغه د الله تعالى د ویرې څخه اوښکې تویوي او ژاړي دغه کسان کوښښ کوي چې زما په دغه پټ راز چې زه یې له خپل رب سره لرم باید چې هیڅوک خبر نه شي.
- ۹- د صالحو او نیکو خلکو د مجلس سره مینه لرل.
- ۱۰- د شرعي علم د زده کړې حرص کول او د هغه په عملي کولو کې کوښښ کول.

دغه د الله تعالى د رضا ځينې نښې وې که په چا کې شتون ولري هغوی دې د الله تعالى شکر ادا کړي او که چا کې نه وي هغوی دې کوښښ وکړي ترڅو په ځان کې دغه صفات پيدا کړي.

د ملايکو پيژندنه

ملايکې د الله تعالى فرمان منوونکې لښکرې دي. له نور څخه پيدا زموږ له نظره پناه. نه نارينه او نه ښځينه. نه څه خوري نه څه څښي په بيلا بيلو چارو مقررې دي چې کوم کار ورته سپارل شوی يا وسپارل شي هغه سرته رسوي. هر وخت په تسبيح لگيا وي شپه او ورځ د الله تعالى پاكي بيانوي. هر وخت د الله تعالى په ويره کې دي. د ملايکو صحيح حساب د الله تعالى په علم کې دی او هغه ته معلوم دی. مشهور مقربې ملايکې ۴ څلور دي. دلته هر څه د الله تعالى په امر د ملايکو په وسيله تر سره کېږي. په ملايکو ايمان د قرانکريم او نبوي سنتو په لارښوونو کې د ايمان د امورو د جملې څخه دی. د پيژندلو يواځينۍ لار يې وحې ده.

ملايک د اسلام په رڼا کې

په ملايکو ايمان د اسلامي عقيدې د ارکانو او بنسټونو له جملې څخه دی انکار ورڅخه څرگند کفر گڼل کېږي.

د ملايک لغوی معنی

ملايک د ملک جمع ده د لام او ميم په فتحې سره د الوکه څخه اخيستل شوی الوکه رسالت ته وايي. دوی هم الهي پيغامونه پيغمبرانو ته له ځان سره راوړي او يا مضبوط او قوي مخلوق ته ويل کېږي.

ملايک په شرعي اصطلاح کې

ملايکې له يو لړ غيبي نا محسوسو نوراني مخلوقاتو څخه عبارت دي چې له حيواني تمايلاتو څخه پاک دي. په بيلا بيلو شکلونو ځان بدلوي شي او د استوگنې ځای يې آسمانونه دي د الله تعالى نه پرته يې حقيقت هېچا ته معلوم نه دی.

د ملایکو خویونه ملایک ډیر ښه خویونه لري چې په قرانکریم کې ذکر شوی،
 ځینې یې په لاندې ډول دي.

۱- عزتمند مخلوق دی.

۲- د الله تعالی د حکم عملي کوونکي او د گناهونو څخه د ځان ساتونکی دي.

۳- حیاء ناک مخلوق دی. ۴- مومنانوته بخښنه غواړي.

د ملایکو حقیقت او صفات موږ نه شو کولای چې د ملایکو حقیقت
 معلوم کړو. د عقیدې په مسایلو کې لازمه ده چې موږ په شرعي څرگندو
 دلایلو اکتفا وکړو د دوی ځینې صفات په لاندې دلایلو کې راغلي دي.

۱- له نور څخه پیدایښت.

۲- لوی جسمونه .

۳- په بیلا بیلو شکلونو څرگندیدل.

۴- د متفاوتو وزرونو درلودل.

۵- نا آشنا ځواک درلودل.

۶- په دوی کې ځینې مقربې ملایکې دي.

۷- د تولد او تناسل او له ښځینه او نارینتوب څخه سپیڅلتیا.

۸- د الله تعالی پر وړاندې د بیلا بیلو مرتبو درلودل.

۹- د حسن او جمال صفت درلودل.

۱۰- د خوراک څښاک او سترپا څخه پاکې او د استوگنې ځای یې اسمان ده.

۱۱- دوی د حیاء څښتنانې دي.

۱۲- دوی د نظام څښتنانې دي.

۱۳- ملایکې ډیرې زیاتې دي چې شمیر یې یوازې الله تعالی ته معلوم دی.

د ملایکو د پیدایښت ماده

مکلف مخلوقات چې عقل ورته ورکړل شوې په درې ډوله دي.

۱- ملایکې چې له نور څخه پیدا کړی شوي دي.

۲- پیریان له ملایکو وروسته چې له اور څخه پیدا کړی شوي دي.

۳- انسانان چې له خاړو څخه پیدا کړی شوي دي.

د ملايکو خلقت

ملايکې الله تعالى له نور څخه پيدا کړي دي او په دې اړه يو حديث نقل دی (عن عائشة (رض) قالت: قال رسول الله (ص) خلقت الملائكة من نور و خلق الجن من مارح من نار و خلق ادم لما وصف لكم) مسلم ژباړه: له عائشې (رض) روايت دی چې ويلې يې دي رسول الله (ص) فرمايلي دي. ملايکې له نور څخه پيدا شوي دي او پيريان د اور له لوجي لرونکو لمبو څخه پيدا کړل شوي دي او ادم (ع) له هغه څه پيدا شوی دی، چې تاسې ته په قرآنکريم کې بيان شوي دي.

د ملايکو په مسلمانانو باندې څه حقوق او څو دي؟

- ۱- د هغوی پر وجود باندې اقرار کول چې شتون لري.
- ۲- پر هغو ملايکو چې موږ ته يې نومونه ښکاره دي تفصيلي ايمان درلودل او چې نه دي ښکاره اجمالي ايمان درلودل.
- ۳- د هغوی په مختلفو شکلونو باندې ايمان درلودل.
- ۴- د هغوی په وظيفو ايمان درلودل.
- ۵- هغوی په خپلو مرتبو او درجو کې ساتل.
- ۶- د هغوی سره مينه او محبت کول.
- ۷- هغوی پورې ټوکې او مسخرې نه کول. (لکه يهود چې يې کوي)
- ۸- هغوی ته کنځل نه کول. (شيعه گان يې چې کوي)
- ۹- تل د هغوی فضائل بيانول.
- ۱۰- هغوی يو بې شميره لښکر منل.

د ملايکې يو څو ډولونه

- ۱- جنت او جهنم نه د انسانانو ارواح وړل.
- ۲- د جنت ساتونکې ملايکې.
- ۳- د جهنم ساتونکې ملايکې.
- ۴- په شپيلۍ پوه کوونکې ملايکې.

۵- نکیر اومنکر.

د ملایکو لویوالی څومره دی

رسول الله (ص) په یو حدیث کې د دې پوښتنه یادونه کړې ده.
(عن جابر بن عبدالله (رض) عن النبی (ص) قال اذن لی ان احدث عن ملک من ملائكة الله من حملة العرش ان ما بین شحمة اذنه الى عاتقه مسيرة سبع مائة عام). ابوداود

ژباړه: د جابر بن عبدالله (رض) څخه روایت دی. چې رسول الله (ص) وفرمایل: چې اجازه وشوه ماته بیان کړم حالت د هغه ملایکو چې عرش یې پورته کړي دی، د هغوی غوږونو د نرمۍ او اوږو ترمنځ فاصله تر ۷۰۰ کالو پورې ده. چې دومره لویې ملایکې دي نو ته ووايه چې عرش به څومره لوی وي نو د الله تعالی شان او ذات به څومره لوی وي.

د هغه ملایکو شمېره څومره ده چې عرش یې پورته کړی دی؟

الله تعالی فرمایي (والملك على ارجائها و يحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية) حاقه ۱۷

ژباړه: ملایکې به د هغه په ځنډو او کنارو باندې وي او ۸ اتو ملایکو به هغه ورځ ستا د رب عرش پر خپل ځان باندې بار کړي وي.

د وحې راوړلو ملایکې

د الله تعالی پر بشري رسولانو باندې د الله تعالی په حکم او امر سره د الله تعالی گمارل شوي ملایکې وحې نازلوي فرمایي. (و ماکان لبشران یکلمه الله الا وحیا او من وراى حجاب او يرسل رسولا فیوحى باذنه مايشاء انه على حکیم) شورا ۵۱

ژباړه: هیڅ بشر دا مقام نه لري چې الله تعالی له هغه سره مخامخ خبرې وکړي. یا خو د هغه خبره په وحې (اشارې) سره وي یا د پردې تر شا یا کوم پیغام راوړونکې (ملایک) لیري او هغه د هغه په حکم سره هر څه چې غواړي وحې کوي هغه لوړ او د حکمت خاوند دی.

ملایکې څنگه مري

الله تعالی په قرانکریم کې فرمایي. (کل من علیها فان و یبقی وجه ربک ذوالجلال والاکرام).

ژباړه: هر څه چې پر دغې ځمکې باندې دي، پناه کیدونکې دي او یوازې ستا رب چې د جلال او درناوي خاوند دی، باقي پاتې کیدونکې دی.

علامه ابن الجوزي (رح) په «بستان الواعظین و ریاض السامعین» کې لیکي: کله چې اسرافیل (ع) د لومړي ځل لپاره د صور شپیلۍ پو کړي! نو ځمکه به د سختې د زلزلې له امله ټوله اواره او برابره شي، د ځمکې ټول اوسیدونکي به هلاک شي! د ۷ اوه آسمانونو ټولې ملایکې به مړې شي! تسبیح ویونکې او صف دریدونکې ملایکې به هم ټولې مړې شي! عرش پورته کوونکې او د الله تعالی تمجید او بزرګي بیانوونکي فرستې به هم مړې شي او څلور مقربې ملایکې جبرائیل (ع)، میکائیل (ع) اسرافیل (ع) او عزرائیل (ع) به پاتې شي.

۱- د جبرائیل (ع) مرګ

الله تعالی به و فرمایي: ای د مرګ ملایکې! څوک پاتې دي؟ سره د دې چې الله تعالی ته د به د هر څه علم وي.

ملک الموت عزرائیل (ع) به ووايي. ای زما پروردګاره تاته ښه معلومه ده. اسرافیل، میکائیل، جبرائیل، او ضعیف وناچاره بنده ملک الموت دې پاتې دی. الله تعالی به ورته و فرمایي. ورشه جبرائیل ته او روح یې قبض کړه. ملک الموت به ولاړه شي او جبرائیل (ع) به د سجدې په حالت کې ومومي، بیابه ورته ووايي. ای مسکینه! ته له هغه څه څخه کوم شي غافل کړی یې، د څه چې له تا څخه غوښتنه کېږي؟ د ادم ټوله اولاده، د نیا او ځمکې ټول اوسیدونکې، مرغان درندې حشرات، د ځمکې اوسیدونکي، د عرش او کرسی پورته کوونکي او د سدرة المنتهی اوسیدونکي ټول مړه شول او الله تعالی ماته امر وکړ چې، اوس ستا روح قبض کړم. هغه مهال به جبرائیل (ع) وژاړي او په زاریو به الله تعالی ته ووايي. یا الهی! د زنګدن سختۍ را باندې آسانه کړه!

[ای پروردگاره! چې د جبرائیل غوندې مقربه ملايکه زاری کوي او له الله تعالی څخه غواړي چې د مرگ سختۍ پرې آسانه کړي، په داسې حال کې چې يوه لحظه يې هم د الله تعالی نا فرماني نه ده کړې. نو زمونږ بشر به څه حال وي چې مرگ مو بيخي هير دی.

ملک الموت به جبرائیل (ع) ځان ته راتپینگ کړي او مړ به پر ځمکه ولوېږي. جبار ذات به بيا ووايي. ای ملک الموت! څوک پاتې شو؟ عزرائیل (ع) به ووايي میکائیل اسرافیل او ستا کمزورې بنده ملک الموت پاتې شو.

۲- د میکائیل (ع) مرگ

هغه فرشته چې پر باران او ابو باندې مقرر ده. الله تعالی به ووايي ورشه میکائیل ته او روح يې واخله. ملک الموت به میکائیل (ع) ته ورشي او هغه به په داسې حال کې ومومي، چې د باران او ابو انتظار به کوي، تر څو هغه پر ورځو باندې توزیع کړي. ملک الموت به هغه ته ووايي. ای مسکینه! ته له هغه څه څخه کوم شي غافل کړی يې، د څه چې مطالبه درڅخه کېږي. نه د بنی ادم، نه د حیواناتو، نه د درندو او نه د حشراتو رزق پاتې شوی دی. د اسمانونو او ځمکې اوسیدونکې ټول مړه شول. د عرش کرسی او د ټولو اسمانونو تسبیح کوونکې ملائکې هم مړې شوې. اوس الله تعالی ستا د روح د قبض کولو حکم راته کړی دی.

میکائیل (ع) به هم هغه وخت په ژړا شي او له الله تعالی څخه به په زاریو غواړي چې، د مرگ سختۍ پرې آسانه کړي.

ملک الموت به هغه په غیږ کې راتپینگ کړي او په داسې حال کې به مړ پر ځمکه ولوېږي چې روح به يې وتلی وي.

الله تعالی به بيا ووايي. ای ملک الموت! څوک پاتې شو؟ عزرائیل (ع) به ووايي. ای زما ربه! اسرافیل او ستا عاجز بنده ملک الموت پاتې دی.

۳- د اسرافیل (ع) مرگ

هغه ملائکه چې، د صور د شپیلۍ پر کولو ماموره ده.

الله تعالی به ووايي. ورشه اسرافیل ته او روح يې وکاره.

ملک الموت به اسرافیل (ع) ته د الله تعالی د آمر په مطابق به ورشي. (اسرافیل (ع) د ډیر ستر جسامت او بدن څښتن لویه فرشته ده) عزرائیل (ع) به هغه ته ووايي.

ای مسکینه! څه چې له تا څخه غوښتل شوي دي، له هغه څخه څه شي غافل کړی یې؟ مخلوقات ټول مړه شول او هیڅوک هم پاتې نه شو، اوس الله تعالی حکم راته کړی چې، ستا روح واخلم.

اسرافیل (ع) به ووايي. پاک دی هغه ذات چې مخلوقات یې په مرگ سره خاموش کړل. پاک دی هغه ذات چې په بقاء سره یې ځان ځانگړی کړ. ای پروردگاره! د مرگ سختی او تريخوالی راته آسانه کړه.

ملک الموت به اسرافیل (ع) هم ځان ته را ټینگ کړي. روح به یې واخلي او بې روحه ستره مجسمه به یې پر ځمکه ولویږي. که د اسمانونو او ځمکې ټول اوسیدونکی ژوندي وای. نو د اسرافیل (ع) د لویدلو له سختی او شدت څخه به ټول مړه شوي وای.

۴- د عزرائیل (ع) مرگ

هغه ملایکه چې د ارواح پر قبض کولو ماموره ده.

الله تعالی به پوښتنه ترې وکړي چې څوک پاتې شو ای ملک الموت؟ ملک الموت به ووايي. زما ربه او زما پروردگاره، ستا عاجز بنده ملک الموت پاتې شو.

الله تعالی به ووايي.

زما دې په خپل عزت او جلال قسم وي، چې زه به په تا هغه څه ځمک، څه چې تا زما په بندگانو وڅکه، د جنت او دوزخ تر منځ ولاړ شه او ومړه. ملک الموت به د جنت او دوزخ تر منځ ولاړ شي او یوه هیبت ناکه چیغه به یې له خولې ووځي، که الله تعالی د خپل بندگان مړه کړي نه وای، نو ټول به د عزرائیل (ع) د چیغې له سختی او تندوالي څخه مړه شوي وای.

بیا به الله تعالی بلاکیفه دنیا ته وگوري او وبه وایي.

- ای دنیا! چیرې دي ستا ویالې ونې او ودانۍ؟

- چيرې دي پاچاهان او د پاچاهانو اولادونه؟
- چيرې دي جبارين او د جبارينو اولادونه؟
- چيرې دي هغه كسان چې، زما رزق به يې خوږه، زما په نعمتونو كي به يې چرچې كولې او عبادت به يې د نورو كاوه؟
- نن ورځ پاچاهي د چا ده؟
- هيڅوك به ځواب ور نه كړي، بيا به الله تعالى ووايي.
- (لمن الملك اليوم لله الواحد القهار.)
- ژباړه: بادشاهي نن د چا ده خاص يو الله لره دی چی واحد او قهار دی.

پیریان

د پیریانو په وجود یقین هم د اسلامي عقیدې برخه ده پیریان د غیبي شیانو له جملې څخه دي چې الله تعالى او رسول الله (ص) مومنان د هغوی په باور مامور کړي دي پردې اساس د پیریانو په وجود یقین لازمي دی.

د پیریانو مفهوم

په لغت کې هغه شي ته ويل کيږي چې له حواسو پټ وي په اصطلاح کې پیریان د الله تعالى داسې مخلوق دي چې د انسان او ملايک په منځ کې قرار لري. او د اختيار څښتنان دي غير مادي صورت يې نه ليدل کيږي ددې توان لري چې په بل قالب کې د ښو او بدو اشکالو په بڼه ځان څرگند کړي.

د پیریانو د پیژندلو لارې چارې

آسماني وحې یوازینی سرچینه ده چې موږ ته د دغو موجوداتو له عالم سره آشنا کوي قرانکریم او نبوی احادیث یې موږ ته څرگندوي چې پیریان له څه شي څخه پیدا شوي.

- ۱- په قرانکریم کې د جن لفظ یادونه ۳۲ دوه دیرش ځله په گڼو سورتونو کې شوې ده الله تعالى فرمایي. (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون.) الزريات
- ۲- نبوي حدیث: رسول الله (ص) په هډوکو او خرشنو د استنجا څخه منع فرمایلي ده او ويلي يې دي. چې دا ستاسې د پیریانو وروڼو خوراک دی. د

مسلمانانو ټولې ډلې د پیریانو په شتون اعتراف کوي او همدارنګه عام اهل کتاب د پیریانو په وجود قایل دي.

د پیرې او ملک توپیر

ملایکې نوراني مخلوقات دي نه څه خوري نه څه څښي او له تولید څخه سپیڅلې دي د الله تعالی عبادت کوي. معصیت ورڅخه نه لیدل کیږي مګر پیریان له اور څخه پیدا شوي خوراک او څښاک کوي ښځینه او نارینه لري او تولد کوي او په مصیت هم لاس پورې کوي.

د ابلیس (شیطان) پیژندنه

د ابلیس (شیطان) په وجود باور هم د اسلامي عقیدې برخه ده دا ځکه چې شیطان د غیبي امورو له جملې څخه دی. چې الله تعالی او رسول الله (ص) موږ د هغه له پیروۍ څخه منع کړي یو په قرانکریم کې دغه لفظ ۸۸ اته اتیا ځله راغلی دی. د ابلیس (شیطان) او طاغوت الفاظ ۱۰۸ یوسلو اته ځله راغلي دي پردې اساس په شیطان باور لازمي شی دی.

د ابلیس (شیطان) معنی

ابلیس په لغت کې عربي کلمه ده، له ابلاس څخه اخیستل شوې معنی یې (د الله تعالی له رحمته نا امید) سره البته ابلیس د شیطانانو پلار ګڼل کیږي. په اصطلاح کې هغه پیری چې د ادم (ع) ته د تعظیم څخه انکار وکړ او د الله تعالی د لعنت مستحق وګرځید تر قیامته یې ورته مهلت ورکړ او د ګمراهۍ ټول وسایل یې ور په برخه کړل.

د ابلیس (شیطان) لغوي تعریف

د پیریانو او انسانانو په هر سرکښ او نافرمان باندې یې اطلاق کیږي.

د ابلیس (شیطان) اصطلاحي تعریف

په اصطلاح کې هغه سرکښو پیریانو څخه عبارت ده چې د انسان په بڼه د څرګندیدو توان لري.

د ابلیس (شیطان) اصل

څرنگه چې د انسانانو اصل ادم(ع) دی په همدې توګه د ابلیس اصل هم پیری دی قرانکریم دغه مطلب ته د اشارې په ترڅ کې فرمایي. (کان من الجن الکهف

ژباړه: دی د پیریانو له جملې څخه و.

د ابلیس (شیطان) د تخلیق ماده

ابلیس (شیطان) د پیریانو د نسل څخه دی. له همدې د پیدایښت ماده یې د اور لمبه ده. قرانکریم فرمایي. (والجان خلقنه من قبل من نار السموم). الحجر ژباړه: او له هغه نه مخکې موږ پیریان د اور له شغلې نه پیدا کړي ول.

ابلیس ته د الله تعالیٰ ځواب

شیطان وایي: ای الله ستا په لویۍ او عظمت مې دې قسم وي، څو چې انسان ژوندی وي زه به یې دوکه کوم او د جهنم لوري ته یې راکاږم. الله تعالیٰ ورته فرمایي: په خپل عزت او جلال مې دې قسم وي، زه به عفوه ورته کوم څو چې دوی له ما څخه بخښنه و غواړي او جنت به ورکوم.

د شیطان سپارښتنه خپل زوی ته

روي عن معاذ بن جبل و عبدالله بن عمران ابليس يقول لولده زلنبور سر بكتائبك فات اصحاب الاسواق زين لهم الكذب و الحلف و الخديعة والمكر والخيانة وكن مع اول داخل و آخرج منها. احياء علوم الدين

ژباړه: د معاذ بن جبل او عبدالله بن عمر (رض) څخه روایت دی چې شیطان خپل زوی «زلنبور» ته وایي. خپلې لښکرې یوسه د بازار خاوندانو ته (په بازار کې معامله کوونکو ته) نو دوی ته ښایسته کړه درواغ، قسم اخیستل، د خلکو خطا ایستل، چم او خیانت، او د لومړني راتلونکي او وروستني وتونکي سره ملګری شه.

شرح: د دې لپاره چې په بازار کې شیطان معامله کوونکي خلک ډیر وغولوي او په هغوي باندې ډیر ګناهونه وکړي، نو د خپلو زامنو ته وایي: ولاړ شی کوم خلک چې بازار ته راځي هغوی ته هر ډول ګناه ښایسته کړئ لکه دروغ ویل،

قسم اخیستل، د بل مسلمان ورور دوکه کول، مشتري یا بل چاته چم او دوکه ورکول او خیانت کول، او د هغه چا ملگری شئ کوم چې بازار ته ترټولو مخکې راځي او تر ټولو وروسته ځي. (کوم څوک چې په بازار کې ډیر وخت تیروي نو د هغه سره شیطان ملگری شي.

د نفس پیژندنه

د نفس لفظ په عربي ژبه کې په ډیرو معناو سره راغلی ویني ته هم نفس ویل کیږي. بد نظر ته هم نفس وایي. همدارنگه نفس د ذات په معنی سره راغلی دی البته په هغه صورت چې روح له جسم سره یو ځای وي د نفس اطلاق په انساني روح کیږي.

د نفس غوښتنه

الله تعالی فرمایي. (یاایها الذین امنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد) ژباړه: ای ایمان والاو د الله تعالی نه اوویريږئ او هر نفس دې دا وگوري چې هغه سبا لپاره څه لیرلي دي.

په ایت مبارک کې هغه طرف ته اشاره ده چې انسان د خپل تیرو اعمال محاسبه وکړي حضرت عمر(رض) فرمایي. له دې نه مخکې چې له تاسو سره محاسبه وشي خپله د خپل ځان سره محاسبه وکړي او له دې نه مخکې چې ستاسو اعمال وتلل شي تاسې خپله د خپل اعمال وتلئ.

په یو حدیث شریف کې دا ذکر دی چې یو سړي رسول الله (ص) ته عرض وکړ چې ماته نصیحت وکړه. رسول الله (ص) ورته و فرمائیل. چې آیا ته د نصیحت لپاره راغلی یې هغه وویل هو. رسول الله (ص) ورته و فرمائیل کله چې ته د کوم کار اراده وکړې نو د هغه په کولو کې غور وکړه که د هغه کار پایله ښه وي نو وبې کړه او که پایله یې بد وي نو مه یې کوه. په یو بل روایت کې راغلي دي چې عقلمند سړي لپاره دا غوره دی چې په ۴ څلورو ساعتونو کې ۱ یو ساعت د خپل نفس د محاسبې لپاره تیر کړي.

کله چې شپه به تیاره شو حضرت عمر (رض) به خپلې پښې په قمچینې سره وهلې او خپل نفس ته یې به وویل تا نن کوم عمل کړی دی. د میمون بن مهران (رض) قول دی چې سپری تر هغه وخته پورې متقي نه شي کیدای چې تر څو د یو کار نه وروسته د خپلو د شریکانو د محاسبې نه هم سخت د خپل ځان سره محاسبه ونه کړي.

له حضرت طلحه (رض) نه روایت دی چې یو ورځ خپل باغ کې ولاړ و لمونځ یې کوله په دغه وخت کې د مارغانو شور جوړ شو چې د هغې په وجه د ده لمونځ کې فکر بدل شو نو هغه د دغې بې فکرې په بدله کې انتهائي پښیماني حالت کې هغه ټول باغ د الله تعالی په لاره کې وقف کړه.

د ابراهیم تیمي قول دی چې ما خپل نفس ته د جنت مثال مخکې کړه جنت نه میوه خوړل د نهرونو نه اوبه څکل او له حورو او پاکو ښځو سره د ناستې ولاړې صفت مې وکړله. بیا مې خپل نفس ته د جهنم تکلیف په دوزخ کې د دوزخیانو پیپ او گزگ خوړل د دوزخ درانه زنځیرونه طوقونه او داسې نور عذابونه مې بیان کړه او ورته مې وویل تاته له دغو دواړو نه کوم یو خوښ دی. نفس وویل زما اراده ده چې په دنیا کې ښه او نیک عملونه وکړم. ما ورته وویل في الحال تاته مهلت درکړل شوې دی لهذا ښه عملونه وکړه.

د نفس سره جهاد کول

هغه دا چې د دین اومور زده کول، ورباندې عمل کول، دغه اومور ته دعوت ورکول، د دعوت په سختیو باندې صبر کول دي (عن فضالة بن عبید قال : قال رسول الله (ص) في الحجة الوداع: المجاهد من جاهد نفسه في طاعة الله و المهاجر هجر الخطايا و الذنوب).

ژباړه: مجاهد هغه دی چې د الله تعالی په اطاعت کې د خپل نفس سره جهاد وکړي او مهاجر هغه څوک دی چې له خطایاوو او گناهونو څخه هجرت یې هجرت کړي وي.

د پیغمبر پیژندنه

۱- پیغمبر هغه څه ته وایي چې عقل یې مني خلکو ته د نیکی ښوونه کوي او هغه څه وایي چې خپله پرې عمل کوي د خلکو د ښیځنو لپاره ځان ته زیان رسوي او د دې برعکس کار نه کوي. هغه د شرافت لوړ فکر او د صداقت بیلگه وي. هیڅ ډول نیمگرتیا پکې نه وي. دعوت یې د خلکو لپاره وي نه د ځان د شخصي گټو لپاره او که لارښونې یې عملي شي د ټول انسانیت لپاره به ښه بیلگه وي. پیغمبر د الله تعالی د استازیتوب دعوی کړې وي خپل بیان د ځان نه بلکې د الله تعالی کلام بولي خپل اصلاحي کار او دعوت د ژوند او دنیا څخه ډیر ورته گران وي. د حالاتو تغیر یې پر هدف دعوت او تگلارې اثر نه کوي په بیان کې یې تناقضات نشته.

۲- کله چې تاسې ته ښکاره شوه چې اسلام یوه سمه او مستقیمه لاره ده بیا نو د دې لارې پرېښودل یقیناً بې لارې ده یو حیوان هم هدف ته مستقیمه لاره غوره کوي. په پیغمبر باندې د ایمان راوړلو څخه انکار الله تعالی ته د رسیدو لپاره ټولې لارې بندوي.

۳- کله چې د یوه شخص پیغمبري ثابته شي بیا نو د هغه اطاعت ضروري دی. په نړۍ کې د هر کارپوه په هکله دا خبره صدق کوي چې کله د هغه پوه په یوه کار کې ومنله شي بیا خلک د هغه خبره مني ضرور نه ده چې د هرې خبرې په حکمت او ضرورت یې ځان پوه کړي.

۴- څوک چې د پیغمبر (ص) د خبرو منلو څخه انکار کوي هغه به ناپوه د خراب ذهن خاوند د پلار او نیکو د طریقو پوند تقلید کوي متکبر او د نفس بنده وي.

پیغمبر ته اړتیا

هغه څوک چې د الله تعالی لخوا د بشر لارښوونې لپاره را استول شوی وي پیغمبر ورته وایي. بشر پیغمبر ته ډیر اړتیا لري د پورتنۍ ادعا ثبوت لپاره له لاندې د لیلونه ویل شوي دي.

۱- ثابت ده چې ټول موجودات يو پالونکی او پيدا کونکی لري چې الله تعالى دی. انسانان د خپل ژوند سمون شر او فساد د مخنيوي لپاره يو قانون ته اړتيا لري چې د هغه په پنا کې د خير لټون وکړي او فساد له منځه يوسي. ځينې چارې لکه د قيامت ورځ د اعمال ميزان حساب جنت او دوزخ د انسان د عقل په واسطه درک کيدای نه شي نو ضروري و چې د الله تعالى لخوا يو داسې قانون را وليږل شي چې انسانان د هغه مطابق خپلې ښيگڼې ترلاسه کړي. هغه شخص ته چې د الله تعالى په امر خداى (الهي) قانون بشر ته رسوي او يا يې بيان کړي پيغمبر ورته ويل کيږي. د پيغمبري د اثبات لپاره د الله تعالى لخوا ورته ريښتني دليلونه ورکړل شوي وي چې هغو ته معجزه وايي. د پورتنی مطلب د روښانتيا لپاره ويلی شو. موټر الوتکه او داسې نور... شيان چې د ځينو خلکو لخوا اختراع شوي که د دې شيانو د چلولو طريقه جوړونکي شخص لخوا بل چاته ور زده نه کړای شي. هغه بل شخص د هغو اختراع شوو شيانو په استعمال نه پوهيږي نو که لومړی يې بل څوک استعمال کړي ممکن ده د لوي ستونزې سره مخامخ شي. همدارنگه دنيا او د دنيا ټول موجودات چې الله تعالى پيدا کړي دي. تر څو چې د الله تعالى لخوا د ژوندانه د خير او شر چارې چاته ور ونه ښودل شي په خپل فکر سره يې هيڅوک نه شي پيژندلای.

۲- که د الله تعالى لخوا خلکو ته پيغمبر نه وای را ليږل شوی. د خير او شر لارښوونه ورته نه وای شوې او د قيامت په ورځ ورسره د اعمالو حساب پيل شي گناهگارانو او سرکښانو ته د دوزخ بيولو حکم صادر شي نو دوی به د الله تعالى حضور ته عذر او بهانه وړاندې کړي او داسې به ووايي يا الله مونږ ستا د رضا او قهر موجبات نه پيژندل تا به موږ ته پيغمبر قانون او احکام راته را ليږلي وای د خپلې رضا او قهر لارې به دې راته ښودلي وای موږ به هيڅکله ورڅخه مخالفت نه وای کړی او د هغه به مو پوره اطاعت کړی وای.

انبيا (ع) معصوم دي

انبيا دوه حالته لري

۱- د انبيا (ع) ژوند د نبوت او رسالت د منصب له ښکاره کيدو څخه دمخه.

۲- د انبيا (ع) ژوند د نبوت او رسالت د منصب له ثبوت څخه وروسته.

انبيا (ع) (پيغمبران) په دواړو حالتو کې يعنی د نبوت او ثبوت څخه د مخه او وروسته له گناهونو څخه (وړه گناه وي او که لويه) پاک او معصوم دي. ولې که انبيا (ع) د گناهونو او د دروغو ويلو څخه پاک او معصوم نه وي نو د نبوت په دعوي کې يې شک او شبهه پيدا کېږي. ځکه هرڅوک چې په گناه او دروغ ويلو باندې و پيژندل شي نو طبعاً او عادتاً د هغه رښتيا خبره هم احتمال د درواغو پيدا کوي لکه چې رسول الله (ص) فرمايلي دي. (من عرف بالكذب فصدقه يکون کذبا)

ژباړه: څوک چې په درواغو و پيژندل شي نو رښتيا يې هم دروغ دي. که د نبي د نبوت له ثبوت څخه د مخه که له گناه او درواغو ويلو څخه پاک نه وي او په دروغو ويلو شهرت ومومي نو خبره يې د منلو وړ نه وي. که داسې شخص ته وحی وليږل شي او په رښتيا د نبوت دعوي وکړي هيڅوک پرې باور نه کوي ځکه خلک به گومان کوي چې دا دعوی به يې هم دروغ وي. پيغمبر بايد د خلکو تر منځ يو منلی شخصيت وي تر څو د باور او اعتماد وړ وگرځي او متابعت يې وکړل شي نبي بايد هم له لوې گناه او هم له وړي گناه څخه پاک او معصوم وي. ځکه چې که د لوې گناه صدور ترې وشي کيدای شي چې کسر ترې هم صادر شي او که وړه گناه ترې صادره شي نو د لوې گناه صدور هم ترې کيدای شي ځکه چې وړه گناه د قصد نيت او دوام سره لويه گناه گرځي نو واجب ده چې انبيا (ع) هم مخکې د نبوت له ثبوت نه او هم وروسته د نبوت له ثبوت نه د لوې گناه او هم د وړې گناه له صدور نه معصوم وي. کوم شيان چې د پيغمبرانو نه صادره شوي دي هغه گناهونه نه دي بلکې هغوی ته زلالت (ښويدنه) او خطاء وايي.

اولو العزمه پیغمبران

ټول پیغمبران د الله تعالی په وړاندې معزز او د عزت خاوندان دي، ټول پیغمبران د ډیر زیات عزم، صبر او حوصلې خاوندان وو. خو ځیني پیغمبران الله تعالی په عزم سره ستایلي دي دا په دې دلالت کوي چې دوی د نورو انبیا (ع) په پرتله د ډیر قوي عزم او د الله تعالی په وړاندې د ډیر لوړ مقام او لوړې درجې لرونکي دي.

عزم صبر، ثبات او د یو کار د کولو لپاره قوي هوډ ته ویل کیږي. ځینو پیغمبرانو ته ځکه اولو العزم ویل کیږي چې د دوی د دعوت او رسالت په کار کې له صبر، ډیر زغم او حوصلې څخه کار اخیستی دی، نو الله تعالی په اولو العزم صفت سره ستایلي دي او فرمایي. (فاصبر کما صبر اولو العزم من الرسل) الاحقاف

ژباړه: نو صبر کوه لکه چې همت ناکو رسولانو صبر کوه.

د الو العزمه پیغمبرانو شمیر

د الو العزمه پیغمبرانو د شمیر په اړه له علماء څخه ډیر روایت نقل شوي دي خو د جمهورو علماو په نزد د الوالعزم پیغمبران ۵ پنځه کسان دي. حضرت نوح (ع) حضرت ابراهیم (ع) حضرت موسی (ع) حضرت عیسی (ع) او حضرت محمد (ص). چې الله تعالی په دې روایت کې را ټول کړي دي. (واخذنا من النبیین میثاقهم و منک و من نوح و ابراهیم و موسی و عسی ابن مریم و اخذنا منهم میثاقاً غلظاً) الاحزاب

ژباړه: مهال چې موږ له (ټولو) انبیاو او (خصوصاً) له تا، نوح، ابراهیم، موسی او د مریمې زوی عیسی نه ژمنه واخیسته او ښه پخه ژمنه مو ترې واخیسته. او همدارنگه الله تعالی په دې مبارک ایت کې هم ذکر کړي دي. (شرع لکم من الدین ما وصی به نوحاً والذي اوحینا الیک وما وصینا به ابراهیم و موسی و عسی ان اقیموا الدین ولا تتفرقو فیه کبر علی المشرکین ما تدعوهم الیه)

ژباړه: تاسو ته يې هغه دين ټاکلی (بيان کړی) چې په هغه سره يې نوح ته سپارښتنه کړې وه او هغه چې تاته مو وحې کړې او په هغه سره موږ ابراهيم، موسی او عیسی ته سپارښتنه کړې وه چې (همدغه) دين تر سره کړئ او اختلاف مه پکې اچوئ. مشرکانو باندې هغه خبره ډیره درنه ده چې ته يې وربلې.

د الو العزمه پیغمبرانو نومونه

- ۱- حضرت نوح (ع)
- ۲- حضرت ابراهيم (ع)
- ۳- حضرت موسی (ع)
- ۴- حضرت عیسی (ع)
- ۵- حضرت محمد (ع)

د الو العزمه پیغمبرانو فضیلت

دغه الو العزمه پیغمبران له نورو ټولو پیغمبرانو څخه د زیات فضیلت خاوندان دي او په دوی کې د ډیر زیات فضیلت خاوند حضرت محمد (ص) دی.

له ابي هريرة (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) و فرمایل. [خيار ولد ادم نوح و ابراهيم و عیسی و موسی و محمد (ص) و صلى الله عليه وسلم عليهم اجمعين].

ژباړه: د ادم (ع) د اولادې تر ټولو غوره حضرت نوح (ع) حضرت عیسی (ع) حضرت موسی (ع) او حضرت محمد (ص) دی.

له ابي هريره څخه روایت دی چې رسول الله (ص) و فرمایل. (انا سيد ولد ادم يوم القيامة واول من ينشق عنه القبر واول شافع واول مشفع).

ژباړه: زه د قیامت په ورځ د ادم (ع) د اولادې سید او مشر یم، لومړی به زما قبر شق او خیرې کیږي، زه لومړی شفاعت کوونکې یم، او لومړی به زما شفاعت قبلېږي.

د مومن پيژندنه

مومن هغه چاته وايي چې پر الله تعالى ايمان راوړي هغه ته ځان وسپاري د هغه اطاعت او فرمانبرداري وکړي په هغه د زړه له تله پوره يقين ولري د هغه سره څوک شريک نه کړي د هغه په يووالي باور له هغه او د هغه له قانون سره د زړه له تله مينه ولري د پيغمبر (ص) سره له ټولو انسانانو څخه ډيره مينه وکړي د هغه اطاعت وکړي خپله هره دنيوي ستونزه د الله تعالى په کلام او د رسول الله (ص) په احاديث سره حل و فصل کړي هيڅکله د هغه په قانون څه تنگي احساس نه کړي او په ژوند کې د قبر د ژوند لپاره توبنه برابره کړي پر اخرت جنت دوزخ او حساب کتاب باندې پوره يقين او باور ولري.

د مومن طبعت

مومن د تل لپاره ثابت قدم او د کلک هوډ څښتن وي. لکه څرنگه چې الله تعالى وايي. (انما المومنون الذين امنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا) ژباړه: په حقيقت کې خو مومنان هغه وي چې پر الله تعالى او د هغه پيغمبر (ص) ايمان راوړ او بيا هغوی څه شک ونه کړ.

او همدارنگه د کافرانو په اړه وايي. (فهم في ريبه يترددون)

ژباړه: هغوی په هماغه شک کې سرگردانه دي. او پر دې سربيره خپلې ژمنې ماتوي. تاسې ته پکار ده چې کله ورته سمه لار ښکاره شي او غالب گومان دې پرې راشي. نو بيا په ډاډ زړه مخ په وړاندې درومه. يو کس د خپلې ښځې په طلاقولو کې دوه زړه و. نو يو پوه کس ته ورغی او مشوره پې ترې وغوښته چې بايد څه وکړي؟ حکيم پوښتنه وکړه. د دې ښځې سره دې څومره کلونه تير کړي دي؟ څلور کاله. له څلور کاله راهيسې له صبر نه کار اخلي؟ هو. مهمه دا ده چې صبر څخه کار اخيستل پکار دی. خو تر کومه؟ عقلمن هغه څوک دی. چې د يو شي په اړه فکر وکړي چې د هغه لپاره څنگه دی؟ ورسره تلل کولای شي او کنه؟ او تر هغه وروسته د اقدام لپاره کلک هوډ وکړي.

يو شاعر وايي. د هغه څه درملنه يې چې ستا زړه نه غواړي. همدا ده چې ورڅخه جلا شي. د څيرنو او تجربو په رڼا کې تردد او او حيرانتيا په څلورو مسلو کې ډيره پيښيږي.

۱- د تحصيل او زده کړې پر مهال د تخصص او رشتې غوره کولو پر مهال چې د تردد له کبله يې ډير قيمتي وخت له لاسه وځي.

۲- د يو مناسب کار غوره کولو پر مهال، چې ډير خلک په ده نه پوهيږي چې د ده له شان سره مناسب او وړ کار به څه وي؟

۳- د واده په قضيه کې د ښځې غوره کولو پر مهال چې ډير ځوانان يې له دوه زړه توب او حيرانتيا سره لاس او گريوان کړي دي، په دې معنی چې د ښځې په انتخاب کې د خپل ومني او که د مور پلار او که د ورور؟ د تره ومني او که د ترور؟

۴- د طلاق مسلې پر مهال چې زيات شمير خلک يې له تردد سره مخ کړي دي. په دې معنی چې خپله ښځه طلاقه کړي او کنه دغه د اوسپنې نينې پرلپسې ډول وچيچي؟

د مومن مقام او مرتبه

ايمان يوازې د دعوې نوم نه دی بلکې د يوې کړنې سلوک او پرله پسې عمل نوم دی او که هغه سلوک کړنې او ترتيب په وجود کې را نه شي نو ايمان په دغه زړه کې نشته او که انسان خپل ځان يوازې د ژبې اقرار پورې محدود کړي نو دغه کس مومن نه دی. الله تعالى چې چاته ايمان ور په برخه کړي او مومن يې وگرځوي نو بيا د داسې مومن د مقام او مرتبې په اړه رسول الله (ص) فرمايي. (ليس شئ اكرم على الله من المومن)

ژباړه: له مومن څخه ډير قدرمن د الله تعالى په نزد هيڅ شي نشته. او الله تعالى فرمايي. (لو ان اهل السماء والارض اشتر كوافي دم مومن لاکبهم في النار)

ژباړه: که آسماني او ځمکنی ټول مخلوق د يو مومن په وژنه کې برخه واخلي. نو زه به دا مخلوق پرمخې جهنم ته ورغورځوم.

یعنی که دا ټول مخلوق په ګډه سره یو مومن ووژني. نو د مومن وینه ماته دومره د قدر وړ ده چې زه به د دې مومن په سر دا ټول مخلوق جهنم ته وغورځوم. او بل ځای کې فرمایي. (من عادلې ولېا فقد ازنت له بالحرب) ژباړه: که چا زما د یو ملګري سره دښمني وساتله نو زما هغه کس ته د جنگ اعلان دی.

مومن دروغجن کیدای نشي

له رسول الله (ص) څخه پوښتنه وشو یا رسول الله (ص). ایګون المومن جبان. ایا مومن بې زړه کیدای شي؟ رسول الله (ص) وفرمایل چې دا یو طبیعي څیز دی چې ځینې خلک زړه ور وي او ځینې بې زړه وي نو مومن بې زړه کیدای شي هو.

بیا ترې پوښتنه وشوه. ایګون المومن بخيلا. ایا مومن بخیل کیدای شي؟ رسول الله (ص) هو مومنانو کې به بخیل خلک هم وي اوسخیان هم. بیا ترې پوښتنه وشوه. یا رسول الله (ص) ایګون المومن کذباً. ایامومن دروغجن کیدای شي؟ رسول الله (ص) وفرمایل نه مومن دروغجن کیدای نشي مومن او دروغ نه یو ځای کیږي.

زه پردې خبره نه پوهیدم خو بیا د کلنټن په کیس کې پرې پوهه شوم. ځکه پر هغه باندې تر ټولو لویه نیوکه چې وه د دروغو په اړه وه ځکه پر هغه باندې دا نیوکه نه وه چې مخ دې ولې تور کړی (زنا دې ولې کړې ده) او دا هیڅوک نه پوښتي ولې، چې دا خو ټولو ته په ډاګه ده او د پوښتنې اړتیا هم نشته ده خو پرده چې کومه اصلي نیوکه وه هغه دا وه چې تا دروغ ولې ویلې دي.

که تاسې غربي نړۍ ته لاړ شئ او یو کس د شرابو په نشه کې ډوب وي، بې حیايي او بد کاري کوي او په ډاګه یې بې حیايي پیل کړي وي. نو د دې په ویلو سره وګورۍ چې ته غل یې او له ګریوانه مو نیسي که نه هغه به په نشه کې ډوب دی، بدکاري او بې حیايي کوي نو بې شکه ورته ووايه چې شراب دې څښلي دي نو درته وبه وایي چې هو. څښلی مې دي او بده یې هم نه ګڼي او که ورته ووايې چې ته دروغجن یې نو لمبه به شي، نو ښکاره شوه چې رسول الله

(ص) د دروغو سختي پرځای فرمایلي ده او د ایمان او رښتیاوتر منځ یې یوه اړیکه پیدا کړې ده، یعنی څوک چې رښتونی نه دی نو د هغه په زړه کې ایمان هم نشته.

د یوه اوږده حدیث یوازې د پیل برخه لیکم چې په بخاري او مسلم شریف دواړو کې راغلي دي. (قال لا یزنی الزانی حین یزنی وهو مومن) ژباړه: رسول الله (ص) فرمایي. چې کله زنا کار زنا کوي، نو هغه په دې وخت کې مومن نه وي بلکې ایمان د هغه له زړه څخه ووځي. (ولایسرق السارق حین یسرق وهو مومن)

ژباړه: او غل هم د غلا په وخت کې مومن نه وي. (د غلا پرمهال ترې ایمان ځي) (لا یشرّب الخمر حین یشرّبها وهو مومن) ژباړه: او کله چې یو کس د خیانت په کولو کې بوخت وي، د رشوت په اخیستلو کې بوخت وي، او یا په ډاگه د بې ایمانۍ په کولو بوخت وي، نو په دغه وخت کې په دوی کې ایمان نه وي. (المومن مالف ولاخیر فیمن لایالف ولا یولف)

ژباړه: مومن ځای د محبت او د الفت وي او خیرياني گټه نشته په هغه چا کې چې نه له چاسره مینه کوي او نه ورسره مینه کیږي. او په بل ځای کې فرمایي. (المومن للمومن کلبنیان یشد بعضه بعضا ثم شبک بین اصابعه) ژباړه: یو مومن د بل مومن لپاره داسې وي لکه په یو دیوال لگیدلې خښتې، چې یو بل قوي کوي او د (ثم شبک اصابعه) په ویلو سره یې د گوتو پنځو یو په بل کې یې ورکړې او ويی ویل چې مومنان په خپل منځو کې سره داسې دي.

د مومن مسؤلیت

د الله تعالی معرفت د الله تعالی د پیغمبر (ص) پیژندنه د خپل ژوند د حکمت پیژندل د الله تعالی د دین او آخرت پیژندل.

د مومن راحت چیرې دی

له حسن بصری (رح) څخه و پوښتل شوه چې د مومن راحت چیرې دی؟ هغه ورته وویل: که غفلت ورڅخه شوی وي. نو په سجده کې دی او که گناه ورڅخه شوې وي نو په توبه کې ده.

همداډول الله تعالی د قرانکریم د «الرعد» سورت په ۲۸ اته ویشت نمبر ایت کې فرمایلي (الا بذكر الله تطمئن القلوب)

ژباړه: همدغه د الله تعالی یاد هغه شی دی چې زړونو ته ډاډینه ور په برخه کوي. یعنی د الله تعالی په ذکر سره زړونو ته اطمینان حاصلیږي او زړونه پرې سکون مومي.

همداراز د قرانکریم د «البقره» سورت په ۱۵۲ یو سلو دوه پنځوس نمبر ایت کې فرمایلي. (فاذ کرونی اذکرکم واشکروالی ولاتکفرون) ژباړه: له دې امله تاسې ما په یاد ولري چې زه به تاسې یاد کړم. او زما شکر ادا کړي د نعمت نا شکري مه کوي.

او هغه څوک چې بې راحتۍ دي د هغوی په اړه الله تعالی د قرانکریم د «طه» سورت په ۱۲۴ یو سلو څلورویشت نمبر ایت کې فرمایلي (و من اعرض عن ذکرى فان له معیشتة ضنکا و نحشره یوالقیمة اعمی) ژباړه: او څوک چې زما له ذکر څخه مخ اړوي د هغه لپاره په دنیا کې تنگ ژوند وي او د قیامت په ورځ به مونږ هغه پوند راپاڅوو.

د مسلمان پیژندنه

عن عبدالله بن عمرو عن بنی (ص) قال (المسلم من سلم المسلمون من لسانه ویده والمهاجر من هاجر مانهی الله عنه) رواه بخاري
ژباړه: له حضرت عبدالله (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) وفرمایلي. مسلمان هغه څوک دی چې نور مسلمان یې د ژبې او لاس له ضرر څخه په امن وي او مهاجر هغه څوک دی چې له گناهونو څخه ځان وساتي.

- ۱- د ژبې سپيڅلتيا مسلمان په غور او سوچ سره خبرې کوي او د بدو تورو او کنځلو څخه ځان ساتي.
 - ۲- د مسلمان له لاسه هيچاته ضرر نه رسيږي.
 - ۳- د گناه له مجلسونو څخه لرې والی مسلمان بايد د گناهونو له مجلسونو څخه خپل ځان لرې وساتي او په پاک چارپيرال کې ژوند وکړي.
- انسان ته له دوه لوريو ضرر رسيدلای شي يو جسمي او فزيکي او بل معنوي او روحي. بناء په دې حديث شريف کې مسلمانان نورو ته د ژبې او لاس له هر ډول ضرر رسولو څخه منع شوی دی تر څو مسلمانان يو بل ته د متقابل احترام په فضاء کې د عزت ژوند وکړي او له هر ډول تيري، بهتان، تمسخر، او ازار څخه خوندي وي.

مسلمانان سره وروڼه دي

يو مسلمان د بل مسلمان ورور دی. لکه څرنگه چې الله تعالی په قرانکريم کې د الحجات په سورت په ۱۰ ايت کې فرمايي. (انما المومنون اخوة فاصلحوا بين اخويکم واتقوا الله لعلکم ترحمون) حجات ۱۰

ژباړه: مومنان سره وروڼه دي. نو تاسې د خپلو وروڼو تر منځ سوله راولي او له الله تعالی څخه وويريږي چې ترڅو پر تاسې رحم وشي.

مومنان تل د ديني ورورۍ پر اساس په خپلو منځو کې مينه او لورينه لري او يو بل ته د ښيگڼې رسولو په فکر کې وي او هر يو د خپل مسلمان ورور مرسته کوي او زيان ور رسولو څخه ځان ساتي.

يو مسلمان د بل مسلمان سره خبرې نه کول

د حضرت ابو هريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) و فرمايل چې مسلمان لپاره جايزه نه دی چې د خپل مسلمان ورور سره درې ورځو نه زيات تعلق پريږدي او چا چې درې ورځو نه زيات تعلق پريښوده (خبرې ورسره ونکړي) او بيا مړ شو نو دې دوزخ ته داخل شو. احمد ابوداود

د حضرت ابو هريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) وفرمايل چې د جنت دروازې د گل (پير) او زيارت په ورځ کې پرانستل کيږي نو هر هغه بنده ته بخښنه کيږي چې الله تعالى سره يې څه څيز نه وي شريک کړی (مشرک نه وي) او بل هغه کس ته بخښنه نه کيږي چې د دې او د بل مسلمان په منځ کې خپگان وي الله تعالى به ووايي چې دا دواړه پريږدي چې ترڅو يو بل سره روغه نه وي کړې. مسلم

دې دواړو حديثونو کې مسلمانانو ته ډير زيات زجر ښکاره شوه د هغو کسانو په حق کې چې يو د بل سره خبرې نه کوي. د لومړي حديث نه دا ښکاره شوه چې يو مسلمان بل مسلمان سره د درې ورځو نه زيات خبرې بندي کړي او بيا دې مړ شي نو دې به مستقيماً دوزخ ته ځي که څومره ډير نیک اعمال يې کړي وي خو دا به هم دې د اور نه بچ نه کړي.

او دوهم حديث نه دا ښکاره شوه چې يو مسلمان د بل مسلمان نه خپه وي او خبرې ورسره نه کوي دې دواړو ته به تر هغه وخته پورې بخښنه نه کيږي چې تر څو پورې دوی دواړه روغه نه وي کړې دا څومره د افسوس خبره ده چې انسان ته په داسې وخت مرگ راشي او دې لپاره بخښنه نه وي شوې بايد مونږ او تاسو يو مسلمان نه هم خپه نه شو دا ډيره لويه گناه ده او ځان ترې وساتئ.

د سلمی (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي چې کوم کس د خپل مسلمان ورور سره تر يو کال پورې تعلق پريښود نو دا د هغه وينې تويولو په شان دي (دومره گناه يې وشوه چې گویا يو مسلمان يې قتل کړی وي) ابو داود

د حضرت ابو ايوب (رض) څخه چې رسول الله (ص) فرمايلي دي چې هيڅ مسلمان ته جايز نه دي چې د خپل مسلمان ورور سره د درې شپو نه زياتې خبرې اترې پريږدي چې د خبرو په وخت کې دوی نه يو کس يو خواته مخ اړوي او بل کس بلې خواته غوره په دواړو کې هغه څوک دی چې لومړی پرې سلام واچوي. بخاري مسلم

د حضرت ابو هريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي. د مسلمان لپاره جايز نه دي چې د خپل مسلمان ورور سره د درې ورځو نه زيات تعلق پرېږدي که درې ورځې پرې تيرې شوې او دې ورسره مخامخ شو نو سلام دې پرې واچوي که هغه ورته د سلام ځواب ورکړه نو دواړه په ثواب کې شريک دي او که د سلام ځواب يې ورنه کړه نو ټوله گناه د هغه کس په غاړه ده چاچې د سلام ځواب نه وي ورکړی. دغه کس چې سلام اچولی دی، ده د گناه نه خلاص شو، دغه کس به درې ځلې سلام اچوي پس د درې سلامونو نه د دې غاړه خلاصه ده. ابوداود

د دوه مسلمانانو په منځ کې سوله

الله تعالى فرمايي. (فاتقوا الله واصلحوا ذات بينكم)
ژباړه: د الله تعالى نه وويړيږئ او سوله وکړي د خپلو په منځو کې.
(انما المومنون اخوة فاصلحوا بين اخويکم)
ژباړه: او ټول مسلمان په خپلو منځو کې وروڼه دي، د خپلو د دوو مسلمانانو وروڼو په منځ کې سوله وکړئ.

د حضرت ابو هريره (رض) نه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي. هره ورځ چې لمر راخيژي نو په خلکو د هغوی د هر جوړ په بدله کې صدقه کول ضروري دي چې ته د دوو کسانو په منځ کې سوله وکړی نو دا صدقه ده. چې ته د يو سړي سره د هغه په سورلي کې مرسته وکړې مثلاً چې هغه په سورلي سوريږي نوته يې سپور کړې يا ورسره د هغه سامان په سورلي کيږدي نو دا صدقه ده. په ښه ډول خبرې کول صدقه ده او هر قدم چې ته جومات ته د لمانځه لپاره اخلي دا صدقه ده او چې ته د لارې نه څه ضروري څيز لري کړې دا صدقه ده. بخاري مسلم

د ام کلثوم بنت عقبه بن ابی معيط (رض) څخه روايت دی فرمايي چې ما د رسول الله (ص) څخه نه اوریدلي دي چې فرمايل يې هغه څوک دروغجن نه دی چې د خلکو په منځ کې سوله کوي چې ښه خبره ورته ورسوي. يا نيکه خبره ورته وکړي. بخاري مسلم

یعنی دوه کسان په خپل منځ کې وران دي ته یو ته راځې هغه ته وایې چې یاره دې سړي خو ستا په اړه دا دا ښې خبرې کولې. او بل ته لاړ شې هغه ته د ده له طرفه خپل د ځان نه خبره وکړې چې د دې دواړو په منځ کې یو د بل سره مینه پیدا شي او سوله وکړي. نو کومې خبرې چې ته د ځانه کوي نو دا دروغ کې نه حسابېږي.

د مسلمان وژل

د قاتل او مشرک بڅښنه کیدل.

الله تعالی فرمایي. (ومن یقتل مومنا متعمدا فجزاوه جهنم خالدًا فیها) نساء ۹۳

ژباړه: او هر هغه چا چې قتل کړه مومن (مسلمان) په قصد سره (په ناحقه) بس سزا (ځای د ده جهنم دی چې تل به وي په دې جهنم کې. (لو ان اهل السماء والارض اشتر کوافی دم مومن لاکبهم فی النار) ژباړه: که اسماني او ځمکنی ټول مخلوق د یو مومن په وژنه کې برخه واخلي، نو زه به دا مخلوق پرمخې جهنم ته ورغورځوم.

د حضرت ابو دردا (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) وفرمائیل چې د هرې گناه په اړه امید شته چې الله تعالی بڅښنه وکړي مگر هغه کس (هیڅکله) نه بڅښي چې د شرک په حالت کې مړوي او یایې یو مومن مسلمان په قصداً قتل کړی وي. ابوداود

د حضرت ابي سعید خدری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) و فرمائیل. که چیرې د ځمکې او آسمان ټول اوسیدونکي یو مومن په قتل کولو کې سره یو ځای شي نو الله تعالی به دا ټول په اور د جهنم کې به ورگزار کړي. ترمذي

تاسو فکر او سوچ وکړی چې مومن الله تعالی ته څومره زیات گران دی چې د یو مومن د وژلو په وجه د ټولو مخلوقاتو پروا نه کوي او ټول جهنم ته ورداخلوي او نن سبا د مسلمان وژل خلکو ته معمولي څیز ښکاري. دې حدیث او ایت نه د

مومن ډیر لوي شان ښکاره شو چي مومن الله تعالی ته څومره گران دی او د هغه وینه الله تعالی ته څومره گرانه ده.

مسلمان ته کافراو یا کافر ته مسلمان ویل

او هغه څوک چې مشرک کافر نه گڼي او یا د هغوی په کفر کې شک کوي. یا د هغوی مذهب صحیح گڼي او د دې برعکس مومنانو ته د کفر نسبت کول او له هغوی سره جنگ روا گڼل هم د ایمان له کړۍ څخه وتل دي.

اصولي خبره دا ده چې کافر ته کافر نه ویل د الله تعالی او د هغه رسول (ص) ته د دروغو د نسبت کولو سره برابر دي او همداشان یو ریښتني مومن ته د کفر نسبت کول هم کفر دی. ځکه چې دې کې نفس د ایمان پیغور دی رسول الله (ص) فرمایي. (لایرم رجلاً بالفسق او بالكفر الا ارتد علیه ان لم یکن صاحبه کذا لک)

ژباړه: څوک دې پر چا د فسق او کفر تور نه لگوي ځکه که دا تور ناسم وي. نو خپله پر تور لگوونکي راڅرخي. خرجه بخاري او دا هغه یو څو خبرې دي چې له دې امله انسان د الله تعالی له دین څخه وځي.

د مسلمان او مومن څه توپیر دی

الله تعالی فرمایي. (ولن يجعل الله للكفرین علی المومنین سبیلاً) سورت النساء ۴۱

ژباړه: الله تعالی د کافرانو لپاره پر مسلمانانو د برلاسه کیدو هیڅ کومه لاره نه ده جوړه کړې.

یو کافر یو مسلمان عالم ته ور نژدې شو او په غوږ یې ورته وویل ایا چې ستاسې په قران کې چې څه دي ټوله صحیح دي؟ عالم ورته وویل هو ولې نه کافر وویل نو ولې کفار پرتاسو برلاسي دي. عالم ورته وویل. موږ مسلمانان یو مومنان نه یو. نو د مومن او مسلمان څه فرق دي؟ نن ورځ مسلمانان د اسلام ټول شعار ترسره کوي لکه لمونځ زکات حج روژه او نور عبادات لیکن بیا هم په سختو ستونزو کې راگیر دي. لکه علمي اقتصادي فوځي (عسکري) او دې ته ورته نور

ستونزې دا ستونزې ولې شتون لري؟ په قرانکريم کې راځي. (قالت الاعراب امنا قل لم تومنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمان في قلوبكم) حجات ۱۴ ژباړه: وويل د کلو خلکو چي موږ ايمان راوړ دوی ته ووايه. تاسې ايمان نه دی راوړې. بلکې داسې وواياست چې موږ اطاعت کوونکي شووايمان لاتراوسه ستاسې په زړونو کې داخل شوی نه دی.

نو مسلمان ولې په سختو ستونزو کې دی؟ ځواب: قرانکريم دا خبره واضحه کړه چې مسلمانان دومره پرمختگ نه ده کړې چې د مومنانو درجې ته دې رسيدلي وي. لاندې جملې وواياست که مسلمانان ريښتني مومنان وای. نو الله تعالى به يې نصرت کړی وای په دې دليل سره. (وكان حقا علينا نصرالمومنين) الروم ۴۷

ژباړه: او پرموږ دا حق وو چې د مومنانو سره مرسته وکړو. که مسلمانان ريښتني مومنان وای نو د نړۍ په امتونو او قومونو کې به يې ډير لوړ شان او شوکت لرلای په دې دليل سره. (ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون ان كنتم مومنين) ال عمران ۱۳۹

ژباړه: بې زړه کيږي مه انديښمن کيږئ مه همدا تاسې برلاسي ياست که تاسې مومنان اوسئ. که مسلمانان ريښتني مومنان وای. نو د هيڅ دښمن سيطره (واک) به ور باندې غالب نه وای په دې دليل سره. (ولن يجعل الله للكافرين على المومنين سيلا) النساء ۱۴۱

ژباړه: الله تعالى د کافرانو لپاره د بر لاسه کيدو هيڅ کومه لاره نه ده جوړه کړې. که مسلمانان ريښتني مومنان وای نو الله تعالى به په داسې سپکونکي حالت نه پرېښودل په دې دليل سره. (ماکان الله ليذر المومنين على ما انتم عليه) ال عمران ۱۷۹

ژباړه: الله تعالى به مومنان په دې حالت کې هيڅکله پرېنږدي چې تاسې اوس په کې ياست. که مسلمانان ريښتني مومنان وای. نو هر ځای کې به د الله تعالى نصرت ورسره وای په دې دليل سره. [وان الله مع المومنين] الانفال ۱۹

ژباړه: الله تعالى د مومنانو ملگری دی. لکن مسلمانان لا تر اوسه مسلمانان پاتي دي او د مومنانو درجې پورې نه دي رسيدلي الله تعالى فرمايي. (فانجينه والذين معه برحمة منا و قطعنا دابرالذين كذبوا وما كانوا مومنين) الاعراف ۷۲

ژباړه: په پای موږ په خپلې مهربانۍ سره هود(ع) او د هغه ملگري وژغورل او د هغو خلکو سټه مو وايستله چې زموږ ايتونه يې دروغ گڼلي ول او ايمان راوړونکي نه و.

نو مومنان څوک دي؟ له قرانکريم څخه به يې ځواب واورو. (التائبون العبدون الحمدون الساءئحون الركعون السجدون الامرون بالمعروف والناهون عن المنكر والحفظون لحدودالله و بشرالمومنين) توبة ۱۱۲

ژباړه: د الله تعالى لوري ته بيا بيا رجوع کونکي د هغه بندگي په ځای راوړونکي د هغه ثنا او ستاينه ويونکي د هغه په خاطر په ځکه کې گرځيدونکي راگرځيدونکي د هغه په وړاندې رکوع او سجده کوونکي په نيکي حکم کوونکي له بدي نه منع کوونکي (امر بالمعروف او نهی عن المنکر) کوونکي او د الله تعالى د حدود ساتونکي دي (هغه مومنان همداشان وي چې له الله تعالى سره د راکړې ورکړې دا معامله سرته رسوي) او ای پيغمبره (ص) دغو مومنانو ته زيرې ورکړه.

نو موږ ته دا خبره څرگنده شوه چې الله تعالى د نصرت غلبې برلاس او د پرمختگ موضوع تر مومنانو پورې خاص کړې ده نه د مسلمانانو سره.

د مسلمانانو عزت او نيکمرغي په څه کې ده؟

رسول الله(ص) فرمايي: درې امرونه او کارونه دي که په هر مسلمان کې وي هغه د ايمان لذت او خوږوالی څښلی دی دا، چې الله تعالى او رسول الله(ص) تر ټولو شيانو څخه دوی ته محبوبتر وي .

الله تعالى داسې فرمايي : (والذين امنوا اشد حبالله).

ژباړه : او هغه کسان چې پر الله تعالى ايمان لري د الله تعالى سره ډيره مينه لري.

رسول الله(ص) فرمايي: الله تعالى د قيامت په ورځ داسې فرمايي: چېرې دي هغه کسان، چې زما د جلال په خاطر يو له بل سره مينه لرله تر څو هغوی په خپله څېره کې ودرېږي، چې په هغه ورځ به د الله تعالى څيرې څخه بله څيره نشته.

په بل حديث شريف کې فرمايي چې مسلمان د مسلمان ورور دی. ايا تاسي له خپلو مسلمانو ورونو او خورگانو سره مينه لري له کفارو او مشرکينو سره دښمني لري، ځکه هغو ستاسې وروڼه وژني او ستاسې خورگانې به عزته کوي لکه څرنگه، چې الله تعالى فرمايي: (ولايزالون يقاتلونکم حتی يردوکم عن دينکم ان استطاعو).

ژباړه: او تل له تاسو سره جنگيږي غواړي که يې وس ورسېږي تاسې له دين څخه جلا کړي.

څه شوي دي چې پرون مسلمانانو په ډير لږ قدرت سره نړۍ ته ماته ورکوله، خو اوس په داسې حال کې دي علت يې په څه کې دی؟ الله تعالى داسې فرمايي: (اتقوا الله واعلمو ان الله مع المتقين).

ژباړه: الله تعالى څخه ويره ولرئ او پوه شئ چې الله تعالى له نیکو خلکو سره مل دی.

رسول الله(ص) فرمايي: ډير ژر به پر تاسې نور امتونه غلبه وکړي لکه څنگه، چې د ډوډۍ صاحب پر ډوډۍ غلبه کوي. چا پوښتنه وکړله، چې ايا مونږ به په هغه زمانه او وخت کې لږ يو؟

رسول الله(ص) وفرمايل: تاسې ډير ياست خو داسې ياست لکه هغه لرگي، چې اوبه يې راوړي، چې ډير ضعيف او بې وسه ياست.

څنگه بايد مسلمانان په جهاد کې سستي وکړي دغه دستور د الله تعالى به يې نه وي اوریدلی.

هغه کسان چې د الله تعالى په لاره کې مړه کېږي تاسي هغه مړ مه بولئ هغوی ژوندي دي او د الله تعالى رزق خوري هغوی ډير خوشحاله دي پر هغه فضل او کرم، چې پر هغوی باندې کړی.

د کفر پیژندنه او د هغه اړوند احکام

کوم خلک چې اسلام له سره نه مني هغوی ته اصلي کافر ویل کیږي.

۱- کوم خلک چې د رسول الله (ص) راوړي دین له کومې خبرې څخه انکار وکړي او یا یې سپکه او ټوکه وگڼي هغه ته کافر ویل کیږي.

۲- له دې کافرانو سره د اړتیا په وخت کې که د هغوی مخ او لاس پاک وي خوراک کول ورسره جایز دي.

۳- په کافرانو باندې سلام مه اچوئ خو که هغوی سلام واچوي نو په ځواب کې یې یوازې وعلیکم ووايي.

۴- له کافرانو سره د اړتیا په وخت کې د اړتیا په اندازه لین دېن او معامله کول روا دي په دې شرط چې په معامله کې د کوم مسلمان ورور حق تر پښو لاندې نه شي او کوم زیان ورته متوجه نه وي او همدارنگه د اسلام او مسلمانانو حیثیت کوم اغیز پرې نه باسي.

۵- له کافرانو سره د زړه له تله ملگرتیا هیڅ جواز نه لري که نو کفر به لازمي شي. د یو مسلمان له نظره هیڅ شی له خپل دین نه ستر او دروند کیدای نه شي که د کوم مسلمان په زړه کې یوه ذره هومره د الله تعالی ویره او ایماني غیرت شتون ولري له کافرانو او له کافر قوم سره به یوه شېبه هم موالات او دوستانه اړیکو ټینګول خوښ نه کړي. په دې ځای کې دا خبره باید په ذهن کې وساتل شي چې مروت ښه چلند مصالحت پیرزوینه عدل او انصاف دا هر څه بیل بیل دي که مسلمان مصلحت وگڼي نو له هر کافر سره په مشروع طریقه سوله او تړون کولای شي پیرزوینه او ځوانمردي او ښه چلند له هغو کفارو سره کیدای شي چې د اسلام او مسلمانانو په وړاندې د دښمنۍ او کینې څرګندونه نه کوي، پاتې شول موالات یعنی دوستانه اړیکې اعتماد او ورورگلوې مرسته او ملاتړ هیڅ مسلمان دا حق نه لري چې دا ډول اړیکې د غیر مسلمو سره ټینګې کړي.

کفر

په الله تعالى او د هغه په رسول باندې ايمان نه لرل يا د هغوی له لارښوونو څخه انکار کول او نه منل کفر دی. که دغه نه ايمان راوړل يې د دروغ گڼلو له امله وي او يا يوازې په هغه کې د شک، تردید، حسد، کبر، او يا ځينو نورو نفسي غوښتنو له امله وي ټول کفر دی.

د کفر ډولونه

کفر په ۲ دوه ډوله دی

۱- اکبر کفر (لوی کفر)

۲- اصغر کفر (کوچنی کفر)

د اکبر کفر ډولونه

اکبر کفر د ايمان ضد دی. اکبر کفر په ۵ پنځه ډوله دی.

۱- د دروغ گڼلو کفر

د الله تعالى انبياوو ته د دروغجنۍ نسبت کول کفر دی. په قرانکريم کې الله تعالى فرمايي: (ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بالحق لما جاءه اليس في جهنم مثوى للكافرين) عنكبوت ۶۸

ژباړه: له هغه چا نه به غټ ظالم څوک وي چې پر الله تعالى باندې دروغ وټري يا حق ته د دروغ نسبت وکړي چې کله هغه ته راوړل کېږي. ايا د دغسې کافرانو استوگنځی دوزخ نه دی؟

۲- د انکار او ځان لوړ گڼلو کفر

دا په دې ډول چې د رسول په رېښتنولۍ پوهیږي او په دې باندې يې يقين وي چې دغه رسول د الله تعالى له لوري په حقه راغلی دی. خوبيا هم د عناد او تکبر له امله د هغه اوامرو ته غاړه نه ږدي. الله تعالى په قرانکريم کې فرمايي: (واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر و كان من

الكافرين) بقره ۳۴

ژباړه: او کله چې موږ پرېستو ته امر وکړ چې د ادم په وړاندې سرونه په سجده ښکته کړئ. نو ټول سرونه ښکته کړل. خو ابليس انکار وکړ هغه د خپلې لويي په غرور کې اخته و او د کافرانو له ډلې څخه شو.

۳- شک او رسول په صدق د يقين نه کولو کفر

دې کفر ته د ظن او گومان کفر هم ويل کيږي. الله تعالى په قرانکريم کې فرمايي. (و دخل جنته و هو ظالم لنفسه قال ما اظن ان تبید هذه ابدًا و ما اظن الساعة قائمة ولان رددت الی ربی لاجدن خیرامنھا منقلبًا قال له صاحبه وهو يحاوره اکفرت بالذی خلقک من تراب ثم من نطفة ثم سوئک رجلاً لکنا هو الله ربی ولا اشرك بربي احدا) الکھف ۳۵-۳۸

ژباړه: بيا هغه خپل باغ ته ننوت او د خپل نفس په حق کې تيری کوونکی شو. ويې ويل زه دا نه گنم چې دغه شتمني او باغ يو وخت پناه شي او زما باور نشته چې د قيامت ساعت به راشي بياهم که کله د خپل رب حضور ته زما ورگرځيدل شول نو هرومرو له دې نه هم زيات شاندار ځای ومومم د هغه گاونډي په خبرو اترو کې هغه ته وويل: ايا ته په هغه ذات کافر کيږي چې هغه ته له خاورې او بيا له نطفې څخه پيدا کړې او ته يې يو بشپړ سپری جوړ کړې؟ پاتې شوم زه، نو زما رب خو همغه الله تعالى دی او زه د خپل رب سره هيڅوک نه شريکوم.

۴- د اعراض او مخ اړولو کفر

له دې څخه مراد دا دی چې له دين څخه مخ واړوي يعنی نه نبوي لارښوونې اوږي نه په زړه کې څه التفات ورته کوي او نه ځان ورباندې پوهوي. الله تعالى فرمايي. (والذين كفروا عما اندروا معرضون) الاحقاف ۳

ژباړه: خو دغه کافران له هغه حقيقت څخه مخ اړونکي دي چې دوی ته د هغه اخطار ورکړ شوی دی.

۵- د نفاق کفر

له نفاق څخه دلته مراد نفاق په عقیده کې دی. په دې ډول چې په ظاهر کې خلکو ته ايمان ښکاره کوي او په باطن کې يې عقیده د کفر وي. الله تعالى په

قرانکريم کې فرمايي. (ذلک بانهم امنوا ثم کفروا فطبع علی قلوبهم فهم لا یفقهون) منافقون ۳

ژباړه: دا هرڅه له دې امله دي چې دوی ایمان راوړ بیا کافر شول له دې امله د دوی پر زړونو مهر ولگول شو اوس دوی په هیڅ نه پوهیږي.

اصغر کفر

د هغه گناهونه دي چې شارع د زجر او تهدید له امله ورته د کفر نسبت کړی دی. خو د اکبر کفر (لوی کفر) حد ته نه دی رسیدلی او له اصل ایمان سره ضد او منافې نه دی. خو ایمان ضعیفوي. که چیرې د دې گناهونو خاوند توبه ونه باسي نو د الله تعالی په مشیت کې دی که خوښه یې شوه عذاب ورکوي خو د ابد لپاره په دوزخ کې نه پاتې کیږي او که خوښه یې شوه عفو ورته کوي. د دې ډول کفر خاوند ته نه د کافر نسبت کیږي او نه له اسلام څخه وځي خو شارع یوازې د زجر او تهدید په اساس ورته د کفر نسبت کړی دی.

د اصغر کفر ډولونه

د اصغر (کوچنی کفر) ډولونه ډیر زیات دي خو په لنډ ډول ویلای شو. هر هغه گناه چې په شرعي نصوصو کې ورته د کفر نسبت شوی وي او د اکبر کفر (لوی کفر) او اکبر شرک حد ته نه وي رسیدلی او اصغر کفر (کوچنی کفر) ورته ویل کیږي.

یو څو مثال د اصغر کفر

په یو حدیث شریف کې رسول الله (ص) فرمایلي دي. (سباب المسلم فسوق وقتاله کفر) ژباړه: مسلمان ته کنځل کول گناه او وژل یې کفر دی. مسلم په یو بل حدیث شریف کې رسول الله (ص) فرمایلي دي. (اثنان فی الناس هما بهم کفر الطعن فی النسب والنیاحة علی المیت)

ژباړه: په خلکو کې دوه عادتونه شته چې هغه کفر دی. یو نسب ته طمن (نسب بدلول) او بل پر مړي باندې په چیغو ژړا کول. مسلم

بل حدیث شریف ده. (لا تر جعوا بعدی کفاراً یضرب بعضکم رقاب بعض)

ژباړه: له ما څخه وروسته تاسو مه کافر کيږي چې ځينې له تاسو څخه د ځينو نورو غاړې وهي. مسلم

په خبرو اترو کې کفري توري

له بده مرغه د ناپوهي له کبله ځينې وروڼه او خويندې داسې توري کاروي چې د هغه په کارولو سره شخص کافر کيږي او نکاح يې باطليږي خو هغه بېچاره خبر هم نه وي چې ورڅخه کفر صادر شوی دی او يا يې نکاح باطلعه شوې ده نو دلته د ځينې کفري توري يادونه کوو ترڅو ورباندې پوه شو او هڅه وشي چې په ژبه ونه ويل شي احياناً که له چا څخه وکارول شوه سمدستي دې کلمه ووايي که واده شوي وي خپله نکاح تازه کړئ.

۱- چا ته که وويل شي دا گناه مه کوه، الله تعالى به دې جهنم کې واچوي. هغه په ځواب کې ورته ووايي چې زه يې له عذابه نه ويريږم د دوهم کس توری کفري ده. فتاوی عالمگیریه

۲- که چا ته وويل انشاء الله دا کار به دې وشي هغه ووايي زه يې بې انشاءالله کوم.

۳- يو غريب کس مالدار شخص وويني نو ووايي چې يا الله دا نو انصاف دی چې دا کس دومره مالدار او زه غريب یم. فتاوی عالمگیریه

۴- کله چې د چا زوی يا لور وفات شي او هغه ووايي بس خدايه ستا دا زما زوی باندې وس رسيد يا ووايي بس خدايه تا يوازې زما زوی ليدلی و. اعياذبالله.

۵- د رسول الله (ص) په سنتو باندې ټوکې کول يا رشخند وهل. لکه ږيره.

۶- کله چې يو کس قاتل او خوني وويني نو ووايي ملک الموت راغی.

۷- د قرانکريم د ايتونو معنی په ټوکو اړول لکه « ان صلاة تنهى » يو څوک يې په ټوکو ووايي نعوذ بالله د دې معنی ده چې لمونځ په تنهائي سره وکړه.

۸- پر مسلماني باندې د خپگان احساس کول مثلاً يو څوک ووايي چې فلانی مسلمان ده خود به رشوت خوري يا مسلمان یم ځکه غريب او مسکين یم.

۹- داسې خبره کول چې قرانکريم او انجيل يو شی دي پر هر يو چې عمل کوې.

- ۱۰- د كفارو خوشحالولو لپاره د هغوی په مذهبي ميلو او اخترونو کې گډون كول. بهار شريعت
- ۱۱- يو څوك ووایي چې زه په شريعت فيصله نه كوم راځه په جرگه کې سره معلوم كړو يو څوك ورته اسلامي حكم بيان كړي دی ورته ووايي نعوذ بالله. دا هوای خبره ده.
- ۱۲- د شراب څښلو زنا كولو يا د قمار وهلو په وخت کې بسم الله الرحمن الرحيم ويل. فيضان سنت
- ۱۳- مسلمان ته كافر ويل يا كافر ته مسلمان ويل.
- ۱۴- د الله تعالى لخوا حرام شی ته هلال او هلال شی ته حرام ويل.
- ۱۵- د مومن بهي شيانو څخه انكار كول لكه دوزخ، جنت، ملايكې، كتابونه، پیغمبران (ع)
- ۱۶- يو چا ته د غصې او درد په وخت کې ويل چې نعوذ بالله. كه د خدای زوی هم شې ولاكه دې پرېږدم.
- د كافر سره مينه او محبت جايز نه دی
- په اسلام کې له الله تعالى سره مينه او د هغه د رسول (ص) سره د مسلمان مينه له واجباتو څخه ده ځكه چې الله تعالى او د هغه رسول (ص) سره مينه د دين اساس بلل كيږي.
- الله تعالى په قرانكريم کې فرمايې. (والذين امنوا اشد حباله) بقره ۱۶۵ ژباړه: هغه كسان چې (پرالله تعالى) ايمان لري د دوی مينه د الله تعالى سره ډير زياته ده.
- او د رسول الله (ص) سره د مينه كولو په اړه په قرانكريم کې فرمايې. (قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله) عمران ۳۱
- ژباړه: ووايه (ای محمده) كه چيرې تاسې له الله سره مينه لری نو زما پیروي وكړی چې الله تعالى له تاسې سره مينه وكړي.
- همدارنگه رسول الله (ص) فرمايي. (لا يومن احدكم حتى اكون احب اليه من والده ووالده والناس اجمعين) المسلم

ژباړه: ستاسې نه څوک تر هغه پورې د کامل ايمان څښتن نه شي کيدای څو پورې زه ورته له خپل پلار، اولاد، او ټولو خلکو نه محبوب نشم.

او همدارنگه مسلمان به د الله تعالى د رضا په خاطر له صالحو مومنانو سره محبت ساتي او د هغه ملگرتيا به کوي. الله تعالى په قرانکريم کې فرمايي: (يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين) توبه ۱۱۹

ژباړه: اى مومنان له الله تعالى څخه وويريږئ او له صالحانو سره ملگري شئ. مسلمان به د الله تعالى له دښمنانو سره مينه او محبت به نه کوي ځکه چې د هغوى باطل عقايد نامشروع کړنې به يې د گمراهۍ طرف ته مايل کړي. او مسلمان به د الله تعالى د دښمنانو سره د هغه د رضا په خاطر بغض کوي او له هغوى څخه بيزاري اعلانوي ځکه چې دا طريقه د رسولانو (ع) او د هغه د پيروانو وه.

الله تعالى په قرانکريم کې فرمايي: (قد كانت لكم اسوة حسنة فى ابراهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم انا براءوا منكم و مما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا و بينكم العداوة والبغضاء ابدأ حتى تومنوا بالله وحده) ممتحنة ۴

ژباړه: يقيناً چې تاسې لره د ابراهيم او د هغو کسانو په چال او چلند کې چې له هغه سره وو ښه نمونه (او طريقه) ده چې کله دوى خپل قوم ته وويل: بې شکه مونږ له تاسې او له هغه څه نه چې تاسې پرته له الله تعالى څخه عبادت کوي بيزاره يو مونږ تاسې څخه منکران شوي يو او زمونږ او ستاسې تر منځ تل تر تله دښمني رامنځ ته شوې ده څو پر واحد (يو) الله ايمان راوړئ.

او فرمايي: (لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوا دون من حاد الله و رسوله ولو كانوا اباء هم او ابناء هم او اخوانهم او عشيرتهم اولئك كتب فى قلوبهم الايمان و ايدهم بروح منه) مجادله ۲۲

ژباړه: هيڅکله به دا ونه مومى، کوم خلک چې پر الله او آخرت ايمان لرونکي دي چې هغوى له هغو خلکو سره مينه کوونکي اوسي چې د الله او د هغه د رسول مخالفت يې کړى دى که څه هم د هغوى پلرونه وي او يا يې زامن وي او يا يې وروڼه وي او يا يې ټبر او کورنۍ وي. دا هغه کسان دي چې الله تعالى د

دوی په زړونو کې ایمان خوندي کړی دی او له خپل لوري د یو روح په ورکولو سره یې دوی پیاوړي کړي دي.

او همدارنگه د قرانکریم د ال ممتحنه په سورت کې فرمایي. (یا ایها الذین امنوا لا تتخذوا عدوی و عدوکم اولیاء تلقون الیهم بالمودة و قد کفروا بما جاءکم من الحق) ممتحنة ۱

ژباړه: ای مومنانو! زما دښمنان او خپل دښمنان په دوستۍ مه نیسئ (په داسې توګه) چې دوی ته د دوستۍ پیغام ولیږئ. حال دا چې هغوی د هغه څه نه چې تاسې ته له حق (دین) څخه راغلي دي منکران دي.

د پورته لارښوونو په رڼا کې مسلمان ته جایز نه ده چې د الله تعالی له دښمنانو سره مینه او ملګرتیا ولري. مګر له کفارو سره په دې خاطر نرمي کول چې زړه یې د اسلام طرف ته مایل شي باک نه لري. همدارنگه د غیر مسلمو سره په مباح معاملاتو کې عدل وفا او رښتینولي پکار ده.

د مرتد پیژندنه او د هغه اړوند احکام

مرتد هغه سړي یا ښځې ته وایي چې د اسلام له دین نه وګرځي یعنې د ایمان او اسلام له ځلانده دایرې نه ووځي د کفر او شرک تپو تیارو ته ننوځي.

د ایمان له راوړو وروسته په ژبه د کفر کلمه ویل د مرتد کیدو رکن دی او د مرتد کیدو حکم د صحت لپاره د عقل شتون شرط دی همداراز د مرتد د حکم نفاذ لپاره خوښه او رغبت هم شرط دی ځکه په هغه چا د مرتد حکم نه شي نافذ یدلای چې په مرتد کیدو اړ ایستل شوی وي د مرتد حکم دا دی چې هغه ته درې ورځې وخت ورکړل شي او که هغه د اسلام په اړه د کوم شک او شبهي او اندیښنې ښکاره شوې وي د هغه د دغه شک او اندیښنې د رفع کولو هڅه وشي که چیرې په دې درې ورځو کې توبه وباسي او بیرته اسلام ته راوګرځي نو د هغه دغه توبه دې ومنل شي او هغه دی خوشې کړای شي خو که توبه نه کړي نو له اسلام څخه د بغاوت په ګناه دې ووژل شي ځکه چې اسلام د ارتداد سزا وژل ټاکلې ده.

په شریعت کې د مرتد جنازه کول روا نه ده او له هغه سره ناسته ولاړه هم جایز نه ده همداراز له کافرانو سره ډوډۍ خوړل که په خوړو کې د حرامو شک شتون ونه لري ډوډۍ خوړل روا ده خو له مرتد سره په هیڅ ډول ډوډۍ خوړل جایز نه دي او د مرتد کورته تگ هم روا نه ده.

د کفر او ارتداد نه د توبه کولو طریقه

که کوم کافر یا مرتد و غواړي چې له خپل کفر او ارتداد نه توبه تایب شي نو لازمه ده چې له خپلې پخوانۍ عقیدې نه د بیزارۍ اعلان وکړي د اسلام پراخه او نړۍ شموله رحمت دروازې د هغه لپاره تړلې نه دي هغه د سپیڅلي او ښکاره توبې په ایستلو سره اسلام ته داخلیدای شي لکه څنگه چې په لومړي سر کې ویل شوي دي کوم شخص چې مرتد شي هغه ته دې د اسلام بلنه ورکړل شي که هغه ته د اسلام په اړه کوم شک شبهه پیدا شوې وي هغه دې رفع کړای شي او چې کله هغه بیا د اسلام دایرې ته راتلل و غواړي نو د شهادت کلمه دې ووايي او له اسلام نه پرته له نورو ټولو ادیانو څخه د بیزاره کیدو اعلان دې وکړي او که یوازې له هماغه دین څخه چې له هغې نه دې اسلام ته راځي د بیزارۍ اعلان وکړي نو هم بسنه کوي او همداراز که هغه متاهل یعنی واده کړی شوی وي نو نکاح یې باید بیا تازه شي.

د زندیق پیژندنه او د هغه اړوند احکام

کوم خلک چې دعوه د اسلام کوي او عقاید یې د کفر وي او د قرانکریم او حدیثو په نصوصو کې تحریف کوي او د خپلو کفري عقایدو سره د نصوصو د برابرولو او سم گرځولو هڅه کوي، هغوی ته زندیق وايي. د مثال په ډول د ختم نبوت عقیده د اسلام ټینګه قطعي عقیده ده. په دې بنسټ کوم خلک چې د اسلام د دعوي سره سره د کوم دروغجن مدعي نبوت مني او د قرانکریم او حدیثو نصوص په هغه دروغجن نبي پورې تړي. دغه ډول خلکو ته زندیق ویل کیږي. یا مثلاً د اسلام د دعوي باوجود دا عقیده او فکر

لري. چې موجود قرانکريم صحيح او ريښتني نه دی. دا خو (نعوذبالله من ذالک) شرابيانو او زنا کارانو ليکلی کتاب دی.

داسې خلک هم زنديقيان دي. په همدې د دين نورې غوښتنې قیاسيدای شي زنديق هم لکه مرتد په شان واجب القتل دی خو دا چې که توبه وکړي له قتل بخښل کيږي او که نه؟

د حنفیه و په مذهب کې که زنديق له نيول کیدو نه مخکې پخپله توبه اوباسي نو د هغه توبه به ومنل شي او که د قتل له سزا نه به وبخښل شي. خو له نيول کیدو نه وروسته د هغه توبه د اعتبار وړ نه ده. له دې نه دا څرگنديږي چې زنديق له مرتد نه ډیر بد او ناوړه ده له مرتد او زنديق سره په هيڅ ډول نکاح جواز نه لري بلکې له واده نه وروسته که ښکاره شوه چې هغه شخص زنديق یا مرتد و نکاح یې نه صحيح کيږي. لومړی دې هغه ته د اسلام بلنه ورکړل شي که هغه په حقيقي معنی سره اسلام قبول کړي او مسلمان شي نو صحيح ده، دهغه نکاح دې په دوهم ځل وتړل شي که داسې نه وي نو پرته له طلاق او بل څه نه دې د هغوی ترمنځ بيلتون راوستل شي.

د منافق پیژندنه

هغه کس چې په ژبه یې ایمان وي او په زړه کې یې ایمان نه وي دا کس منافق دی. خو رسول الله (ص) چې کومې نښې ښودلې دي هغه دې عمل سره اړیکه لري او که دا ۴ څلور صفتونه په چا کې وموندل شي هغه پوخ منافق دی.

۱- په خبرو کې دروغ ويل.

۲- په امانت کې خیانت کول.

۳- د جنجال پر مهال کنځا کول.

۴- د ژمنې نه تر سره کول.

رسول الله (ص) فرمایلي دي دا ۴ څلور صفات که په چا کې ولیدل شي نو دا کس پوخ منافق دی نو پام وکړئ چې د تصديق بالقلب (په زړه د تصديق) په خير کوم شي په دې ۴ څلورو نښو کې شتون لري او داسې کس که څومره په زوره زوره د لاله الا الله ذکر کوي خو منافق دی.

منافقت څنگه په انسان کی راځي

منافقت يو هلاکونکي ناروغې ده. که په چا کې راغله نو د هغه بربادي او تباهي کې بيا څه شک نشته. دا چې ولې په منافقانو او د کمزوري ايمان ولا خلکو کې منافقت راځي د دې څه لاملونه دي که څوک ځان له هغو وساتي نو انشاءالله له منافقت څخه به خوندي شي هغه دا دي.

۱- ايمان په بليدلو کې د اور په څير دی لکه څنگه! اور بوټو گاز تيلو او داسې نور توکو ته اړتيا لري چې اور ورباندې بليږي. که د اور هغه توکي تيار نه شي نو هغه اور مړ کيږي رڼا يې ختمیږي او هيڅوک ترې گټه نه شي اخيستلای. د ايمان مثال همداسې دی. علم او عمل صالح ته اړتيا لري که يې څوک دغسې پرېږدي د مادې په چمتو کولو کې هلې ځلې نه کوي نو رڼا به يې ختمه او ځای به يې منافقت ونيسي. دې مثال ته قرانکریم هم اشاره کړې ده الله تعالی فرمايي. (مثلهم کمثل الذی استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم و ترکهم فی ظلمت لا يبصرون) بقره ۱۷

ژباړه: د دې منافقانو مثال د هغه چا په څير دی چې اور يې بل کړ کله چې اور خپل چاپيريال روښانه کړ الله تعالی د دوی اور ختم کړ او دوی يې په داسې تيارو کې پريښودل چې لاره يې هم نشو ليدلې منافقانو په لومړي سر کې ايمان په ښکاره راوړ خو بيا يې د هغه ايمان صحيح مراعت ونه کړ چې په ترڅ کې يې رڼا ختمه او سوځيدل يې پاتې شول. نو د ايمان د خاوند لپاره ضروري ده. که غواړي چې ايمان څراغ يې بل اوسي د علم نافع او نیک عمل کوښښ بايد وکړي. که څوک دې ته فکر نه کوي نو ايمان يې نه شي ورسره پاتې کيدلی.

۲- د ايمان مثال د يوې شنې ونې په څير دی چې هغه میوه گلان بيخ شاخونه او خوندور بوي لري. د دې ونې اصل بيخ صفا ساتل له هغه وائو يې خوندي ساتل چې ونې ته زيان رسوي د دې ونې هر وخت اوبه کول او له غلو څخه يې ساتل کارونه به يې مالک کوي بيا به له خپلې ونې څخه گټه اخلي. ايمان هم دا غواړي چې د وحی په اوبو سره به يې خړوبه کوي له شېهاتو بدعاتو او گناهونو څخه به يې په توبه نصوح سره څارنه کوي. او له افراط او تفريط څخه به يې

مهبزه کوي. بيا به ايمان هم له انسان سره پاتې شي او هم په اخرت کې گټه ورکړي که داسې نه وي. نو بيا د دې ونې وچيدل او کمزوري کيدل د وېشو تر وچيدو او کمزوري کيدو ډير ژر او يقيني دي. د دې کار لپاره د الله تعالی (د ذات او صفاتو) پيژندل ډير ضروري او اړين دي.

۳- مومن به تل د الله تعالی په ذکر کې مشغول اوسي. په هيڅ حالت کې به له الله تعالی څخه نه غافله کېږي. که يې زړه بيدار وي او کنه چې کله دی تل د الله تعالی د احکامو په عملي کولو اخته وي. نو په داسې حال کې نفاق د ده زړه ته لاره نه شي پيدا کولی. د دې برخلاف منافق داسې وي چې کله که لږ رڼا ورته پيدا شي نو عمل کوي که نه وي نو پروا نه لري نو په دې وخت کې د ده زړه ته نفاق لاره پيدا کوي او په داسې ډول ورننوخې چې ده ته احساس نه کېږي ان تر دې چې منافقت يې په زړه کې محکم او کلک شي هغه به يې اثار او نښانې څرگندي شي چې نه يوازې د ده عمل او د الله تعالی يادول دوام ونه لري بلکې کله چې خلک په يو ځای شتون ولري دې هم عبادت کوي او که خلک نه وي بيا غافل وي د دې په نتيجه کې چې له الله تعالی څخه حياء او شرم نه لري عبادت د مخلوق په وجه کوي په زړه کې يې د سزا په ډول منافقت ننوخې .

د شرک پيژندنه او د هغې احکام

شرک معنی د الله تعالی په الوهيت يا د هغه په ځانگړو صفاتو کې د بل چا شريکول او برخه وال گرځول ده او دا گناه (له توبې پرته) د بخښنې وړ نه ده. مسلمان امت ته پکار ده چې له شرک څخه ډير لرې واوسي ځکه په قرانکریم کې مسلمانانو ته له دې ناوړه عقيدې نه د خوندي ساتنې او ځان ژغورنې په کلکه ټنگار شوی دی په دې هکله د قرانکریم د څو مبارکو ايتونو ژباړه او لنډيز مشاهده کوو.

که تاسو شرک وکړ نو ستاسې (ټول نیک) اعمال به ضايع شي. زمره

بیشکه چا چې له الله تعالى سره شرک وکړ الله تعالى په هغه جنت حرام کړه او د هغه د اوسیدو ځای جهنم ده او د داسې بې انصافو مرسته کوونکې به هیڅوک نه وي. مایده

بیشکه الله تعالى هغه گناه نه بخښي چې له هغه سره شرک وشي او تر دې د کمې کچې گناه چاته یې چې خوښه شي بخښي او چا چې له الله سره شرک وکړ بیشکه هغه بې لارې شو په ډیرې سترې گمراهۍ سره. نساء

شرک د غندنې له یادښت نه وروسته ښه بریښي چې د ځینو محدثینو لار ښوونې هم لوستونکو ته ډالۍ کړو. حضرت شاه عبدالقادر صیب دهلوی (رح) محدث د (ولا تنکحوا المشرکات حتی یومن) سورة البقره ایت ۲۲۱ دوه سوه یو ویشتر تر ایت لاندې لیکي چې پخوا د کافر او مسلمان تر منځ خپلوي کیدله په دې ایت سره حرامه و گرځول شوه. که میره یا میرمن شرک وکړ نو د هغوی نکاح ماته شوه. شرک دې ته وایي چې یو څوک د الله تعالى صفت بل چاته ورکړي. مثلاً څوک داسې وگڼي چې بل څوک هغه په هر څه خبر دی یا هغه چې هر څه وغواړي کولای یې شي یا زمونږ خیر او شر د هغه په واک کې دی او دا چې د بل چا د الله تعالى هومره تعظیم وکړي مثلاً ټنډه پر ځمکه کیږدي او له هغه نه حاجت و غواړي مختار یې وگڼي. موصح القرآن

حکیم الامت حضرت شاه ولي الله دهلوی (رح) محدث د عرب مشرکانو د شرکي عقایدو او نظریاتو یادونه کوي او لیکي ژباړه: د شرک په ډولونو کې یو دا هم دی چې هغو مشرکانو به ناروغ د رغیدو او د غریب د بډای کیدو او د داسې نورو حاجتونو لپاره له غیر الله نه د مرستې طلب کاوه او د هغوی په نوم به یې نذرونه ورکول تر څو د دې نذرونه په وړاندې کولو سره پخپلو مقاصدو کې بریالیتوب ترلاسه کړي او د برکت لپاره به یې د هغوی نومونه یادول نو الله تعالى په هغوی لازمه وگرځوله چې په لمانځه کې دا ولولي (ایاک نعبد و ایاک نستعین)

ژباړه: خاص ستا عبادت کوو او خاص تا نه مرسته غواړو.

همداراز الله تعالى و فرمایل. (فلا تدعوا مع الله احدا)

ژباړه: تاسې له الله تعالى سره بل څوک مه رابلئ.

له یاد شویو حوالو څخه دا جوتیږي. چې مخلوق مختار کل گڼل لیدونکی او خبر دار شمیرل په ناسته او ولاړه کې په غایبانه ډول هغه رابلل او د غیر الله په نوم نذر ورکول دا ټول شرک دی دا هماغه خچنه عقیده ده چې په دې عقیده د اخته کیدو په وجه یهود نصارا او د مکې مشرکین د الله تعالى د لعنت او غضب وړ گرځیدلي وو.

د شرک حقیقت

له الله تعالى پرته له بل چا څخه غوښتنې ته شرک وایي رسول الله (ص) فرمایي. چې زما په امت کې به شرک په دې ډول راننوخې لکه د شپې په تیاره کې چې میږی تیاره کوټې ته را ننوځي او د شپې په تیاره کې تیاره کوټې ته د میږی را ننوتل چا ته نه ښکاري.

نو رسول الله (ص) فرمایي: چې شرک هم زما امت ته داسې را ننوځي یعنی خلک به د شرکي اعمالو کول توحید گڼي او کوي به یې.

په قرانکریم کې راغلي چې الله تعالى به د قیامت په ورځ ځینې خلک رټي او پوښتی به یې چې تاسې ته ما ویلی و. (ان الله لا یغفران یشک به و یغفر ما دون ذلک لمن یشاء ومن یشک بالله فقد افتری اثماً عظیماً)

ژباړه: الله تعالى یوازې د شرک گناه نه بخښي او له شرک پرته ټول گناهونه بخښي (که وغواړي) او بیا هم تاسې شرک کاوه او تاسې که ژوند تیر کړی نو د یو مشرک ژوند مو تیر کړی. نو مشرکین به ځواب ورکړي.

(ثم لم تکن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما کنا مشرکین)

نو بیا به داسې وشي چې د دوی په عقل کې به یوازې دا خبره راځي او د الله تعالى په وړاندې به عرض کوي چې زموږ پالونکیه!

موږ په تا سره قسم کوو چې موږ مشرکین نه و موږ د مشرکانو ژوند نه دی تیر کړی بلکې موږ خو د موحدینو په بڼه ژوند تیر کړی یوازې د یو الله عبادت مو کړی افسوس چې دې ایت ته مو هیڅ پاملرنه نه ده کړی. او الله تعالى به د قهر او غصې په حالت کې به پوښتنه کوي چې تاسې ولې د مشرکینو ژوند

تیر کړی؟ او بل لوري ته هغوی ځواب ورکوي ستا په نامه مو قسم دی چې موږ مشرکین نه و او موږ د مشرکینو په څیر ژوند نه دی کړی (نعوذ بالله) په دې وخت کې څوک د دروغو همت به وشي کولای چې د الله تعالی په وړاندې دروغ ووایي او بیا د الله تعالی په نامه دروغجنه لوړه وکړي او دا پوښتنه خو له سره نه راولاړېږي پرته له دې چې دوی ټول ژوند په شرک کې تیر کړی او خپل شرک یې توحید گڼلې و او په پوره نیک نیتۍ سره یې شک کاوه او د دوی ملا ورته ویل چې همدا توحید دی او د دې گنجایش شته نو همدا لامل دی چې د الله تعالی پر وړاندې به جرات کوي قسمونه به کوي او وایي به چې موږ مشرکین نه و او همدا خبره پیغمبر (ص) کړې ده چې زما امت کې شرک راځي او دوی به پرې نه پوهیږي لکه څنگه چې په تروېمۍ کې تیاره کوټې ته د میږۍ په راننوتو کې څوک نه پوهیږي او لیدل یې ستونزمن کار وي.

نو ښکاره شوه چې موږ ته په دې اړه له احتیاط څخه کار اخیستل پکار دي. ځکه هسې نه چې د شرک په گناه اخته یو او هیڅ غور مو پرې نه وي کړی دلته یو شعوري عمل بنسټ قرانکریم ده یو شرک دا دی چې له یو شي سره دومره مینه کول چې د الله تعالی محبت د هغې په پرتله پاتې راشي نو تاسې شرک وکړ په قرانکریم کې راغلي دي. (ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم كحب الله والذين امنوا اشد حباله ولویری الذین ظلموا اذ یرون العذاب ان القوة لله جميعا و ان الله شدید العذاب)

ژباړه: او په خلکو کې ځینې داسې وي چې له الله تعالی سره نور څوک شریکوي او غیرو سره داسې مینه کوي لکه له الله تعالی سره چې پکار ده. او هغه څوک چې ایمان یې راوړی دی له الله تعالی سره په مینه کې سخت ترین دی.

د شرک یو څو ډولونه

۱- اصغر شرک

اصغر شرک هغه گناه ده چې الله تعالی په قرانکریم او یا رسول الله (ص) په خپلو مبارک احادیثو کې د زجر او تهدید له امله د شرک په نامه سره یاد کړی دی. خو هغه شرک نه دی چې د اسلام څخه د وتلو لامل وگرځي او یوازې هغه

گناهونو ته د شرک نسبت کولای شو چې شارع په شرک سره نومولي وي چې په دوه ډوله دی.

۱- ښکاره شرک

دا شرک په الفاظو او افعالو کې منځ ته راځي. الفاظ: لکه له الله تعالی پرته په بل شی قسم خوړل رسول الله (ص) فرمایي. (من حلف بغير الله فقد كفروا شرک) ژباړه: هغه څوک چې له الله تعالی پرته په بل شی قسم وځوري یقیناً کافر او مشرک شو.

افعال: د ځينو نارغیو د درملنې لپاره له هغو شيانو څخه گټه اخیستل چې الله تعالی هغه د دفعه کولو اسباب نه وي معرفي کړي. رسول الله (ص) فرمایلي دي. (من علق تمیمة فقد اشرك) ژباړه: هر څوک (پخپله یا دماشومانو او یا د حیوان په غاړه کې) یو څه شی ځوړند کړي یقیناً چې ده د شرک کار تر سره کړ.

۲- خفي شرک

په نیتونو او ارادو کې شرک ته خفي شرک ویل کیږي. لکه ریاء. ریاء دې ته ویل کیږي چې یو څوک نیک کار د دې لپاره تر سره کوي چې خلک یې وويني او بیا ووايي چې فلانی ډیر ښه سړی دی او د ده صفت وکړي. الله تعالی په دې اړه فرمایلي دي. (فمن كان يرجو لقاء ربه فليعمل عملاً صالحاً ولا يشرك بعبادة ربه احداً)

ژباړه: نو یو څوک چې دخپل خالق سره د یو ځای کیدو په هیله وي هغه ته پکار دی چې ښه عمل وکړي او په بنده گۍ کې له خپل رب سره یو بل څوک شریک نه کړي.

رسول الله (ص) فرمایلي دي. (ان اخوف ما اخاف عليكم الشرك الاصغر. قالوا يا رسول الله (ص). وما اشرك الاصغر؟ قال ریاء)

ژباړه: يقيناً چې زه په تاسو باندې له ټولو شيانو څخه زيات له اصغر شرک څخه ويريږم. صحابه وو پوښتنه وکړه اې د الله تعالى رسول. اصغر شرک څه شی دی. رسول الله (ص) و فرمايل رياء.

۳- شرک فی الذات

د الله تعالى په ذات کې څوک شريکول د مثال په ډول ۲ دوه يا ۳ درې معبودان منل « بيشکه شرک کول ډير ظلم دی » لقمان
د ظلم حقيقت علماو دا بيان کړی چې د کوم څيز بې ځايه وکارول شي او دا خبره په شرک کې تر هر څه په ډاگه ده چې د پيدا کوونکي د بتانو او يا د هغه د مخلوق عبادت وشي او يا د هغه له ذات سره شريک او برخه وال وگڼل شي لکه چې عيسايان حضرت عيسى (ع) او يهودان حضرت عزيز (ع) له الله تعالى سره شريک بولي.

۴- شرک فی الصفات

د الله تعالى په صفاتو کې څوک شريکول د دې ډولونه ډير دي چې ډير څرگند په کې دا دي.

۵- شرک فی العلم

يعنی د کوم بل چا لپاره د الله تعالى په څير د علم صفات ثابتول لکه د پيغمبر، بزرگ، يا پير په باب دا عقیده لرل چې زموږ په ټول حال هغه هر وخت خبر دی او پرې پوهيږي. له نجومی بزرگ يا بل څخه د غيبو خبرو معلومات کول فال کتل او په هغې باور کول يا کوم لرې ته اواز کول او دا گڼل چې هغه ته خبرتيا شته دې ټولو ته شرک فی العلم ويل کيږي په داسې حال کې چې قرانکريم فرمايي. (و عنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم) انعام ۵۹

ژباړه: او له هغه سره د غيبو کونجيانې دي په هغې هيڅوک نه پوهيږي مگر همدې الله.

۶- شرک فی التصرف

يو څوک د گټې او زيان واکدار گڼل له چا نه خپل مراد غوښتل روزي يا اولاد ورنه غوښتل او حال دا چې قرانکريم فرمايي. (قل من بیده ملکوت کل شی و هو یجیرولا یجار علیه ان کنتم تعلمونَ سيقولون لله قل فانی تسحرون) مومنون ۸۸ - ۸۹

ژباړه: يعنی ته ووايه د هر شي واک د چا په لاس کې دی او هغه بچ کوونکی دی او له هغه څخه هيڅوک نه شي بچ کيدای ووياست که تاسو پوهیږي وبه وايي هر څه الله لره دي نو ووايه! له کومه پرتاسو جادو کيږي چې هوش او حواس مو له لاسه ورکړی او په داسې غټو غټو خبرو هم نه پوهیږی.

۷- شرک فی السمع

لکه څرنگه چې الله تعالی لري او نږدې پټه او ښکاره او د زړه خبره اوري، نبي ولي يا بل څوک همدا ډول اوریدونکې گڼل په قرانکريم کې راغلي دي. (ان الله هو السمع البصير) مومن ۲۰

ژباړه: بیشکه الله تعالی همدې اوریدونکی او لیدونکی دی.

۸- شرک فی البصر

د مخلوق پیغمبر، ولي، شهید، او يا د نورو په هکله دا عقیده لرل چې هغوی له لري او نږدې او هرځای څخه د الله تعالی په شان لیدل کوي او هر چیرته زموږ کارونه ويني دا عقیده د شرک ده په دې اړه دلیل په شرک السمع کې وړاندې شوی دی.

۹- شرک فی الحكم

يعنی د الله تعالی په خير کوم بل څوک حاکم گڼل او د هغه حکم د الله تعالی د حکم په شان گڼل يا د الله تعالی د حکم په مقابل کې د بل چا حکم خوښ گڼل دې ته شرک فی الحكم وايي. په قرانکريم کې راغلي دي. (ان الحكم الا الله) يوسف ۴۰

ژباړه: حکم د بل هیچا نه دی مگر د يو الله.

۱۰- شرک فی العبادت

يعنی د الله تعالى په خير کوم بل څوک د عبادت وړ گڼل يا کوم مخلوق ته د عبادت په ډول کوم فعل تر سره کول لکه کوم پير يا قبر ته سجده کول يا د کوم نبي ولي يا د پير په نوم روژه نيول يا د غيرالله په نوم نذر منل يا د کوم قبر نه د بيت الله په شان طواف کول د غير الله په نوم د څاروي سرپرېښودل په زیارتونو د نذر څادر غوړول د چا په نوم ذبحه کول تعزیه د چا په نوم فرياد کول چا ته ټيټيدل يا چاته د بت په شان په ادب دريدل دا ټول شرک فی العبادت دي په داسې حال کې چې قرانکريم فرمايي. (و اعبدوا الله ولا تشركوا به شياء) نساء ۳۶

ژباړه: بنده گي د الله تعالى وکړئ او څوک ورسره مه شريکوي.

د غير الله په نامه نذر

د الله تعالى نه غير د مخلوق (نبي، پير، پيري، بادشاه، زیارت) او د داسې نورو په نوم تعظيم او نذر (حلوا پسه چيلی او داسې نور ورکول او تقسيمول) ته فعلي شرک وايي او په شرک فی العبادت کې هم شاملېږي او حرام دی او هغه مالونه چې د مخلوق په تعظيم او نذر باندې حلال کړي شي د هغه ثواب پر ځای عظيمه گناه ده دا کار حرام هم دی او د دغې حلال کړی شوي مالونه او نذرونه حلواگانو خوړل هم ناروا دی.

له کفارو او مشرکينو سره مرسته

که څوک د مسلمانانو پر وړاندې له مشرکينو سره مرسته او له هغوی سره ملتيا کوي. نو هغه د ايمان له کړۍ څخه وځي او پردې خبره دليل د الله تعالى دا اشاره دی. (ومن يتولهم منکم فاء نه منهم ان الله لايهدی القوم الظالمين) ژباړه: او تاسې څخه چې څوک دوی خپل دوستان گرځوي نو دا هم په هغوی کې شميرل کېږي او يقيناً الله تعالى ظالمان له خپلې لارښوونې څخه بې برخې کوي.

(بشرالمنفقين بان لهم عذابا اليماً الذين يتخذون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ايبغون عندهم العزة فان العزة الله جميعا) نساء ۱۳۸ - ۱۳۹

ژباړه: او هغه منافق چې مومن پرېږدي او له کافر سره دوستي پیل کړي نو دوی د دردوونکي عذاب زېږې ورکړه او یا دا خلک د عزت پلټنې لپاره هغوی ته ورځي او سره له دې چې ټول عزت د الله تعالی لپاره دی. نو ښکاره شوه چې د مومن په اړه په زړه کې د مینې نشتوالی او د کافر په اړه په زړه کې مینه او د هغه لوی والی د ایمان دلیل نه بلکې د کفر دلیل دی.

بدعت

له کفر شرک او ارتداد نه وروسته بدعت ستره گناه ده بدعت هغو شيانو ته وايي چې اصل او بنسټ یې له شریعت څخه ثابت نه وي او د شرعي له ۴ څلورو دلیلونو یعنې د الله تعالی له کتاب د رسول الله (ص) له سنتو د امت له اجماع او د مجتهدینو له قیاس څخه د هغې ثبوت ترلاسه نه وي او په دین کار وشمیرل شي وکړای شي او یا پرېښودلای شي.

آخرت کی درې زیانونه دا دي

۱- د الله تعالی نا خوښي.

۲- سخت حساب.

۳- د دوزخ عذاب.

عام گناهونه

۱- لمونځ نه کول او یا هم په ځنډ (وروسته والی) سره د هغه ادا کول.

۲- زکات نه ورکول او یا هم د هغه په ورکولو کې سستي کول.

۳- له وس لرلو سره سره بیا هم حج نه کول.

۴- غیبت چغلي او شیطانت کول.

۵- د نشه یي توکو کارول چې په عقل باندې پرده راولي.

۶- د ښځې ځان ښودنه قیمتي او مشهور لباس اغوستل او پرته له محرم نه بازار ته راوتل.

- ۷- فاحش بې حياء او خراب فلمونه کتل سندرې ساز او سرود اوریدل.
- ۸- ناوړه ناولونه او کیسې اوریدل.
- ۹- پرته له کومې وجې د ډریور مزدور نوکر او بادر کورته ننوتل.
- ۱۰- په موبایلونو کې عبس خبرې کول یارانې او نا مشروع اړیکې جوړول.
- ۱۱- د شر او فساد مجلسونه جوړول او یا په هغه کې ونډه اخیستل.
- ۱۲- ځینې میرمنې هېڅ د خپل د خاوندانو زړونه لاس ته نه راوړي (هغوی هېڅ نه گڼي او نا فرماني یې کوي).
- داسې ډیر نور هم دي خو په موږ لازمه ده چې له الله تعالی څخه وویږو او د هغه امر پر ځای کړو ځکه الله تعالی فرمایلي. (یاایهاالذین امنوا قوا انفسکم و اهلیکم نارا) تحریم ۶
- ژباړه: اې ایمان والاوو تاسې خپل ځانونه او خپل اهل کورنې د جهنم اور څخه وژغورئ.

د گناهونو ناوړه پایلې

- ۱- د بنده او رب تر منځ پرده الله تعالی وایي. (کلا انهم عن ربهم یومئذ لمحبوبون)
- ژباړه: داسې نه ده دوی به په دغه ورځ د خپل رب په اړه په پرده کې پټ شوي وي.
- ۲- مخلوق د خپل خالق په اړه په وحشت کې پرېوځي. ځکه کله چې د انسان بد عملي زیاته شي، نو بد گماني او وحشت یې هم زیاتېږي.
- ۳- تل پاتې اندېښنه الله تعالی وایي. (لا یزال بنیاهم الذی بنواریبه فی قلوبهم)
- ژباړه: دا ودانۍ چې هغوی جوړه کړې ده، تل به د هغوی په زړونو کې د بې باورۍ جرړه وگرځي (چې د هغې د ویستلو اوس کومه لاره نشته)
- ۴- په زړه کې ویره او گډوډي پیدا کوي. (سنلقى فی قلوب الذین کفروا الرعب)
- ژباړه: هغه وخت ډیر ژر راتلونکی دی، چې موږ د حق نه منونکو په زړونو کې وېره وغورځوو.

- ۵- د ژوند چارې به يې تنگې شي. (فان له معيشه ضنکا)
ژباړه: بې له شکه د هغه ژوند چارې به تنگې شي.
- ۶- مخ به يې تور او تريو شي. (وتسود وجوة فاماالدين اسودت و جوههم)
ژباړه: او تور شي مخونه پس هغه کسانان چې تور شي مخونه د هغوی.
- ۷- په زړه کې به يې سختي او تيارې را پيدا شي. (وجعلنا قلوبهم قاسية)
ژباړه: او د هغوی زړونه موسخت کړل.
- ۸- په زړونو کې کينه او کرکه را پيدا کوي.
- ۹- د رزق له تنگسې سره به مخامخ شي. (ولو انهم اقاموا التورة والانجيل و ما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم و من تحت ارجلهم)
ژباړه: کاشکې دوی تورات او انجيل او هغه نور کتابونه نافذ کړي وای چې د دوی رب له لوري دوی ته لېږل شوي وو، که داسې يې کړي وای، نو د دوی لپاره به له پاسه روزي وریدله او له لاندې به راخوتیدله.
- ۱۰- په گناهونو سره ایمان ته زیان رسيږي، غمونه او مصیبتونه زیاتېږي او الله تعالی پرې غوسه کیږي. (فباو بغضب علی غضب)
ژباړه: پس اخته شول په غضب له پاسه د غضب نه .
هغوی وویل. (و قالوا قلوبنا غلف)
ژباړه: هغوی وایي. زموږ زړونه پوښل شوي دي.

حرام

د حضرت جابر (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) وفرمایل. هغه غوښه چې د حرام مال نه یې پرورش شوی وي هغه به جنت ته داخله نه شي او دغه غوښه (جسم چې د حرام مال نه یې پرورش شوی وي د دوزخ لایقه ده) یعنې خامخا به جهنم ته ځي. بهیقي

د دې حدیث لاندې هم ډیر خلک راځي لکه: غل، قمار وهونکي، شرابي، چرسي، تصویر جوړونکي، رشوت اخیستونکي، زناکار، سود خور، یا په تجارت کې ټول هغه څیزونه چې هغه په شریعت کې حرام وي او د ده کارو بار په حرام باندې جاري وي او کوم مسلمان چې په حرامو باندې اخته وي د هغه لپاره بهتره دا

ده چې توبه وباسي او کوم مال چې شتون ولري هغه دې د يو پوه عالم په مشوره باندې تقسيم کړي هغه چې ورته کومه طريقه ښائي په هغه دې عمل وکړي او د حراموڅخه دې ځان وژغوري الله تعالى به ورته بخښنه وکړي.

د حضرت علي (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) نه پوښتنه وشو چې د مومن څو ښي دي؟ رسول الله (ص) ورته په ځواب کې وفرمايل چې ۴ څلور.

- ۱- دا چې پاک کړي خپل زړه د تکبر او د حسد نه.
- ۲- دا چې پاک کړي د خپل ژبه د دروغ او غيبت نه.
- ۳- دا چې پاک کړي د خپل عمل له رياء (ښودلو) نه.
- ۴- دا چې پاکه کړي د خپل خيټه د حرامو بدعت او شېهي نه.

حلال او حرام مال يو امتحان دی

الله تعالى چې څنگه مخلوقات پيدا کړي دي همداراز د دوی د روزي ذمه واري يې هم اخيستي ده څوک داسې نه پرېږدي چې هغه ته دې روزي ور نه کړي که څه هم د الله تعالى لوی دښمن او له هغه څخه سرغړونکی او نافرمان هم وي دا ځکه چې الله تعالى ته دنيا اعتبار نه لري نو له همدې امله دوست او دښمن دواړو ته رزق ورکوي له څنګه چې په حديث شريف کې دا خبره بيان شوې ده. (عن سهل بن سعد الساعدي (رض) قال! قال رسول الله (ص) لو كانت الدنيا تصدل عند الله جناح بعوضة ماسقى كافرا منها شربة ماء) رواه الترمذی ژباړه: له حضرت سهل بن سعد الساعدي (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) و فرمايل که دنيا د الله تعالى سره د غوماشي د وزير په اندازه قدر لرلای نو کافر ته به يې له دې څخه يو غړپ او به هم نه وای ورکړې. لکه څنګه چې روزي ورکول د الله تعالى کار دی. همداراز پراخول او تنګول هم د الله تعالى کار دی نو د روزي پراخوالی او د مال زياتوالی د هوشيارتيا ښه ده بلکې ډير ځله بيعقلان خلک وي او تر هوشيارانو زيات مالونه لري غرض زما دا وو چې د انسان اصلي مقصد په دنيا کې د مال گټل او د پيسو زياتول نه دي بلکې د الله تعالى پيژندل او د هغه راضي کول او د هغه د احکاماتو په مطابق ژوند تيرول. دې دنيا ته چې انسان راغلی دی د ده راتګ ازمايښت او امتحان

لپاره دی او الله تعالی غواړي چې په انسانانو کې تابعدار او نا فرمان ښکاره کړي.

همداراز د روزي د گټلو په هکله هم پر انسانانو امتحان کوي. ځينې شيان الله تعالی حرام کړي او د روزي د گټلو ځينې لارو څخه يې منع کړی ده. همداراز ځينې شيان يې حلال کړي او د هغو د گټلو لپاره طريقې او حدود تعين کړي دي بيا يې انسان ته اختيار ورکړی د.

(د دې وعدې سره سره چې روزي الله تعالی ورکوي) چې دې د روزي د گټلو لپاره په کومو طريقو او لارو روانيږي کومه ذريعه د مال گټلو لپاره اختياروي او په کومه طريقه کار بار کوي او بل امتحان يې د مال په هکله دا دی چې حرام مال يې ډير کړی دی د حرام مال مثال د مردار شوي حيوان په څير دی چې چاته قدر او ارزښت نه لري چې په کور کې يې ساتنه هم څوک نه برداشتوي بلکې له ځانه يې لرې کوي او غورځوي يې.

همداراز د حرام مال مثال هم داسې دی لکه الله تعالی چې غورځولی وي که يې څوک اخلي نو تر حلال مال به په اسانه تر لاسه کيږي او الله تعالی ته د مردارې په څير هم قدر نه لري ځکه ترې خيراتونه هم نه قبلوي له دې امله انسان بايد خپل د ژوند اصلي هدف ته ځير شي او د روزي د گټلو لپاره هغه لارې اختيار کړي چې صحيح او روا وي لکه دين د ۵ پنځه وخته لمانځه نوم نه دی بلکې د انسان لپاره ضروري ده چې د ژوند په ټولو اړخونو کې به د شريعت پابندي کوي.

د شريعت ډير احکامات د معاملو سره تعلق لري د دې يو دليل دا دی چې هدايه زموږ د مذهب معتبر کتاب دی چې په ۴ څلور جلدونو کې دی په دې مبارک کتاب کې د انسان د عمل سره تعلق لرونکي تقريباً ديني احکامات ذکر دي په دې کې يوازې لومړنی جلد د عباداتو (اودس، لمونځ، زکات، او حج) په هکله دی نور ۳ درې جلدونه يې ټول د معاملو په هکله دي له دې څخه دا خبره جوتيږي چې يوازې د عباداتونو په کولو سره په دين پوره عمل نه کيږي تر څو چې خپلې معاملې د شريعت په مطابق نه کړو.

له حرام مال څخه صدقه او خيرات نه قبلېږي

په حديث شريف كې دى. (لا تقبل صلاة بغير طهور ولا صدقة من غلول) ژباړه: له پاكوالي پرته لمونځ نه قبلېږي له حرام مال څخه صدقه او خيرات نه قبلېږي.

الله تعالى لكه څنگه چې يوازې پاك مال قبلوي همدارنگه په عمل كې هم يوازې پاك قبلوي چې د هر ډول شرك رياء او تكبر څخه پاك وي. د پاك مطلب دا دى چې حلال وي په دې حديث كې دليل دى په دې خبره چې انسان ته په خوراك باندې هم ثواب وركول كيږي چې كله يې نيت صحيح وي چې داسې نيت وكړي دا خوراك ځكه كوم چې په عبادت باندې پياوړى شم او ژوندى پاتى شم.

دين څه ته وايي

څوك چې موږ مسلمان بولو هغه په دين سره بولو ځكه هغه به ټول دين مني بيا به په اسلام كې داخل بلل كيږي او مسلمان ورته ويل كيږي دين په معنى كې دوه مفهومه له ځان سره انتقالوي ايمان او اسلام حضرت امام ابوحنيفه (رح) په فقه اكبر كې ايمان داسې تعريفوي هو الاقرار والتصديق.

ايمان عبارت دى له اقرار په ژبه او تصديق په زړه سره او اسلام عبارت دى له الاسلام هو التسلم والانقياد لاوامر الله تعالى. اسلام عبارت دى له تسلمى او غاړه كېښودلو څخه او امر د الله تعالى ته. امام ابو حنيفه (رح) وروسته له دې تعريف څخه ليكي ايمان او اسلام له طريقې د لغت سره توپير لري ځكه هر يو جلا جلا تعريفونه لري وايي ايمان بې له اسلام څخه نشي راتلاى ددوې دوو تر منځ تلازم دومره پياوړى ده لكه د انسان گيډه چې بې له شا څخه نشي قايم كيدلاى او شا بې له گيډې نشي راتلاى. دا هغه مثال ده چې په عربي ژبه كې ددوو شيانو تر منځ د قوي تلازم ښودولو لپاره استعمالېږي. امام ابو حنيفه (رح) فرمايي. چې دين د اسلام او ايمان د دواړو نوم ده. فقه اكبر صفحه ۱۱. دين له څلورو كلمو څخه جوړ ده داسي كليمي چې يو هم له

بلي څخه نشي جلا کيدای او نه هم له دې کليمو څخه يو هم کم دين بلل کيږي په دې معنی چې د څلورو واړو کليمو نوم دی هغه څلور کليمي دا دي.

- ۱- اقرار: د کلمي طبيعي شريفي په ژبه لوستلو ته وايي.
- ۲- تصديق: د همدغه کلمه په مفهوم او معنی باندې د زړه پوخ باور او يقين ته وايي.
- ۳- تسليم: عبارت ده له د الله تعالى د احکامو منلو څخه.
- ۴- انقياد: د الله تعالى د احکامو او حکم پر وړاندې تواضع او عاجزي ته ويل کيږي.

ريښتني دين

۱- اسلام نه د بودايي مذهب په ډول دی چې صرف محدود اخلاقي د ستورونه ولري نه رهبانيت دی چې په کې عبادت د دنيا څخه تېښته اسلام انسان په څو محدودو شعايرو لکه ورځ کې لمونځ په کال کې روژه او په ټول عمر کې حج مکلف کړی دی د دې لپاره چې انسان تل د خپل خدای سره په اړيکه کې وي وروسته هغه رخصتوي چې په ځمکه کې کار کوي او د الله تعالى نعمتونه په لاس راوړي.

۲- د اسلام له نظره انسان نه يوازې اسماني روح ده او يوازې خاورين جسد دی بلکې د روح او جسد يو ځای کيدو څخه منځ ته راغلی چې هم جسم او هم روح پر هغه خاص حق لري اسلام د دنيا او اخرت دواړو ژوند ته په ارزښت قايل دي ژوند په دين نيکمرغه کيږي او اخرت په دنيوي ژوند جوړيږي.

۳- د قاروني او فرعوني فکر څخه بله لويه بلا نشته هغه وخت چې انسان خپله برتري خپل کمال وبولي د خدای او د خدای له خلکو څخه د بې نيازۍ احساس کوي خپل صفتونه نه ويني د خپل ځان څخه بيگانه کيږي د نورو مثبت نقش نه ويني په پايله کې د خدای خدای او د خدای خلکو څخه بيگانه کيږي.

۴- د ابتداء څخه فلسفي او مکتبونه په دې اړه سرگردانه دي چې ايا فرد اصل دی که ټولنه؟ ځينې فرد اصل بولي ټولنه د افرادو څخه جوړيږي فرع بولي

خو نور بيا ټولنه اصل او فرد فرع بولي او وايي چې فرد بې له ټولنې څخه خام مواد دی ټولنه او خلک فرهنگ ته ور انتقالوي.

۵- په اسلام کې د ژوند تگلاره فطري ده نه فرد د ټولنې او نه ټولنه د فرد قرباني کوي د دواړو حقوق او مسؤليتونه په داسې حالت کې ساتي چې د بل لپاره گټور تماميږي اسلام د فرد پر حقوقو او آزادي تاکید کوي تر څو هغه مسؤليتونه د ټولنې په وړاندې په سمه توگه سر ته ورسوي.

څوک ريښتني دی

د يو چا دينداري او تدین د رښتياوالي نښې د هغه په اخلاقو او ټولنيزو معاملاتو او راکړه ورکړه کې ښکاره کيږي. يعنی د يوه دينداره که اخلاق ښايسته و او له خلکو سره ناسته ولاړه هم صحيح و نو دې رښتني دينداره بللی شو او که يو څوک په ځينو عباداتو او خبرو کې ځان دينداره ښکاره کوي خو اخلاق او ټولنيز چلند يې سم نه وي نو مونږ دې رښتني نشو بللی ځينې داسې خلک شته چې هغې ځانونه ډيره دينداره ښکاره کوي نفلونه خيراتونه او ښې ښې خبرې کوي خو اخلاق او له خلکو سره يې ټولنيز چلند سم نه وي دا کس دينداره او نیک نشو بللی بلکې دروغجن دی د دينداره انسان د پيژندلو لويه نښه د هغه ټولنيز اخلاق دی موږ نن سبا مختلف انسانان او ډيرې ډلې وينو څوک وايي موږ په حقه يو او ځينې نور وايي زموږ لاره حقه ده که چيرته تاسو په دې حالاتو کې نه پوهيږي. او حيران دريان پاتې ياست چې ټول ځانونه په حقه بولي موږ له چا سره ملگري شو رښتني خلک څوک دي؟ ستاسو لپاره د ريښتنو خلکو د پيژندلو اسانه لاره دا ده اخلاقو ته يې ځير شي! هر ځای مو چې ښه اخلاق غوره وموند او هلته رښتني علم او رښتني دين دی او که هرڅوک ښه اخلاق او غوره انساني چلند ونه لري په دين او علم يې باور مکوی.

خپل دين وساتئ

د الله تعالى د رسول څخه چا پوښتنه وکړه چې څوک ښه مسلمان دی؟ رسول الله (ص) ورته و فرمايل: هغه چې د ژبې او لاس څخه يې بل مسلمان په امان وي. بخاري

په ننۍ نړۍ کې د خلکو برداشت د يو بل پر وړاندې لږ شوی او ډیر لږ خلک يو د بل سره په ورین تندي خبرې کوي خصوصاً ټولنيز پانوپ باندې لکه فیسبوک ټویټر او داسې نور.... کیدای شي تاسو هم لیدلای وي چې ځینې ملگري قومي ژبني مذهبي او سیاسي پانې لري چې نه یوازې کومه خاصه گټه لري بلکې د نفاق لامل گرځي. په داسې حالاتو کې تر ټولو اړینه دا ده چې د خپل دين او ژبې ساتنه وکړو. ډیره اسانه ده چې په فیسبوک باندې د چا پر پوست باندې په قهر شو چې نه یوازې مو خوږ ملگري له لاسه ورکړی بلکې نا مناسبو الفاظو مو نور ملگري هم خوږ کړي نه یوازې چې ملگري به مو خپه کړي وي د شر بنسټ به مو هم ایښی وي هرڅوک چې ستاسو بده لیکنه گوري او شریکه وي یې تاسو به گناهگاره کیږي. فکر وکړئ د یوې لحظې غوسه په خاطر ولې خپل اخرت خراب کړو؟

په همدې باب د الله تعالى رسول (ص) فرمایلي. غښتلی هغه نه دی چې بل راوغورځوي بلکې غښتلی هغه دی چې د غصې په حال کې خپل ځان کنټرول کړ.

عملي دين پريښودل

او هغه کسان چې د الله تعالى له دين څخه مخ اړوي (نه دين زده کوي او نه پرې عمل کوي) او نه يې کومه اړتيا انگيري او په راتلونکي کې د دين د زده کړي او ښوونې څه فکر هم نه لري، نو هغه مسلمان نه دی ځکه چې الله تعالى فرمایي. (ومن اظلم ممن ذكر بایت ربه ثم اعرض عنها انا من المجرمين منتقمون) السجده

ژباړه: له هغه چا لوی ظالم څوک دی، ورته د الله تعالی ایت ولوستل شي او هغه ترې مخ واړوي او بیشکه موږ له مجرمانو څخه غچ اخیستونکي یو.

(وقال الرسول یارب ان قومی اتخذوا هذا القرآن مهجوراً)

ژباړه: « د قیامت په ورځ به » رسول الله (ص) وایي ای زما پالونکیه! دا زما د قوم هغه خلک دي چې دوی قران مجید پرینسی وو.

رسول الله (ص) فرمایي. (فمن ترکها فقد کفر النسی الصلوة)

ژباړه: چا چې قصداً لمونځ پرینسود نو کافر شو.

او همداشان وعید د زکات د پرینوونکو په اړه هم دی او همداراز وعید د حج او د جهاد پرینسودونکو ته هم دی چې د دې کار کوونکي (پرینوونکي) هم له ایمان څخه راوځي او د دې وړ دی چې مسلمانان ورسره جنگ وکړي.

د کار پیل

۱- پیغمبر (ص) د خپل بنسټیزې اصلاح کار له دې ځایه پیل کړ تر څو انسانان د الله تعالی مطیع بنده گان جوړ شي هغه دا ونه کړه چې په ټولنه کې لومړی داسې څه کارونه وکړي چې په خلکو کې اثر ورسوخ پیدا کړي او بیا حاکمیت ترلاسه کړي او په قراره قراره خلک دغه مقام ته ورسوي.

۲- هغه یو کس پورته شو او د لاله الا الله اعلان یې وکړ. د توحید عقیده یوازې یو مذهبي عقیده نه ده بلکې د همدغې عقیدې پر بنسټ د یوه مکمل نظام ماڼۍ جوړېږي چې په هغه کې حاکمیت او الوهیت یوازې د الله تعالی لپاره وي.

۳- کله چې یو موذن د اشهدان لا اله الا الله لوړ غږ پورته کوي مقصد او معنی یې دا ده چې زه د هیڅ چا حکومت قانون او عدالت نه منم او د هیچا تابع نه یم هیڅ رسم او رواج او تقدس نه منم بې له یو الله تعالی څخه ډیر خلک دا وخت د دې په معنی او مقصد نه پوهیږي.

۴- خو کله چې رسول الله (ص) دا غږ پورته کړ او اوریدونکي یې په مقصد پوه شول نو منجاورانو، ريسانو، پاپانو، قومي، مشرانو، نیکه پالانو او د هربت پالونکو

د خپل بت د ماتیدو د خطر احساس وکړ او د دې نوي تحریک د لمنځه وړلو لپاره یې لاسونه سره یو کړل دا د کفر ملت واحد مصداق وو.

۵- د پیغمبر (ص) لور ته هغه کسان راغلل چې ذهنونه یې پاک حقیقت یې درک کړي و د همدغه حق څخه د دفاع په خاطر اور ته د غورځیدلو لپاره هم تیار شول همداسې خلکو ته د تحریک اړتیا وه هغوی زیات تکلیفونه وگالل کومو چې هغوی ته پوځوالی وروبڅښه په پایله کې د ادم (ع) د نسل غوره جوهر د گرم تنور څخه راووت.

د کار ویش

الله تعالی چې کوم فطري نظام جوړ کړی دی په هغه باندې د زرو کلونو راهیسې عمل روان دی د مذهب او ملت له بندیز پرته د نړۍ هر قوم په هر مذهب او ملت کې دغه طریقه رواج ده چې سړي له کور نه د باندې مسولیت پوره کوي او میرمن د کور دننه چاري برابرې رسول الله (ص) چې کله د خپلې لور د حضرت فاطمې (رض) نکاح له حضرت علي (رض) سره وکړ نو د هغو په منځ کې یې داسې تقسیم وکړ حضرت علي (رض) ته وویل چې ستا کار گټه کول دي او له کور د باندې ولاړشه او گټه وکړه او حضرت فاطمې (رض) ته یې وویل چې ته به کور کې دننه اوسه د کور چاري پر مخ بیایه. دغه فطري ویش یې د هغو په منځ کې کړی و چې تر سلگونو کلونو راهیسې په اسلامي ټولنه کې همداسې را روان دي.

د کار ځانگړتیا

۱- د کار کولو لومړی واجب: پر هر مسلمان دا واجب دي چې مباح کار اختیار او د حرام کار څخه ډډه وکړي په اسلام کې د حلالو دایره خورا پراخه ده او د حرامو دایره ډیره کوچنۍ ده عقلي او نقلي دلایل د ۵ پنځو ضروریاتو پر ساتنه ډیر ټینگار کوي هغه لکه: دین، نفس، نسل، مال، او عقل او ځینې ناموس هم ورسره ملگری کوي د حلالو او حرامو پوهه هم د دې لپاره راغلې چې د دغو ۵ پنځو ضروریاتو ساتنه یقیني کړل شي. هر هغه کار چې د دغه

۵ پنځه ضرورياتو د نړېدو لامل گرځي او يا يې د حرام والي لپاره لاره پرانيزي هغه حرام دی.

۲- د کار کولو دوهم واجب: اهليت د کار دی هغه کار بايد څوک ونه کړي چې ښه يې زده نه وي. د شعيب (ع) لور موسی (ع) په ۲ دوه صفتونو موصوف کړ اهليت او توانايي د کار او ښه اخلاق چې د هغه امانتداري وي يوسف (ع) وويل د هيواد خزانې ما ته وسپاری زه ساتونکی او هم عالم یم. د يوه انسان لپاره روا ده کله چې نور خلک يې نه پيژني نو د ضرورت له مخې خپل صفات ور وښيي.

۳- د کار لپاره لاندې شرايط ضروري دي.

۱- د کار کولو وخت بايد په ډول و پيژندل شي تر څو کار کوونکی يې په سالمه توگه سر ته ورسوي.

۲- اخلاق او د کار وړتيا کارېگر بايد يو کار داسې سر ته ورسوي لکه خپل شخصي کار چې سرته رسوي. څوک چې سپارل شوي کار په ښه توگه سرته ورسوي دا دهغه لپاره صدقه ده الله تعالی به يې پوره بدله ورکړي.

۳- په ژمنو وفا د کارېگر د کار څښتن دا حق لري چې پخپلو ژمنو وفا وکړي کومې چې د عهد په وخت کې کړي دي. رسول الله (ص) فرمايي. گټه بايد په ضمانت وي نه به ځان ته ضرر رسوي نه بل ته.

۴- حساب ورکول بشري نفس که پخپل سر پرېښودل شي حتماً په فتنو اخته کېږي له دې سببه د هر چا څخه بايد حساب واخيستل شي. اسلام د انسان لپاره ۲ دوه مراقبين ټاکلي دي لمړی ايماني ارشاد دوهم د قانون واکمني، رسول الله (ص) به له خپلو واليانو او مامورينو سره پوره محاسبه کوله او حضرت علي (رض) فرمايي. پرته له دين نه د خلکو چارې نه سمېږي.

۴- رسول الله (ص) فرمايي. ستاسې څخه مخکې ملتونه په دې هلاک شول کله چې به د زور خاوند غلا وکړه هغه به يې پرېښودل او که به کمزوري غلا وکړه هغه ته به يې سزا ورکوله.

مسلمانان او کار کول

۱- اسلام کار کول د روزي لمړۍ وسیله گڼلې ده او هم یې د تولیداتو اساسي سبب بللی ده د مسلمان د کار د پراختیا په اندازه د هغه گټه زیاتېږي څومره چې د کار او کسب دایره پراخېږي دغه رنگه یې ثواب هم زیاتېږي او ورسره فرصتونه او اسباب ډیرېږي قرانکریم مومن ته دا احساس ورکوي چې ځمکه خورا پراخه ده او د کسب زمینه زیاته ده د ده عزم او رغبت مخې ته هیڅ نه شي راتلای دې کولای شي د ټولو فرصتونو او رخصتیو څخه گټه واخلي صرف د حلالو او حرامود حدود څخه تیری ونه کړي.

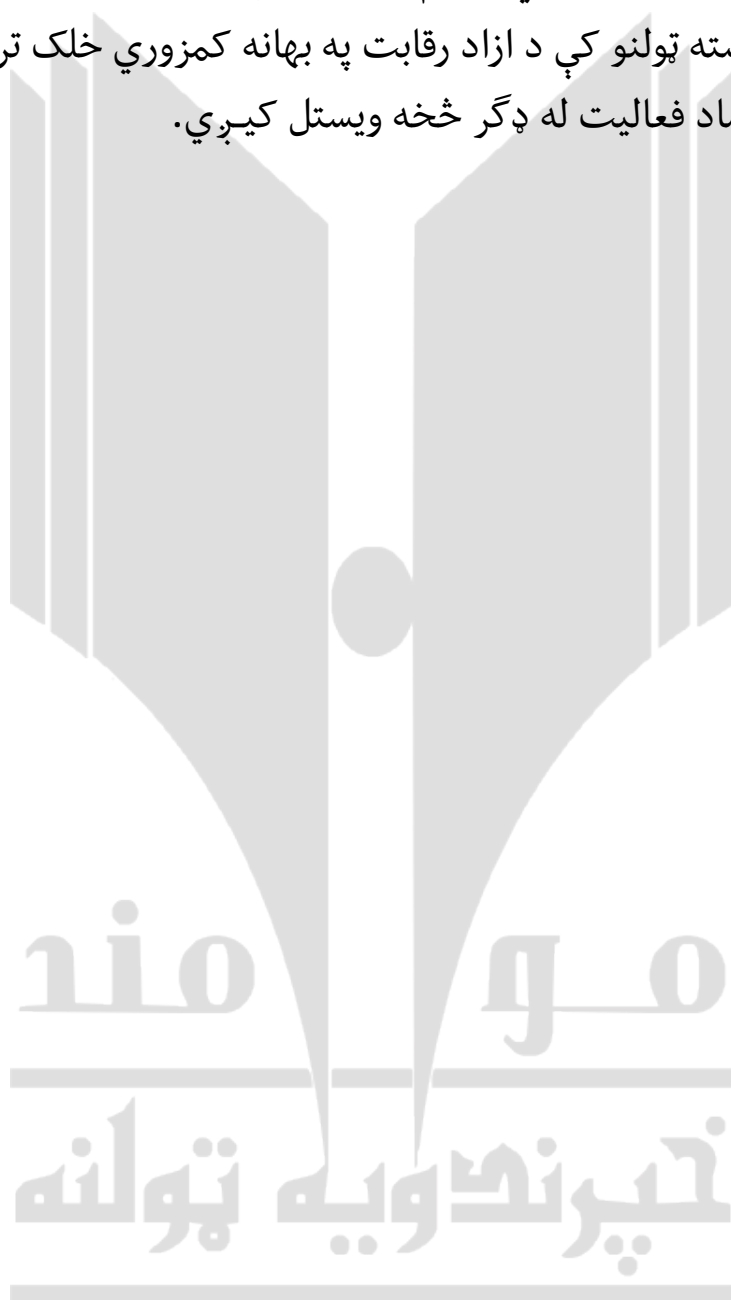
۲- انسان په فطري توگه کار کول غواړي تر څو خپل احتیاجات پوره کړي. اسلام دغه اراده نوره هم پیاوړې کوي ځکه حلال کسب له ایمان څخه نه بیلېږي. رسول الله (ص) فرمایلي دي. تر ټولو غوره خوراک هغه دی چې انسان خپله گټلې وي. او د حلالی روزي گټل د فرضو څخه وروسته فرض دی. رسول الله (ص) سوال غوښتل منع کړي دي خصوصاً د هغه چا لپاره چې د کار توان ولري همدارنگه قرار کیناستل او یوازې د دین په چارو کې فکر کول منع کړي دي. او دا یې هم ویلي دي هغه څوک چې د کار کولو توان ولري زکات مه ورکوی ورته.

۳- په اسلام کې د اقتصاد د ودې او د ژوند د ترقي سبب دا دی چې اسلام د کسب او د هغه په ښه زده کول ټینگار کوي او خلک یې مضاربت، مشارکت، زراعت او مساقات ته هڅولي او په مقابل کې یې د مال د ذخیره کولو سود، او احتکار څخه منع کړي دي.

۴- بریالۍ ټولنه هغه ده چې د خپل افرادو لپاره موازن فرصتونه برابر کړي تر څو د هر انسان څخه گټه واخلي. په دغو چارو کې اسلام د فطري قانون او لوړو اخلاقو پر کړنلاره روان دی لومړۍ اسلامي ټولنه همداسې وه هر چا به د خپلې خوښې استعداد مطابق کار سرته رساوه. کار به اهل کار ته سپارل کیده یو له بل سره همکاري او نصحت کول ډیر عام و. د شعیب (ع) لور خپل پلار ته وویل چې موسی (ع) مزدور ونیسه کیدای شي چې هغه قوي او امانت کاره وي. رسول

الله (ص) فرمايلي دي. كله چې د چارو واگي نا اهلو خلكو ته وسپارل شي نو د قيامت انتظار باسي.

كار اهل خلكو ته سپارل د كار لپاره زمينه برابرول او خپل منځني همكاري ټولنه د پرمختگ لور ته بيایي او هم انسانان خپل واجبات سر ته رسولای شي. نن په ماده پرسته ټولنو كې د ازاد رقابت په بهانه كمزوري خلك تر پښو لاندې وي او د اقتصاد فعاليت له ډگر څخه ويستل كيږي.

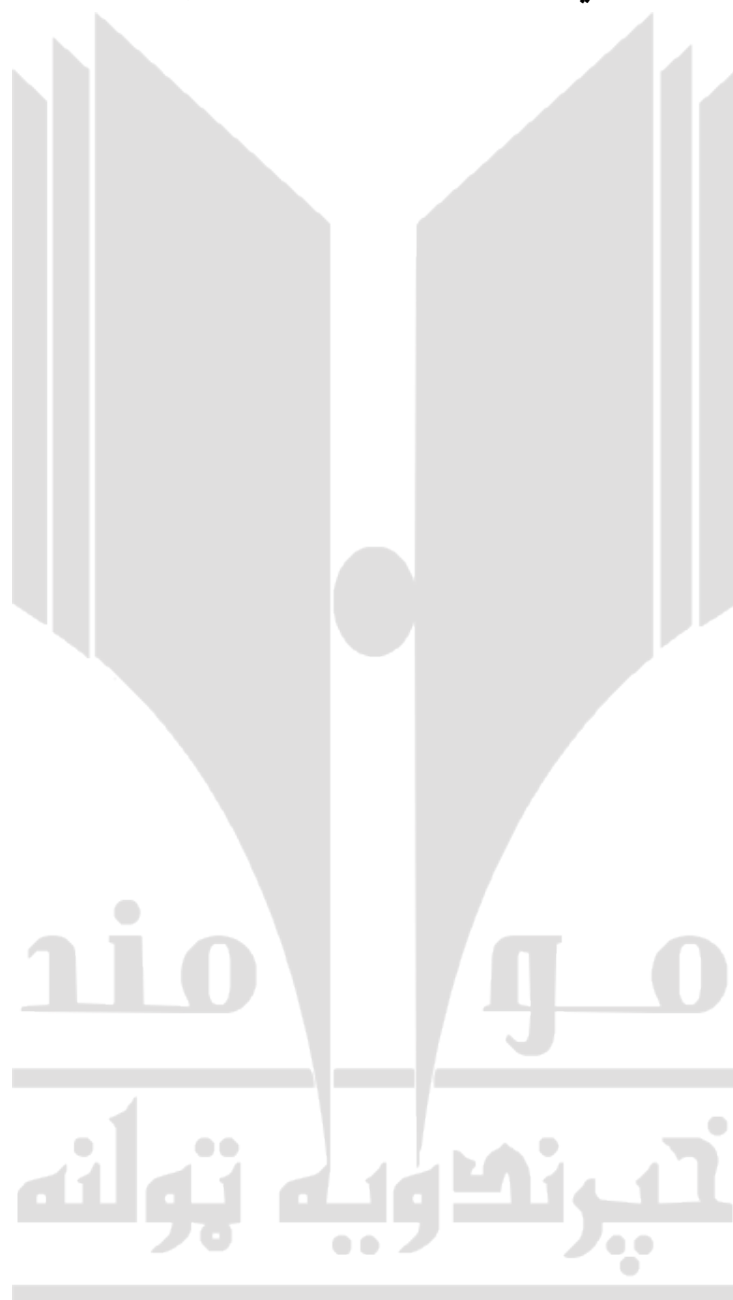

اخځليکونه

- ۱- تفسیر شریف، لیکوال دوکتور عنایت الله خلیل هدف، د چاپ کال ۱۳۹۰ هجری
- ۲- کفری الفاظ، لیکوال مفتی عبدالشکور قاسمی، ژباړن ډاکتر کفایت الله وردگ، د چاپ کال ۲۰۰۸ م
- ۳- ننۍ نړۍ او اسلام، لیکوال قاضی احمد شاه سلیم، د چاپ کال ۱۳۸۷ ل، میهن خپرندویه ټولنه
- ۴- اسلامي نړۍ لید، مولف پوهندوی محمد شریف رحمانی، د چاپ کال ۱۳۹۶ ل، سلام خپرندویه ټولنه
- ۵- د اسلام څلور بنسټونه، لیکوال ډاکتر ملک غلام مرتضی، ژباړن فرید احمد هلال، د چاپ کال ۱۳۸۸ ه ل، مومند خپرندویه ټولنه
- ۶- اسلامي عقیدې ارکان، لیکوال مولوی عتیق الله ثاقب، د چاپ کال ۱۳۹۵ ه ل، سلام خپرندویه ټولنه
- ۷- مه خپه کیږه، لیکوال دوکتور عایض بن عبدالله القرني، ژباړونکی مولوی غیاث الدین حسان، ابواسدالله ندیم، او مولوی محمد غنی فاروقی، د چاپ کال ۱۳۹۳ ل گودر خپرندویه ټولنه
- ۷- اصلاحی پیغامونه، مولف شیخ القرآن والحديث مولوي محمد گل وهاج روداتي، د چاپ کال ۱۳۹۲ دعوت خپرندویه ټولنه
- ۸- اصلاحی ویناوې، لیکوال مفتی محمد تقی عثمانی، ژباړن مفتی محمد اکبر عظیمی، د چاپ کال ۱۴۳۳ رمضان نفیس خپرندویه ټولنه
- ۹- د کامیابی راز، لیکوال مولانا احمد شاه (رساله)
- ۱۰- عیسی (ع) په اسلام او عیسایت کی، لیکوال مولوی عصمت الله عزام
- ۱۱- کینه مه کوي، لیکوال تقرر مفتی محمد تقی عثمانی
- ۱۲- اسلام د ژوند نظام، ناشر (خپرونکی) جمعت اصلاح

۱۳- د معاشری اصلاح، تالیف حضرت مولانا عاشق الله، نظر ثانی شیخ الحدیث حضرت مولانا عبدالصبور حقانی، ناشر رحمن گل پبلشرز مله جنگی قصه خوانی پشاور

۱۴- انټرنیټ، د روشنګري ډاکټر عبدالهادی متین پانه، او داسی نور اسلامی پانی.

پای

موسسه
خبرنگار ویه تولنه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library